

គ្រឿងការប្រែមិនគុណភាព កាយនអករចំត៉បអូតមសីកម្មា

សំណើកង់ងានរับទំនាក់ទំនងមាត្រជាមុននិងប្រែមិនគុណភាពការសីកម្មា
(អងគ្គការមហាផ្ទៃ)

คู่มือการประเมินคุณภาพ ภายนอกระดับอุดมศึกษา

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
(องค์การมหาชน)

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

๓๗๔.๑๐๐๗๖ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน)

คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ:

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน),

๒๕๕๘. ๑๓๐ หน้า.

ISBN ๙๗๔-๕๔๑๐๙-๙-๔

I. การศึกษาขั้นอุดมศึกษา--การบริหาร--การประเมิน. II. ชื่อเรื่อง.

คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา

พิมพ์ครั้งแรก กรกฎาคม ๒๕๕๘

จำนวนพิมพ์ ๕๐๐ เล่ม

ลิขสิทธิ์ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน)

จัดทำโดย สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน)

ชั้น ๒๔ อาคารพญาไทพลาซ่า เลขที่ ๑๒๔ ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๑๖ ๓๘๕๕

โทรสาร ๐ ๒๖๑๖ ๕๐๕๗-๖

Website <http://www.onesqa.or.th> E-mail : info@onesqa.or.th

พิมพ์ที่ บริษัท จุติทอง จำกัด

๑๙๑/๔๙-๔๗ หมู่ที่ ๑๔ ถนนลาดพร้าว แขวงลาดพร้าว กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๓๑ ๗๐๙๕-๖

โทรสาร ๐ ๒๕๓๔ ๕๘๐๙

หนังสือเล่มนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) การพิมพ์ช้าหรือการนำข้อมูลทั้งหมดหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่ ไม่ว่าจะโดยวิธีการใดก็ตาม จะต้องได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน)

คำนำ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) เรียกโดยอว่า สมศ. จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๖ ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ตามเจตนาการมณฑพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้มี สมศ. เพื่อดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างอิสระในรูปขององค์กรมหาชน ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ประเภทหนึ่งที่ไม่ใช่หน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีความเป็นอิสระ มีอำนาจในการตัดสินใจได้ทั้งในด้านบริหาร การจัดการ และการเงินของสำนักงานฯ มีความคล่องตัวในการบริหารงานให้ลุล่วงตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีคุณภาพมากกว่าการทำงานตามลายบังคับบัญชาของระบบราชการ ทั้งนี้ เพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกทั้งสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน ในทุกระดับและประเภทการศึกษา

การดำเนินงานของ สมศ. ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๙ กำหนดให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) หรือ สมศ. ทำหน้าที่พัฒนาระบบ เกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพของ ฯ และทำหน้าที่ประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษา ในแต่ละระดับ

ทั้งนี้ สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกของรอบแรก (พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๕) ซึ่งเป็นการประเมินคุณภาพภายนอก เพื่อให้สถานศึกษาแต่ละแห่งประเมินตนเองได้อย่างถูกต้อง ซึ่งคาดหวังว่า จะก่อให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และบังคับนี้การประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรกได้เสร็จสิ้นแล้วภายในระยะเวลาที่กำหนด และสมศ.จะได้เริ่มต้นการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๖) ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๔๕ เป็นต้นไป ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ.

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนในการเตรียมตัวเพื่อรับการประเมินภายนอกของสถาบันการศึกษา และผู้ประเมินภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จึงได้จัดทำหนังสือคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้สถาบันการศึกษามีความรู้ความเข้าใจตรงกัน เกี่ยวกับมาตรฐานตัวบ่งชี้เกณฑ์การประเมิน และเกณฑ์ในการรับรองมาตรฐานของ สมศ. และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้ จะทำให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพภัยใน ทั้งการกำหนดมาตรฐานของสถาบัน การพัฒนาคุณภาพการศึกษา การติดตามคุณภาพการศึกษา และโดยเฉพาะการประเมินตนเองของสถาบันอุดมศึกษา สอดคล้องและรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกมากยิ่งขึ้น และเห็นอีสิ่งอื่นใด สำนักงานฯหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือเล่มนี้จะช่วยให้การประเมินคุณภาพภายนอกประเมินได้มาตรฐาน มีความถูกต้องตรงสภาพจริงตามรูปแบบ กällyanมิตรประเมินและตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินที่ สมศ. กำหนด

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมาตรฐาน) ขอขอบพระคุณ
ทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำคู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกเล่นนี้ และขอขอบพระคุณเป็นพิเศษ
แด่คณาจารย์ ดร.ธนู กลชล ศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย ศาสตราจารย์
ดร.กิตติชัย วัฒนานนิก รองศาสตราจารย์ ดร.นวลทิพย์ กมลavarin ดร.มนิต
บุญประเสริฐ ที่ได้ตรวจสอบคู่มือ ทำให้คู่มือเล่มนี้มีความถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

(ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.สมหวัง พิชัยานุวัฒน์)

ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐาน
และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมาตรฐาน)

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๑	บทนำ	๑
บทที่ ๒	หลักการและวัตถุประสงค์ในการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา	๗
บทที่ ๓	ความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษาภายนอก หน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันอุดมศึกษา ในการประเมิน คุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา	๑๑
บทที่ ๔	กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา	๑๙
บทที่ ๕	คำอธิบายรายมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา	๒๕
บทที่ ๖	เกณฑ์การประเมินระดับตัวบ่งชี้	๖๓
บทที่ ๗	เกณฑ์ในการรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ.	๗๗
บทที่ ๘	การเขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา	๘๕
บรรณานุกรม		๙๗

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	การดำเนินการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาตามจุดเน้นการปฏิบัติพันธกิจของสถาบัน	๙๕
ภาคผนวก ข	แบบรกรอกข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการประเมินภายนอก	๑๐๙
ภาคผนวก ค	แบบบันทึกคะแนนและผลการประเมิน	๑๑๗
รายชื่อ	- คณะกรรมการบริหาร สมศ. - คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา (กพอ.) - เจ้าหน้าที่กลุ่มงาน กปอ.	

สารบัญ ตาราง และ แผนภาพ

หน้า

ตาราง

ตารางที่ ๑	การเปรียบเทียบการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. ๒๕๔๔ - ๒๕๔๕)	๓
	กับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๐)	
ตารางที่ ๒	มาตราฐานคุณภาพ สมศ.	๕
ตารางที่ ๓	การปรับค่า FTES ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกให้เป็น หน่วยวัดเดียวกับระดับปริญญาตรี	๕๖
ตารางที่ ๔	เกณฑ์การประเมินระดับตัวบ่งชี้	
ตารางที่ ๕	การตัดสินพัฒนาการของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ	๘๑
ตารางที่ ๖	สรุปผลการประเมินระดับรายมาตรฐาน	๘๗
ตารางที่ ๗	ข้อสรุปเกี่ยวกับเกณฑ์การตัดสินการรับรองสถาบันอุดมศึกษาในการประเมิน คุณภาพภายนอกรอบสอง	๘๘
ตารางที่ ๘	สรุปผลการประเมินจำแนกรายมาตรฐาน	๙๖

แผนภาพ

แผนภาพที่ ๑	ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก	๑๗
แผนภาพที่ ๒	ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่มีบทบาทในการประกันคุณภาพภายนอก และการประเมินคุณภาพภายนอก	๑๙
แผนภาพที่ ๓	กระบวนการก่อนการตรวจเยี่ยมสถาบันอุดมศึกษา	๒๐
แผนภาพที่ ๔	กระบวนการระหว่างการตรวจเยี่ยมสถาบันอุดมศึกษา	๒๑
แผนภาพที่ ๕	กระบวนการหลังการตรวจเยี่ยมสถาบันอุดมศึกษา	๒๒

ตารางภาคผนวก

หน้า

ตารางที่ ๑ การจัดกลุ่มสถาบันพิจารณาจากกระจายน้ำหนัก ๑๐๐ คะแนนใน ๕ พื้นที่กิจทัศก	๕๔
ตารางที่ ๒ ผลการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา แบบที่ ๒ แบ่งตามการกระจาย น้ำหนัก ๓๐ คะแนน	๕๕
ตารางที่ ๓ จำนวนตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐานที่สถาบันจะได้รับการประเมิน จำแนกตามรายมาตรฐาน	๑๐๑
ตารางที่ ๔ ตัวอย่างการจัดกลุ่มของสถาบันตามลักษณะการกระจายน้ำหนักในพื้นที่กิจทัศก	๑๐๒
ตารางที่ ๕ ตัวอย่างการกระจายน้ำหนักและจำนวนตัวบ่งชี้ที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องใช้ จำแนกตามประเภทกลุ่มสถาบัน	๑๐๒
ตารางที่ ๖ จำนวนและร้อยละของสถาบันอุดมศึกษาที่นำมาจัดกลุ่มสถาบัน จำแนกตามประเภทของสถาบัน	๑๐๓
ตารางที่ ๗ รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาและน้ำหนักในแต่ละมาตรฐาน จำแนกตามกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา (ข้อมูล ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙)	๑๐๓
ตารางที่ ๘ การแจกแจงร้อยละของกลุ่มสถาบันตามประเภทสถาบัน ข้อมูล ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙)	๑๐๗

ในโลกยุคปัจจุบันนั้นต่างยอมรับกันโดยทั่วไปอยู่แล้วว่าเป็นโลกแห่ง “ลังคอมอุดมปัญญา” (Intellectual Society) ที่ถือว่า กำลังความรู้ความสามารถของประชากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ขณะเดียวกันกิจกรรมการแข่งขันที่เข้มข้นที่สุดของยุคสมัยนี้ก็คือการแข่งขันด้านการศึกษา ที่หากประเทศใดมีการพัฒนาการศึกษาให้เจริญก้าวหน้า มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับได้ ทั่วไปแล้ว ประเทศนั้นย่อมจะได้รับความเชื่อมั่นจากนานาประเทศได้อย่างต่อเนื่องยาวนาน ซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจ ลังคอมของประเทศนั้นมีความก้าวหน้าอย่างยั่งยืนต่อไปด้วย

จากการเคลื่อนไหวในรอบหลายปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่การประชุมรอบอุตุกวัยที่นำไปสู่การที่องค์การการค้าโลก (World Trade Organization- WTO) ได้ประกาศให้อุตสาหกรรมการบริการต้องเปิดเสรีในปี ค.ศ. ๒๐๐๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕) เชื่อมโยงมาถึงกรณีการเปิดเสรีทางการศึกษาในเวลาต่อมา เป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่ากระแสความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของโลกนั้นส่งอิทธิพลกว้างขวางถึงทุกประเทศ ซึ่งสิ่งที่ประเทศไทยจะต้องเตรียมความพร้อมอย่างเร่งด่วนคือการเตรียมการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานสูงเป็นลิ่งแรก เพื่อให้การศึกษาไทยสามารถ “เข้าแข่งขัน” ร่วมกับการศึกษาของนานาชาติได้อย่างเต็มภาคภูมิ ซึ่งจะสามารถผลักดันให้ศักยภาพด้านอื่นๆ เข้มแข็งตามมา

การจะเตรียมการศึกษาของประเทศให้มีคุณภาพและมาตรฐานให้สูงขึ้นอย่างได้ผลนั้น กล่าวได้ ว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการศึกษาระดับอุดมศึกษามีหน้าที่โดยตรงในการสร้างความมั่นคงทางการเมืองและเศรษฐกิจ การพัฒนาการวิจัย การส่งเสริมความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งเท่าที่ผ่านมา การศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาตินั้นก็ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการพัฒนามากอย่างต่อเนื่องพอสมควรแม้ว่าในบางจังหวะอาจไม่ก้าวสูงหน้าไปอย่างรวดเร็วดังที่ตั้งใจก็ตาม

ในปีพ.ศ. ๒๕๔๐ ภายหลังจากการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่แล้ว ได้มีการร่วมกันร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติขึ้นประกาศใช้ในปีพ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๕) โดยในมาตราที่ ๓๔ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ได้กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นผู้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผน

พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติชี้น โดยมุ่งดำเนินถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาไปพร้อมๆ กัน ซึ่งเป้าหมายที่สำคัญของการจัดทำมาตรฐานอุดมศึกษานั้นก็คือ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม กำกับดูแล ตรวจสอบประเมิน และประกันคุณภาพการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการวิจัยเพื่อตรวจสอบความเปลี่ยนแปลง ใช้สำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาแนวคิดในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา อีกทั้งเพื่อใช้พัฒนาและยกระดับคุณภาพบัณฑิต ความเพียงพอของบุคลากรระดับอุดมศึกษา ความมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ของสถาบันอุดมศึกษาฯ ฯลฯ ซึ่งนอกจากที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะสามารถนำ มาตรฐานการอุดมศึกษาไปใช้ประโยชน์ตามเจตนาข้างต้นแล้วยังอาจก่อให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นๆ อีก เป็นエネกประสงค์ด้วย

อย่างไรก็ได้ การจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษานี้ถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งสำหรับ “ช่วย” ยกระดับคุณภาพการศึกษาของชาติ ซึ่งยังจะต้องประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญอย่างอื่นอีกมาก ทั้งนี้ในระยะเวลาอันใกล้นี้นอกจากที่จะมีมาตรฐานการอุดมศึกษาแล้ว ก็จะมีมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่ง น่าจะส่งผลให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีเครื่องมือที่ทรงประสิทธิภาพไว้ใช้ในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน การศึกษาระดับอุดมศึกษา และต่อจากนี้ไปความหวังที่จะเห็นการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานที่ สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ก็ไม่น่าจะเป็นสิ่งที่ไกลเกินฝันอีกต่อไป

บทเรียนจากการประเมินภายนอกรอบแรก

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) นับตั้งแต่ มีพระราชบัญญัติจัดตั้งขึ้นเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ได้ดำเนินการกิจในการพัฒนาระบบและเกณฑ์การ ประเมินคุณภาพภายนอก พัฒนาและฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอก ให้การรับรองผู้ประเมินภายนอก กำกับ ดูแลการประเมินคุณภาพภายนอก และจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาประจำปี เพื่อเผยแพร่ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณะโดยตลอดมา ซึ่งเท่าที่ผ่านมาก็พบได้ว่า สมศ. มี ความสำเร็จในการดำเนินงานเป็นที่น่าพอใจ แต่กระนั้น บทเรียนที่เราได้เรียนรู้รวมกันนั้น สามารถใช้ วางแผนเพื่อพัฒนาระบบการประเมินในรอบต่อไปด้วย ซึ่ง สมศ. สามารถประมวลบทเรียนจากการ ประเมินภายนอกรอบแรกได้หลายประการ ดังประเด็นสำคัญที่ควรนำมาพิจารณาปรับเปลี่ยนระบบการ ประเมินที่ผ่านมา เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันที่วิเคราะห์ได้จากสถานศึกษาที่ได้รับการประเมินใน รอบที่ผ่านมา เนื่องจากในการประเมินรอบที่สองนี้เป็นการประเมินที่มีความละเอียดและลุ่มลึกมากกว่า ในรอบแรก กล่าวคือเป็นการประเมินถึงในระดับกลุ่มสาขาวิชา จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ผู้ประเมินที่ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในระดับสาขาวิชาที่ได้รับการประเมิน ทั้งมีจำนวนที่เหมาะสมเพียงพอต่อการ ดำเนินการประเมิน ซึ่งประเด็นเหล่านี้ล้วนเป็นประเด็นที่เกิดจากประสบการณ์และบทเรียนจากสถาบัน การศึกษาที่ได้รับการประเมินในรอบแรกที่ต้องการให้ใช้ผู้ประเมินที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจ ประเมินอย่างแท้จริง และเป็นผู้ตรวจประเมินที่มีมาตรฐานในการตรวจประเมินที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

อย่างไรก็ตามการประเมินในรอบสองนี้ สมศ. ยังดำเนินเจตจำนงตามหลักการของการประเมิน แบบกลยุทธ์ มีตัวอย่างเช่น ที่ยึดมั่นหลักการ “มิตรแท้ย่อมบอกในสิ่งที่เป็นจริง โดยไม่ลืมที่จะให้กำลังใจเพื่อการ

พัฒนาอย่างถูกทิศทาง” มีพัฒนาการเพิ่มขึ้น คือ การประเมินในรอบสองนี้เป็นการประเมินที่มีความเป็นปัจจัยสูง มีความชัดเจนของมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และที่สำคัญคือมีเกณฑ์สำหรับตัดสินผลการประเมิน ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ผ่านประippleตามแต่ละกลุ่มสถาบัน โดยหลักการพื้นฐานที่ว่า มุ่งให้สถาบันได้มีการพัฒนาตามเป็นเลิศตามอัตตลักษณ์ของสถาบัน ซึ่ง สมศ. ได้เปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาได้ประกาศจุดเน้นตามพันธกิจของสถาบัน โดยการกระจายน้ำหนักความสำคัญลงในแต่ละพันธกิจ ซึ่งเป็นการตัดสินใจที่ต้องผ่านการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย/สถาบันด้วย ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินนั้น เป็นเกณฑ์ที่เหมาะสมและยั่งยืน กล่าวคือ การตัดสินผลการประเมินยึดหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ๓ เกณฑ์ คือเกณฑ์มาตรฐาน เกณฑ์พัฒนาการ และเกณฑ์การบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายของการปฏิบัติราชการตามแผน ซึ่งสามารถสรุปความแตกต่างระหว่างการประเมินรอบแรกกับการประเมินรอบสองได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑ การเปรียบเทียบการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. ๒๕๔๔-๒๕๔๘)

กับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๓)

ประเด็นเปรียบเทียบ	การประเมินรอบแรก	การประเมินรอบสอง
๑. ลิ่งที่มุ่งประเมิน	คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาโดยรวม	คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาโดยรวม และของกลุ่มสาขาวิชา
๒. มาตรฐานคุณภาพ สมศ.	๕ มาตรฐาน ๒๔ ตัวบ่งชี้ ใช้เหมือนกัน ทุกสถาบัน	๗ มาตรฐาน ๔๔ ตัวบ่งชี้ เป็นตัวบ่งชี้รวม ๓๓ ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้เฉพาะ ๔ ตัวบ่งชี้ น้ำหนักกรอบมาตรฐานและตัวบ่งชี้ พัฒนาการกลุ่มสถาบัน รวมทั้งมีตัวบ่งชี้เฉพาะตามจุดเน้นของกลุ่มสถาบันด้วย
๓. ประสงค์อะไร	ประเมินเพื่อให้สถาบัน อุดมศึกษาได้ สารสนเทศเพิ่มเติมในการประเมิน ตนเองและก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานของสถาบันอย่างต่อเนื่อง	ประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพ การศึกษาของสถาบันและห่วงว่าจะ กระตุ้นให้สถาบันพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานอย่างก้าวกระโดดและเป็นไป อย่างต่อเนื่อง กำหนดทั้งการอิงมาตรฐาน ขั้นต่ำ การอิงพัฒนาการ และผลลัพธ์ ตามแผนของสถาบัน
๔. เกณฑ์การรับรองมาตรฐาน คุณภาพ สมศ.	ไม่ได้กำหนด	กำหนดทั้งระดับกลุ่มสาขาวิชาและระดับ สถาบันโดยรวม
๕. นิยมอะไร	คุณภาพและความเป็นกลาง	คุณภาพและความเป็นกลาง
๖. มั่นใจอะไร	กällayamมิตรประเมิน และการประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิในระบบ Peer Review	กällayamมิตรประเมินและการประเมินโดย ผู้ทรงคุณวุฒิในระบบ Peer Review ซึ่ง เป็นการประเมินโดยผู้รู้ที่มีความเป็นกลาง
๗. ต้องการอะไร	สถาบันใช้ผลประเมินในการวางแผน พัฒนาโดยปรับการเรียน เปลี่ยนการสอน ปฏิรูปการบริหารให้ได้มาตรฐาน	สถาบันใช้ผลประเมินในการวางแผน พัฒนาโดยปรับการเรียน เปลี่ยนการสอน ปฏิรูปการบริหารให้ได้มาตรฐาน
๘. มีอะไรเป็นที่ลุด	สถาบันอุดมศึกษาคุณภาพที่มีการพัฒนา คุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง ตามอัตตลักษณ์	สถาบันอุดมศึกษาคุณภาพที่มีการพัฒนา คุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง ตามอัตตลักษณ์และมาตรฐานสากล

คำจำกัดความที่เกี่ยวข้อง

สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หรือ หน่วยงานที่เรียกชื่อย่างอื่น ทั้งของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญา และ/หรือระดับปริญญา ในที่นี้ได้แก่ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และ สถาบันเฉพาะทางสังกัดกระทรวงอื่นๆ

นิยามของกลุ่มสถาบัน

๑. **กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย** เป็นกลุ่มสถาบันที่ปฏิบัติพันธกิจของสถาบัน อุดมศึกษา โดยเน้นด้านการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา และวิจัยสร้างความรู้ใหม่เพื่อความเป็นเลิศ ทางวิชาการในทุกภารกิจ และ เพย์พร์ความรู้ไปสู่ผู้ใช้ทั้งระดับชาติและนานาชาติ โดยมุ่งสู่ความทันสมัย และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

๒. **กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม** เป็นกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่ได้ปฏิบัติ พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาโดยการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ผลิตบัณฑิตระดับสูงใน บางสาขาวิชาและเน้นการพัฒนาสังคม โดยการประยุกต์ความรู้เพื่อริการวิชาการ/วิชาชีพแก่สังคม

๓. **กลุ่มสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาคุณภาพและวัฒนธรรม** เป็นกลุ่มสถาบันที่ได้ ปฏิบัติพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ผลิตบัณฑิต ระดับสูงในบางสาขาวิชา โดยการประยุกต์ความรู้ เพื่อสร้างและพัฒนามาตรฐานคุณภาพและวัฒนธรรม รวมทั้งการเผยแพร่องค์ความรู้ ภูมิปัญญาไทยสู่สากล

๔. **กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิต** เป็นกลุ่มสถาบันที่เน้นการสอนในระดับปริญญาตรี ประยุกต์ ความรู้เพื่อใช้ในการผลิตบัณฑิต เป็นกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นการผลิตและพัฒนาคนในด้านวิชาการ และวิชาชีพต่าง ๆ

กลุ่มสาขาวิชา ใช้แนวทางการแบ่งกลุ่มตามแบบของระบบการรับเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มี ๑๐ กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่

๑. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ หันตแพทยศาสตร์ เทคโนโลยี การแพทย์ เภสัชศาสตร์ สหเวชศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ วิทยาศาสตร์การกีฬา พลศึกษาและสุขศึกษา

๒. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและชีวภาพ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีสารสนเทศ

๓. กลุ่มสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

๔. กลุ่มสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๕. กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ อุตสาหกรรมเกษตร วนศาสตร์ เทคโนโลยีการเกษตร

๖. กลุ่มสาขาวิชารัฐศาสตร์ พลเมืองศาสตร์ การบัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว และเศรษฐศาสตร์

๖.๑ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ พลเมืองศาสตร์ การบัญชี และเศรษฐศาสตร์

๖.๒ สาขาวิชาการท่องเที่ยวและโรงแรม

๗. กลุ่มสาขาวิชาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์

๘. กลุ่มสาขาวิชาคิลปกรรม วิจิตรคิลป์และประยุกต์คิลป์ ได้แก่ คณะคิลปกรรมศาสตร์ วิจิตรคิลป์ มัณฑคิลป์ จิตรกรรม ประดิษฐกรรม และภาพพิมพ์

๙. กลุ่มสาขาวิชามนุษย์และสังคมศาสตร์ เช่น คณะนิเทศศาสตร์ วารสารศาสตร์ อักษรศาสตร์ คิลปศาสตร์ มนุษยศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมวิทยา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ เป็นต้น

๑๐. กลุ่มสาขาวิชาสหวิทยาการ

๑๐.๑ สาขาวิชาที่มีหลักสูตรแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary)

๑๐.๒ สาขาวิชาอื่น ๆ นอกเหนือจาก ๙ กลุ่มสาขาวิชาข้างต้น

มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียง สำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

การกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ต้องให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ควรยึดหลักตามพันธกิจของอุดมศึกษา ๔ ประการ อันได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งจะต้องมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งบทบาทในการกำหนดมาตรฐานอุดมศึกษานี้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

มาตรฐานคุณภาพ สมศ. หมายถึง มาตรฐานคุณภาพใน ๔ มิติ คือ ประลิทธิผล การบริหาร และการจัดการ การเรียนรู้ และการประกันคุณภาพ แบ่งเป็น ๗ มาตรฐาน ๔๔ ตัวบ่งชี้ ตามที่ สมศ. กำหนด โดยมาตรฐานที่ ๐-๔ เป็นมาตรฐานด้านผลลัพธ์ ส่วนมาตรฐานที่ ๕-๗ เป็นมาตรฐานด้านกระบวนการ ในแต่ละมาตรฐานมีจำนวนตัวบ่งชี้ร่วมและตัวบ่งชี้เฉพาะ (*) ตามจุดเน้นปฏิบัติพันธกิจ และอัตราลักษณะของสถาบัน แสดงดังในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ มาตรฐานคุณภาพ สมศ.

มาตรฐาน	น้ำหนัก	จำนวนตัวบ่งชี้
๑. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	อย่างน้อย ๒๐	๖+๔ *
๒. มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	อย่างน้อย ๒๐	๕+๔ *
๓. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ	อย่างน้อย ๒๐	๔+๓ *
๔. มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	อย่างน้อย ๑๐	๔+๔ *
รวม มาตรฐาน ๐-๔	๑๐๐	๑๗+๕ *
๕. มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	๒๐	๑๑
๖. มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	๒๐	๙
๗. มาตรฐานด้านการประกันคุณภาพ	๒๐	๒
รวม มาตรฐาน ๕-๗	๖๐	๒๗
รวม มาตรฐาน ๐-๗	๑๖๐	๓๗+๕ *

การประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา หมายถึง การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งการทำโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) หรือผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจาก สมศ. เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ผู้ประเมินภายนอกระดับอุดมศึกษา หมายถึง บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับการรับรองจาก สมศ. ให้ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา

รายงานประจำปี หมายถึง รายงานลักษณะผลการดำเนินงานในรายปีของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ที่สถาบันอุดมศึกษาเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณะ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา อีกทั้งมีความสอดคล้องและรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาได้

หลักการและวัตถุประสงค์ในการประเมิน คุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา

๑. ความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาที่กำหนดในพระราชนิยม ภาคีฯ แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙

ความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษา

๑. พัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ลスピัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
๒. กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกรักการเรียนและการปักร่องในระบบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิมนุษย์ สร้างสรรค์ความคิดสร้างสรรค์ ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและลิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึงตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

๓. หลักการจัดการศึกษา

- ๑) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- ๒) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- ๓) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

๔. หลักการจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา

- ๑) มีเอกสารด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- ๒) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๓) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา

๕) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

- ๕) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
- ๖) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรมหาชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันลังค์คอมอื่น
- แนวทางจัดการศึกษา**
๑. การจัดการศึกษายึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องลุ่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ
๒. การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่างๆ ได้แก่ ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับลังค์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย คณิตศาสตร์ ภาษา และความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ
๓. การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม ลือการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นล่วนหนึ่งของการเรียนรู้
๔. ส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๕. จัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ และใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรงโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนมาใช้ประกอบการพิจารณา
๖. หลักสูตรการศึกษาต้องมีลักษณะหลากหลาย สาระของหลักสูตร ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม หลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา มุ่งพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูงและการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และพัฒนาลังค์
๗. ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันลังค์คอมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
๘. ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

๒. หลักการประเมินคุณภาพ

เนื่องจากการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของอุดมศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งเพื่อความอยู่รอด เพื่อการพัฒนาและความสามารถในการแข่งขันทั้งในระยะลั้นและระยะยาว ของประเทศ เครื่องมือสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาดังกล่าวซึ่งต้นอย่างต่อเนื่องก็คือ การประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งต้องครอบคลุมทั้งการประเมินคุณภาพภายนอกสถาบันอุดมศึกษา และ การประกันคุณภาพภายนอกของสถาบันอุดมศึกษา รูปแบบและวิธีการดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มีหลักการสำคัญ ๕ ประการ ดังต่อไปนี้

๑. เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสินการจับผิด หรือการให้คุณ-ให้โทษ

๒. ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (Evidence-based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)

๓. มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับควบคุม

๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

๕. มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการศึกษาของชาติตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้เอกภาพเชิงนโยบาย แต่ยังคงมีความหลากหลายในทางปฏิบัติที่สถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

๓. วัตถุประสงค์การประเมินคุณภาพ

วัตถุประสงค์ทั่วไป

๑. เพื่อให้ทราบระดับคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในการดำเนินการกิจด้านต่างๆ

๒. เพื่อกระตุ้นเตือนให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษา และประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง

๓. เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

๔. เพื่อรายงานสถานภาพและพัฒนาการในด้านคุณภาพและมาตรฐานของสถาบัน อุดมศึกษา ต่อสาธารณะ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

วัตถุประสงค์เฉพาะ

๑. เพื่อตรวจสอบยืนยันสภาพจริงในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ตามกรอบแนวทางและวิธีการที่สำนักงานกำหนด และสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานด้านลังกัด

๒. เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งช่วยสนับสนุนให้เห็นชัดเด่นและชัดด้อยของสถาบันอุดมศึกษา เกื่อนไขของความสำเร็จ และสาเหตุของปัญหา รวมทั้ง นวัตกรรมและการปฏิบัติที่ดีของสถาบันอุดมศึกษา

๓. เพื่อช่วยเสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถาบันอุดม ศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัด

๔. เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนาคุณภาพและประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง

๕. เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เกิดการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่องเข้าสู่ระดับมาตรฐานสากล และมีความเป็นเลิศทางวิชาการ ตามจุดเน้นและอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา

๒. การใช้ทรัพยากรในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิผล อันจะทำให้การผลิตบัณฑิตทุกระดับ การสร้างผลงานวิจัย และการให้บริการวิชาการ เกิดประโยชน์สูงสุด และตรงกับความต้องการของลังค์คमและประเทศ

๔. นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้จ้างงาน และสาธารณชนมีข้อมูลสำหรับการตัดสินใจที่ถูกต้องและเป็นระบบ

๕. สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานบริหารการศึกษา และรัฐบาล มีข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นระบบในการกำหนดนโยบาย วางแผน และบริหารจัดการการศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา กับหน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันอุดมศึกษา^{ใน การประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา}

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ หมวด ๖ ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา ๔๗ ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก สำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้มี สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) เพื่อทำหน้าที่ดูแล รับผิดชอบ โดยได้กำหนดไว้ด้วยว่าให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติม ในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ภารกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองให้ทำการประเมิน คุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

จากระยะในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังกล่าว ได้ส่งผลต่อการดำเนินงาน ตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยอย่างมาก ประเดิมที่สำคัญคือ

๑. สถาบันอุดมศึกษาต้องมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อมุ่งพัฒนาคุณภาพ และ มาตรฐานการศึกษาให้ดีขึ้น

๒. ระบบการประกันคุณภาพ ต้องมีทั้ง ๓ ระบบ คือ ระบบการพัฒนาคุณภาพ ระบบการติดตาม คุณภาพ และระบบการประเมินคุณภาพ ทั้งนี้ สามารถแบ่งระบบประกันคุณภาพเป็น ๒ ประเภท คือ การ ประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก

๓. หน่วยงานต้นสังกัดและสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง มีภาระหน้าที่ร่วมกันในการจัดให้มีระบบ การประกันคุณภาพภายนอกในสถาบันอุดมศึกษา โดยกำหนดมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการประกัน คุณภาพภายนอก และจัดระบบประกันคุณภาพภายนอก ซึ่งประกอบด้วย ระบบการพัฒนาคุณภาพ ระบบ การติดตามคุณภาพ และระบบการประเมินคุณภาพภายนอก

๔. กฎหมายกำหนดให้การประกันคุณภาพภายนอก เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา แสดงว่าการประกันคุณภาพภายนอกเป็นเรื่องการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา

๕. สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการในการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้ดีขึ้น

๖. สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นผลจากการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งเป็นรายงานวิจัยประเมินตนเอง รายงานนี้ต้องเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (อาทิ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) สำนักงบประมาณ เป็นต้น)

๗. รายงานประจำปีที่เป็นรายงานวิจัยประเมินตนเองของสถาบันอุดมศึกษาต้องเปิดเผยแพร่ต่อสาธารณะ แสดงถึงความโปร่งใส มีคณะกรรมการรับรอง ให้ตรวจสอบได้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา

๘. รายงานประจำปีที่เป็นรายงานวิจัยประเมินตนเองของสถาบันอุดมศึกษาถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการประเมินเพื่อการรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกของสถาบันอุดมศึกษา

๙. สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการสภาพสถาบัน รวมทั้งผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก

๑. สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) กับการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติมาตรา ๔๙ และ ๕๑ กำหนดไว้ดังนี้

มาตรา ๔๙ ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็น องค์การมหาชนทำหน้าที่ พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ แล้วแนวทาง จัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุก ๕ ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณะ

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าว ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) รายงานต่อบรรษัทกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือคณะกรรมการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้ง ๒ มาตราระดับกล่าว มีผลต่อสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง โดยมีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

๑. มีหน่วยงานใหม่ที่มีชื่อเรียกว่าสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือ สมศ. ซึ่งเป็นองค์การมหาชน ทำหน้าที่ พัฒนาเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก ทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา การตรวจสอบต้องคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๒. การประเมินคุณภาพภายนอกของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งต้องการทำหนึ่งครั้งในทุก ๕ ปี เป็นอย่างน้อย

๓. สมค. เสนอผลการประเมินต่อคณะกรรมการรับรองการศึกษาชิการ รัฐมนตรี ที่เกี่ยวข้อง สำนักงบประมาณ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ สาธารณชน

๔. กรณีที่การตรวจสอบเพื่อประเมินผลคุณภาพภายนอกของสถาบันอุดมศึกษาไม่ได้ตาม มาตรฐานที่กำหนดให้ สมค. แจ้งหน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อขอให้สถาบันอุดมศึกษา ปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด

๕. กรณีสถาบันอุดมศึกษามิได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ภายในระยะเวลาที่กำหนด สมค. ต้อง รายงานต่อคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่กำกับสถาบันอุดมศึกษา ทั้งของรัฐและเอกชนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙

การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ นั้น สมค. มีหน้าที่ ดังนี้

๑. พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอก กำหนดกรอบแนวทาง และวิธีการประเมิน คุณภาพภายนอกที่มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาและหน่วย งานต้นสังกัด

๒. พัฒนามาตรฐานและเกณฑ์สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษา

๓. ให้การรับรองผู้ประเมินภายนอก

๔. กำกับดูแลและกำหนดมาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกที่ดำเนินการโดยผู้ประเมิน ภายนอก รวมทั้งให้การรับรองมาตรฐาน ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเพื่อ พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอก สำนักงานฯอาจดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกเองก็ได้

๕. พัฒนาและฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอก จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม และสนับสนุนให้องค์กร เอกชน องค์กรวิชาชีพหรือวิชาการ เข้ามามีส่วนร่วมในการฝึกอบรมผู้ประเมินภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ

๖. เสนอรายงานการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาประจำปีต่อคณะกรรมการรับรอง รัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการศึกษาชิการ และสำนักงบประมาณ เพื่อประกอบการพิจารณาในการ กำหนดนโยบายทางการศึกษา และการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษา รวมทั้งเผยแพร่รายงานดัง กล่าวต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

กล่าวโดยสรุป สมค. ทำหน้าที่ในการประเมินคุณภาพการศึกษา ประเมินผลการจัดการศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษา ด้วยมุ่งเน้น เกณฑ์และวิธีการที่กำหนด เพื่อระดับให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (กพอ.)

คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (กพอ.) จัดตั้งขึ้น ตามพระราชบัญญัติฯ จัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๕ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. สนับสนุนงานด้านวิชาการแก่คณะกรรมการบริหาร สมค.

๒. พัฒนาปรับปรุงระบบและวิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และพัฒนามาตรฐานและเกณฑ์

สำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา ให้สอดคล้องกับนโยบายของคณะกรรมการบริหาร สมศ.

๓. กำกับการดำเนินการให้มีการรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาของสถาบัน อุดมศึกษา

๔. กระทำการอื่นใดตามที่คณะกรรมการบริหาร สมศ. มอบหมาย การดำเนินการของคณะกรรมการ กพอ. ต้องเป็นไปตามนโยบายของคณะกรรมการบริหาร สมศ. และรายงานต่อกคณะกรรมการบริหาร สมศ. โดยคณะกรรมการ กพอ. ให้มีจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน

การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ในการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น สมศ. ดำเนินการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในระดับสถาบัน และระดับกลุ่มสาขาวิชา โดยพยายามใช้ประโยชน์จากการประกันคุณภาพภายในให้มากที่สุด ดังนี้

๑. ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินคุณภาพและกำกับการดำเนินการให้มีการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานและผลลัมภุทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา และประสิทธิภาพการบริหาร จัดการของสถานศึกษา

๒. ส่งเสริม สนับสนุนการประกันคุณภาพภายใน ร่วมกับหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอก

ทั้งนี้การดำเนินงานดังกล่าวมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน อุดมศึกษา

รูปแบบกällyanมิตรประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. (Amicable Assessment Model)

การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาไทยตามเจตนารณ์ของพระราชนูญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ หมวด ๖ ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา ๔๗ - ๕๐

การประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาทุกแห่งนั้น มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญเพื่อกระตุนให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาที่ดี รวมทั้ง มีการประเมินสถานภาพการดำเนินงานของสถานศึกษาเพื่อสะท้อนจุดเด่น จุดด้อย เงื่อนไขความสำเร็จ ของสถานศึกษานั้นๆ พร้อมเสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้กับสถานศึกษา และรายงานผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนทราบต่อไปด้วย ดังนั้น สมศ. จึงได้กำหนด รูปแบบกällyanมิตรประเมินขึ้น เพื่อให้การประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพสูงสุด พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรมตามนัยของความเกื้อกูลกันสู่การพัฒนาคุณภาพ การศึกษา ดังมีขั้นตอนหลัก ๔ ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ คือ ส่งเสริมและพัฒนา ซึ่งเป็นการสร้างเจตคติที่ดีและสถานศึกษาพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอกและพัฒนาสู่มาตรฐานที่มุ่งหวัง : รูปแบบการส่งเสริมและพัฒนาสถานศึกษา ให้พร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอก

ขั้นที่ ๒ คือ สร้างครัวเรือนของโรงเรียน (school doctor) ซึ่งดำเนินการให้สถานศึกษามีความไว้วางใจต่อผู้ประเมินภายนอกและมีความเป็นมิตรต่อกัน : รูปแบบการคัดเลือกและพัฒนาผู้ประเมินภายนอกให้เป็นผู้ประเมินภายนอกที่มีคุณลักษณะก้าวイヤณมิตรธรรม ๗

ขั้นที่ ๓ คือ เพิ่รประเมินอย่างก้าวイヤณมิตร เป็นการประเมินสภาพจริงเพื่อพัฒนาสู่มาตรฐาน : บูรณาการรูปแบบการประเมิน Self Assessment, Realistic Assessment, Empowerment Evaluation, Conformity Assessment และ Qualitative Assessment

ขั้นที่ ๔ คือ ชี้ทิศและเสริมแรงพัฒนา เป็นการช่วยเหลืออย่างจริงใจและให้แรงเสริม : รายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างตรงไปตรงมา โดยการชี้ช่องความสำเร็จของสถานศึกษา ชี้จุดพัฒนาและให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาสู่มาตรฐานการศึกษาที่พึงประสงค์ (ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๕๑) โดยต้นสังกัดให้แรงเสริม เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้นำผลประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้พัฒนาระบบการเรียนการสอน และการบริหารให้ได้มาตรฐาน โดยมีแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ โดยหวังว่าจะเกิดวัฒนธรรมความต้องการใช้ผลประเมินเพื่อพัฒนาสถานศึกษาและในอนาคต เมื่อสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) ได้ดำเนินการประเมินเพื่อพัฒนาและรับรองมาตรฐานสถานศึกษา ก็จะให้หนังสือรับรองคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาด้วย

๒. หน่วยงานต้นสังกัดกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีองค์กรหลักในกำกับที่เกี่ยวกับอุดมศึกษา คือ คณะกรรมการการอุดมศึกษา กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาและระดับต่ำกว่าปริญญา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงอื่นๆ ที่มีสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางภายใต้สังกัด หน่วยงานต้นสังกัดมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

๑. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายนอกร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา
๒. กำหนดหลักการและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพภายนอก
๓. สนับสนุน ล่งเสริม ดำเนินการการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อเตรียมพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอก

๔. กรณีที่ผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถาบันอุดมศึกษาไม่ได้มาตรฐาน หน่วยงานต้นสังกัดจะเป็นผู้กำกับดูแลดำเนินการให้สถาบันอุดมศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด

๓. สถาบันอุดมศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ดังนี้

๑. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายนอก (ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือกลุ่มวิชา คณะวิชา และสถาบันโดยรวม)

๒. ดำเนินการตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่สถาบันและหน่วยงานต้นสังกัดได้พัฒนาขึ้น

๓. จัดทำรายงานประจำปีซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน

๔. ให้ข้อมูล เอกสาร หลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน และเตรียมความพร้อมอื่นๆ เพื่อการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายนอก

๕. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ สมศ. และหน่วยงานต้นสังกัด

โดยสรุป สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) (สมศ.) ทำหน้าที่ในการประเมินคุณภาพการศึกษา ประเมินผลการจัดการศึกษา ตามตัวบ่งชี้ เกณฑ์และวิธีการที่กำหนด เพื่อกระตุนให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด โดยยึดตามกรอบพันธกิจและประเภทของสถาบันอุดมศึกษา ส่วนสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและดำเนินการตามภารกิจ ทั้งในด้านการผลิตบัณฑิตการวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีคุณภาพ และให้ได้มาตรฐาน การศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน และจัดทำรายงานประจำปี

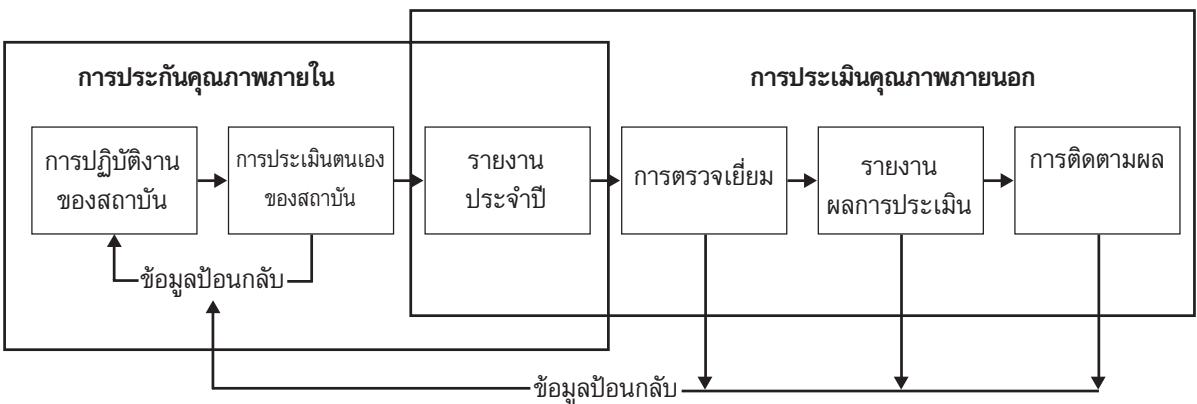
๔. ความล้มเหลวที่ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการพัฒนาคุณภาพ การประเมินผล การติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษานั้น ผลจากการตรวจสอบคุณภาพภายใน คือ มีการวางแผนพัฒนาคุณภาพ การติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพงานที่มีระบบและกลไกชัดเจน รวมทั้งมีการพัฒนาฐานข้อมูลในด้านต่างๆ ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินคุณภาพ การจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบ คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งกระทำโดยหน่วยงานภายนอกหรือผู้ประเมินภายนอก เพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

การประกันคุณภาพภายในจะเน้นการพัฒนาคุณภาพ การติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ สำหรับการประเมินคุณภาพเป็นการประเมิน และการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานด้านปัจจัยนำเข้า (Input) และกระบวนการ (Process) ซึ่งเป็นการเน้นประเมิน “เหตุ” ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอก จะเน้นการประเมิน “ผล” คือ ประเมินผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) ของคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาในด้านต่างๆ ดังนั้นการประกันคุณภาพภายในย่อมส่งผลถึงการประเมินคุณภาพภายนอกโดยตรง

การประเมินคุณภาพภายนอกจะใช้ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานต่างๆ ใน การประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา ซึ่งในการประเมินจะต้องคำนึงถึงปรัชญา พันธกิจ และลักษณะการเรียนการสอนของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีการจัดทำรายงานประจำปี เตรียมเอกสาร ข้อมูล ในด้านต่างๆ รวมถึงข้อมูลตามตัวบ่งชี้ เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) (สมศ.) ต่อไป แสดงได้ดังแผนภาพที่ ๑

แผนภาพที่ ๑ ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

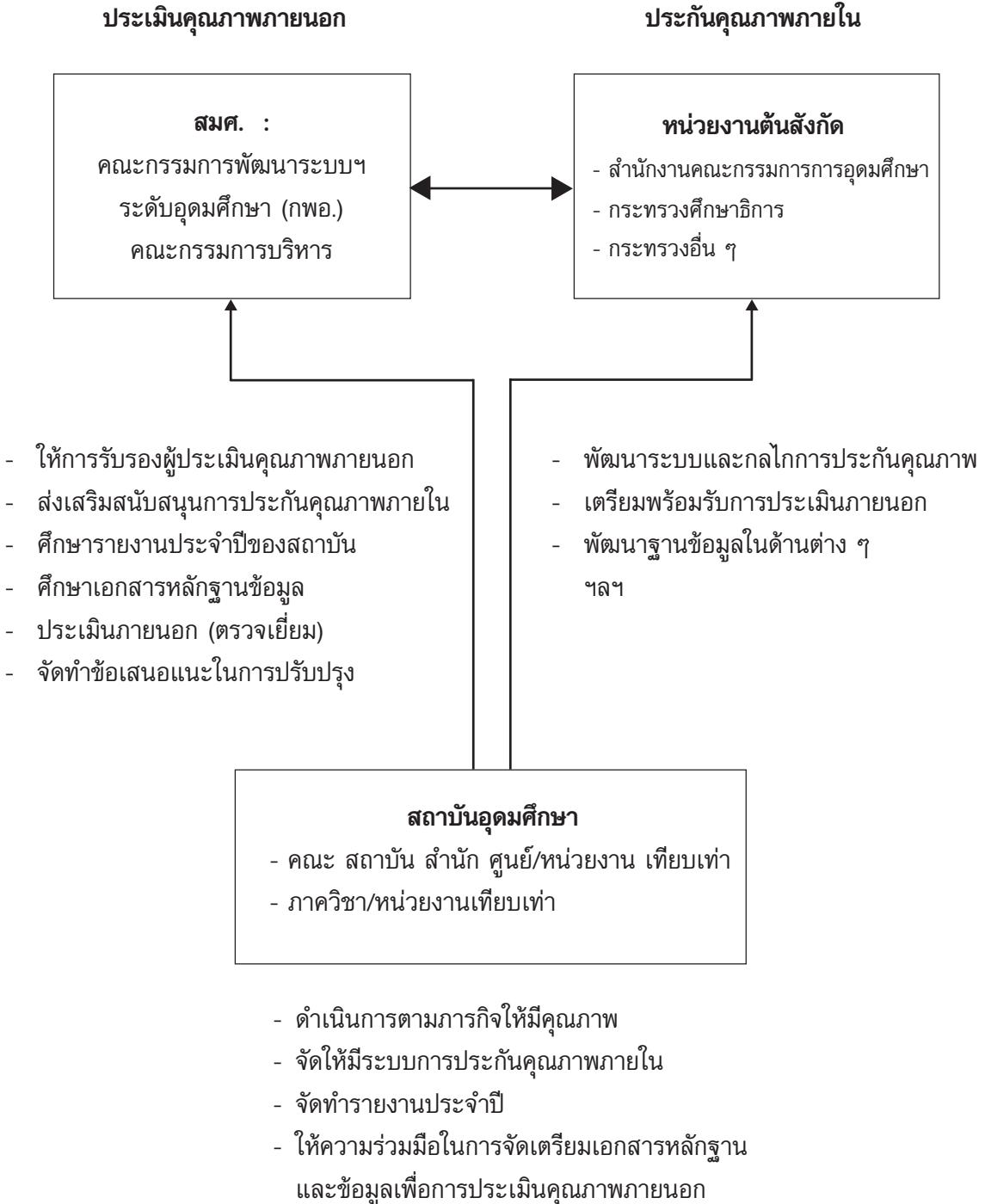
จากแผนภาพที่ ๑ แสดงให้เห็นว่าเมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน และจัดทำรายงานประจำปีที่มีลักษณะการวิจัยประเมินตนเองเป็นประจำทุกปี รายงานดังกล่าวจะเสนอต่อ สมศ. เพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอก

รายงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษาจะช่วยให้คณะกรรมการภายนอกสามารถวางแผนเพื่อ รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลและประเมินคุณภาพของสถาบันได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว การประเมินตนเอง จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งของการประเมินคุณภาพภายนอกการประเมินตนเอง มีได้มีความ หมายเฉพาะการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเป็นผลจากการจัดการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการสังคมแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงกระบวนการดำเนินงานบริหารจัดการ ทุกด้านตามสภาพที่เป็นอยู่จริงของสถาบันอุดมศึกษา

ดังนั้น การประเมินภายนอกจึงเป็นการประเมินจากสภาพที่ “เป็น” มิใช่สภาพที่ “เห็น” กล่าว คือการประเมินภายนอก เน้นการประเมินตามสภาพเป็นจริงของข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นสภาพการจัดการเรียน การสอน การบริหารจัดการและการบริการต่างๆ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้เกณฑ์การประเมินตนเองจะครอบคลุม การบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาทุกด้าน แต่เนื่องจากการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมิน โดยมีความต่อเนื่องมาจากการประเมินคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาเอง จึงเป็นงานที่ยืนยันผล ของการประเมินภายในที่ทำโดยสถาบันอุดมศึกษา

จากที่กล่าวมาทั้งหมด พолжะสรุปได้ว่าในการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกนั้น สถาบัน อุดมศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด และ สมศ. รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่างก็ต้องเข้ามามีส่วนร่วมใน การดำเนินงานโดยมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันไป แสดงได้ดังแผนภาพที่ ๒

แผนภาพที่ ๒ ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรที่มีบทบาทในการประกันคุณภาพภายในและ การประเมินคุณภาพภายนอก

กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา

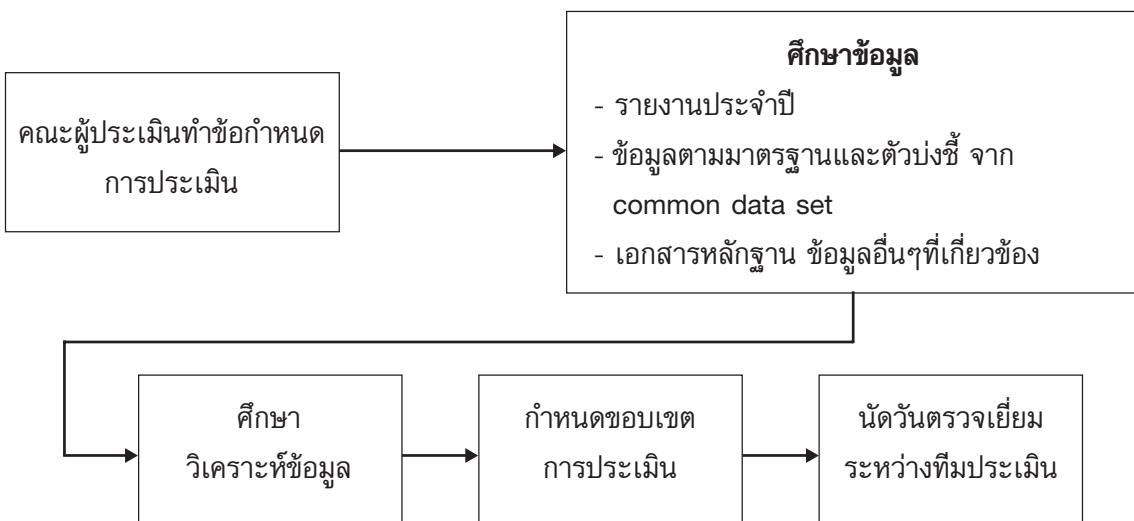
การประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาเป็นกระบวนการที่คณะผู้ประเมินภายนอกดำเนินการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา โดยการรวบรวมและศึกษาข้อมูลจากรายงานผลการประเมินตนเองของสถาบันอุดมศึกษา ข้อมูลจากเอกสารรายงานต่างๆ ตลอดจนการเก็บรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติจริงจากการสังเกต สอดคล้อง ล้มภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสีย เพื่อประเมินสถานศึกษานั้นๆ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษา มีการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลต่อคุณภาพของบัณฑิตและผลผลิตของสถาบันอุดมศึกษาโดยรวมต่อไป กระบวนการประเมินคุณภาพภายนอกประกอบด้วยขั้นตอนหลัก ๓ ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนก่อนการตรวจเยี่ยมสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการวางแผนการประเมินเพื่อตอบโจทย์ การประเมินคุณภาพภายนอกที่สำคัญ คือ สถาบันจัดการศึกษาได้มาตรฐานคุณภาพ สมศ.หรือไม่ ถ้าได้มีอะไรที่เป็นแบบปฏิบัติที่ดี นวัตกรรม หรือ แบบปฏิบัติที่เป็นเลิศบ้างหรือไม่ ถ้ายังไม่ได้มาตรฐาน มีสาเหตุมาจากอะไร จะต้องดำเนินการอย่างไรจึงจะได้มาตรฐาน และทำอย่างไรจะพัฒนาสถาบันสู่ความเป็นเลิศในทุกการกิจกรรม อัดติดลักษณะของสถาบันและมีคุณภาพระดับสากล เพื่อดำเนินการตามหลักการ “เข้าใจ เข้าถึง แล้วจึงเข้าประเมิน” ผลการศึกษาเอกสารดังกล่าว นำไปสรุปเป็นสันฐาน (Profile) ของสถาบัน ซึ่งแสดงถึงความเข้าใจของคณะผู้ประเมินต่อสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งประเมิน

ขั้นตอนระหว่างการตรวจเยี่ยมสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะกรณีอย่างลุ่มลึก เพื่อให้เข้าใจและเข้าถึงชื่อมาตรฐานและคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาอย่างแท้จริง พร้อมทั้งระบุเหตุปัจจัยแห่งมาตรฐานคุณภาพดังกล่าว โดยการตรวจสอบข้อมูลสามเล้า ครอบคลุมทั้งปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลที่เกิดขึ้น พร้อมการวิเคราะห์และบันทึกสนับสนุน รวมทั้งจัดทำรายงานละเอียดเป็นรายวัน เพื่อให้ได้ผลประเมินเบื้องต้นที่นำสู่การรายงานด้วยวิชาฯ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและยอมรับร่วมกัน

ขั้นตอนหลังการตรวจเยี่ยมสถาบันอุดมศึกษา เป็นการจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ในรูปแบบบทความช่วยเหลือ เพื่อตอบโจทย์การประเมินและสนับสนุนต่อการใช้ผลประเมิน เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ ก่อนการตรวจเยี่ยมสถานบันอุดมศึกษา มีขั้นตอนการดำเนินตามแผนภาพที่ ๓

๑. สมค. ดำเนินการคัดเลือกและเตรียมคณะกรรมการอกและกำหนดสถานบันอุดม ศึกษา ที่จะประเมิน

๒. คณะกรรมการประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองและมอบหมายให้เป็นผู้ประเมินภายนอกสถานบัน อุดมศึกษาแต่ละแห่ง ทำการศึกษาร่วมข้อมูลจากรายงานการประเมินตนเอง/ รายงานประจำปีของ สถานบันอุดมศึกษาและเอกสารรายงานนี้ฯ ซึ่งสถานบันอุดมศึกษาจัดส่งมาให้ล่วงหน้า

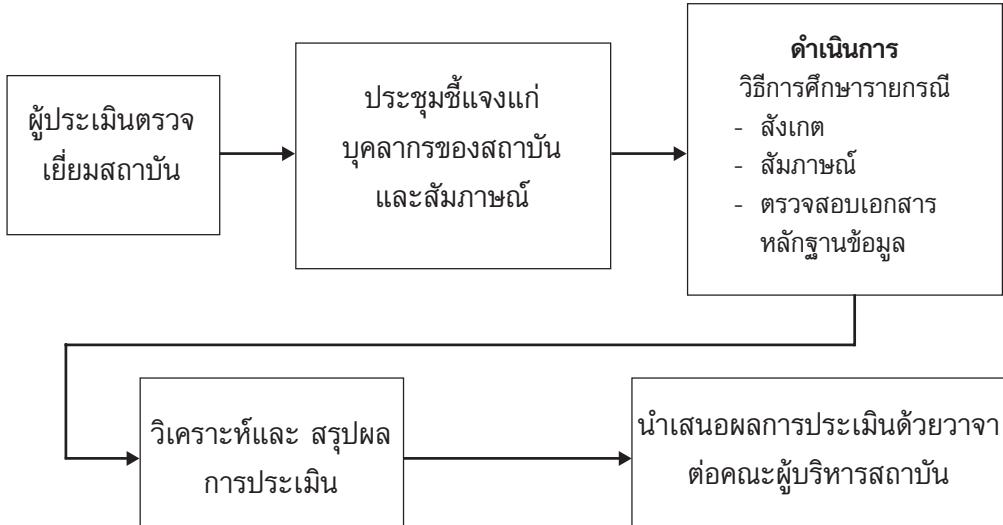
๓. คณะกรรมการประเมินภายนอกทำการศึกษาวิเคราะห์ สรุปข้อมูลตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของ สมค. จากข้อมูลในข้อ ๒ แบบกรอกข้อมูลพื้นฐาน (Common data set) และเอกสารข้อมูลนี้ฯ ซึ่ง สมค. ได้ แจ้งให้สถานบันส่งข้อมูลดังกล่าวก่อนที่จะเข้าตรวจประเมินอย่างน้อย ๓๐ วัน

๔. คณะกรรมการประเมินประชุมปรึกษาหารือ กำหนดประเด็นและรายการข้อมูลที่จะต้องตรวจสอบ ระหว่างการตรวจเยี่ยมว่า จะต้องรวบรวมข้อมูลอะไรบ้าง จากแหล่งใด ด้วยวิธีการอย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้มี หลักฐานครบถ้วนเพียงพอในการสรุปผลการประเมินอย่างถูกต้องชัดเจน

๕. คณะกรรมการประเมินภายนอกร่วมกันวางแผนการตรวจเยี่ยมและแผนการประเมินตามหลักการ “team up and pair off” กำหนดตารางการปฏิบัติงาน และมอบหมายภาระงานให้ผู้ประเมินภายนอก แต่ละคนและแต่ละคู่ให้ชัดเจน และนัดวันที่จะไปตรวจเยี่ยมระหว่างทีมประเมินด้วยกัน โดยขอให้ สถานบันอุดมศึกษา ช่วยเตรียมสถานที่ในสถานบันอุดมศึกษาที่คณะกรรมการประเมินภายนอก จะต้องเข้าตรวจประเมิน ให้พร้อมและสะดวก ไม่รบกวนผู้อื่นในระหว่างการตรวจเยี่ยม รวมทั้งจัด เตรียมเอกสารต่างๆ ทั้งในส่วนที่ได้แจ้งไว้ล่วงหน้าและส่วนที่อาจขอเพิ่มเติม ตลอดจนนัดหมายผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นิสิต นักศึกษา เป็นต้น เพื่อให้คณะกรรมการประเมินภายนอกเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสอบถามความสัมภាមณ์ตามกำหนดการในตารางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประเมินภายนอก

ในขั้นตอนแรกจะนำไปสู่การจัดทำประเด็นตรวจเยี่ยม การเขียนรายงานเกี่ยวกับสถาบันที่มุ่งประเมินและวางแผนประเมิน ทั้งประเมินเชื่อมโยงเหตุและผล เพื่อตอบโจทย์ประเมิน และสนองความต้องการของผู้ใช้ผลประเมินคุณภาพภายนอก

ขั้นตอนที่ ๒ ระหว่างการตรวจเยี่ยมสถาบันอุดมศึกษา มีขั้นตอนการดำเนินตามแผนภาพที่ ๔

แผนภาพที่ ๔ กระบวนการระหว่างการตรวจเยี่ยมสถาบันอุดมศึกษา

๑. คณะกรรมการเดินทางไปยังสถาบันอุดมศึกษาตามกำหนดด้วน เวลาที่ได้วางแผนไว้ ซึ่งการตรวจเยี่ยมสถาบันอุดมศึกษานั้น จะใช้เวลาประมาณ ๓-๕ วัน (ตามขนาดของสถาบันอุดมศึกษา)

๒. เมื่odeินทางไปถึงสถาบันอุดมศึกษาในวันแรก ให้มีการประชุมชี้แจงแก่คณะกรรมการบริหารและบุคลากรของสถาบัน เพื่อให้ทราบกระบวนการและวัตถุประสงค์ในการประเมิน/ ตรวจเยี่ยม ซึ่งมุ่งเน้นการร่วมมือกันในการพัฒนาปรับปรุงสถาบัน และสร้างความคุ้นเคยระหว่างคณะกรรมการผู้ประเมินกับผู้บริหารและบุคลากรสถาบัน รวมทั้งเพื่อแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับแผนและตารางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการผู้ประเมินภายนอก และการปฏิบัติของสถาบันระหว่างการตรวจเยี่ยม การพูดคุยในการประชุมอาจเป็นลักษณะที่ไม่เป็นทางการ(Informal) และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซักถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและร่วมมือชึ้นกันและกัน โดยเฉพาะการนำเสนอผลประเมินคุณภาพภายนอกในรอบแรกไปสู่การปฏิบัติและการดำเนินการประกันคุณภาพภายนอกของสถาบัน เพื่อโヨงสู่การประเมินมาตรฐานอื่น และภาพรวมของสถาบันอุดมศึกษา

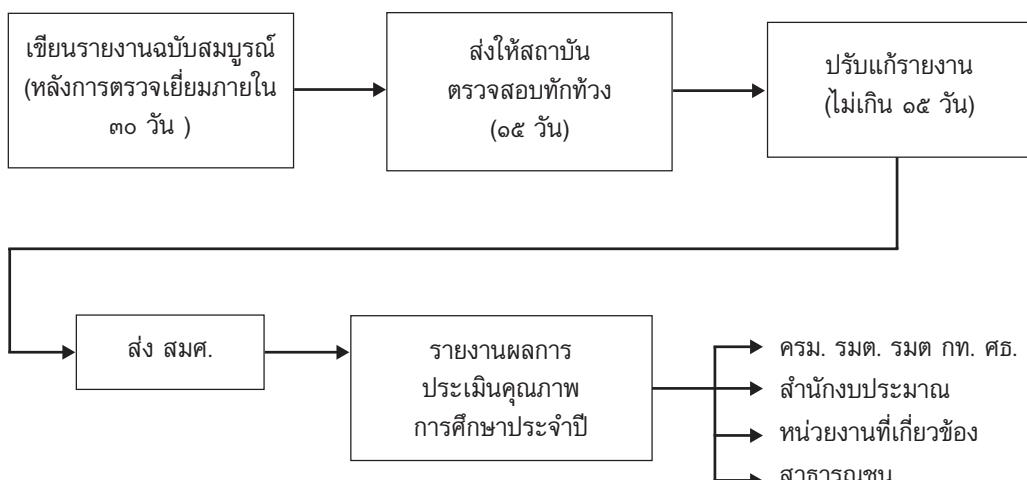
๓. ในระหว่างการตรวจเยี่ยม คณะกรรมการจะทำการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามขอบข่ายและประเด็นที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ตามที่สถาบันส่งให้ สมค. รวมทั้งหลักฐานอื่นๆ ที่สะท้อนสภาพความเป็นจริงอื่นๆ ของสถาบัน การรวบรวมข้อมูลหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกอาจใช้วิธีการที่หลากหลาย ทั้งการสุ่มตัวอย่าง การสังเกตการเรียนการสอน การสัมภาษณ์ เช่น กรรมการสภามหาวิทยาลัย/ สถาบัน

ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นิสิต/นักศึกษา คิชช์เก่า ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ เป็นต้น โดยเฉพาะการตรวจสอบสามล้อ เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นการประเมินตามหลักการ “จอย่าประเมินสถาบันตามที่เห็น จงประเมินตามที่สถาบันเป็น”

๔. เมื่อได้ข้อมูลครบถ้วนแล้ว คณบัญชีประเมินจะนำข้อค้นพบหรือข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาอภิปรายร่วมกัน เพื่อวิเคราะห์สรุปผลการตรวจสอบเยี่ยมและข้อเสนอแนะ โดยมีการดำเนินการเป็นรายวัน และมีการเขียนรายงานแบบละเอียดเป็นรายวันด้วย

๕. นำเสนอผลการประเมินต่อผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาด้วยวัว遮 และให้โอกาสสถาบันซึ่งในกรณีที่สถาบันเห็นว่าข้อลังเกตยังไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน หรือไม่ครอบคลุมบางประเด็น

ขั้นตอนที่ ๓ หลังการตรวจเยี่ยมสถาบันอุดมศึกษา มีขั้นตอนการดำเนินตามแผนภาพที่ ๕

แผนภาพที่ ๕ กระบวนการหลังการตรวจเยี่ยมสถาบันอุดมศึกษา

๑. เมื่อเสร็จภารกิจในการตรวจเยี่ยมสถาบันอุดมศึกษา คณบัญชีประเมินภายนอกจะร่วมกันจัดทำร่างรายงานผลการประเมินสถาบันอุดมศึกษา จากข้อมูลหลักฐานต่างๆทั้งหมดที่รวบรวมได้

๒. คณบัญชีประเมินภายนอกเสนอรายงานผลการประเมินสถาบันอุดมศึกษาต่อสถาบัน อุดมศึกษาภายนอก ๓๐ วัน หลังการตรวจเยี่ยม เพื่อให้สถาบันพิจารณาตรวจสอบและทักษะหรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมภายนอก ๑๕ วัน นับจากวันที่สถาบันอุดมศึกษาได้รับร่างรายงานฯ

๓. ผู้ประเมินปรับปรุงแก้ไขรายงานผลการประเมิน

๔. เสนอรายงานต่อ สมศ. เพื่อให้การรับรองรายงานผลการประเมินฉบับสมบูรณ์

๕. สมศ.จัดทำรายงานการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาประจำปีเสนอต่อคณบัญชี รัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง สำนักงบประมาณ เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายทางการศึกษา และจัดสรรงบประมาณการศึกษา รวมทั้งเผยแพร่รายงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณะ

๖. ในการณ์ที่ผลการประเมินภายนอกของสถาบันได้ได้รับผลการประเมินในระดับรับรองมาตรฐานแบบมีเงื่อนไข หรือไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา สถาบันนั้นจะต้องจัดทำแผนการพัฒนาสถาบันเพื่อนำไปสู่การรับรองมาตรฐานการศึกษาภายในระยะที่ได้กำหนดร่วมกันระหว่างสถาบัน อุดมศึกษาและคณะกรรมการประเมินภายนอก ซึ่ง สมศ. จะจัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันการศึกษานั้น และเสนอต่อกomite อุดมศึกษาเพื่อดำเนิน การกำกับดูแลให้มีการปรับปรุงแก้ไขต่อไปด้วย

โดยสรุป ค่าล้ำทรัพยากรับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างลุ่มเล็ก ถูกต้อง ได้มาตรฐาน ตอบโจทย์ การประเมิน และตอบสนองผู้ต้องการใช้ผลประเมินอย่างกว้างขวาง มีดังนี้

๑. เข้าใจ เข้าถึง และเจาะลึกประเมินสถาบัน
๒. จัดทีมให้มีเอกภาพและมีอย่างน้อย ๒ คน ที่ประเมินมาตรฐานเดียวกัน (Team up & Pair off)
๓. ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเฉพาะกรณี และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative case study method)
๔. ใช้การประเมินแบบเชื่อมโยงเหตุและปัจจัยที่ทำให้สถาบันจัดการศึกษาได้หรือไม่ได้ ตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ.
๕. การประเมินสภาพจริง: Mechanism + Context → Output/Outcome
“ตณา” มันเป็นเช่นนั้นเอง
ลิ่งที่เป็นจริงไม่จำเป็นต้องปรากฏ ลิ่งที่ปรากฏไม่จำเป็นต้องเป็นจริง
จงอย่าประเมินตามที่เห็น จงประเมินตามที่เป็น
๖. Theory-driven evaluation: Predict and prevent > find and fix

คำอธิบายรายมาตราฐานและตัวบ่งชี้ การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษา

นิยามคัพท์ปฏิบัติการ

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student: FTES) หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน คำนวณจากหน่วยกิตนักศึกษาจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า รวมรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ ๑ เดือน (หมวดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) ของแต่ละภาคการศึกษา

ระบบทวิภาค - สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน ๓๖ หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (๑๘ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ: ลงทะเบียน ๒๔ หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (๑๒ หน่วยกิต ต่อภาคการศึกษา ปกติ)

ระบบไตรภาค - สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน ๓๗ หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (๑๙ หน่วยกิตต่อภาคเรียนการศึกษา)

สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน ๒๗ หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (๙ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

หน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours: SCH) หมายถึง ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชา ทั้งที่สอนในเวลาราชการ และนอกเวลาราชการตลอดปีการศึกษา (ระดับกลุ่มสาขาวิชาและระดับสถาบัน)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

๑) คำนวณค่า หน่วยกิตนักศึกษา (SCH) โดยใช้สูตรดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

c_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

๒) คำนวณค่า นักศึกษาเต็มเวลา (FTES) โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

FTES =

SCH

จำนวนหน่วยกิตเฉลี่ยต่อปีการศึกษาของหลักสูตรในระดับปริญญา

อาจารย์ประจำเต็มเวลาเที่ยบเท่า (Full-time Equivalent Academic / Instructor: FTEA/FTEI) หมายถึง อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันหรือสถานศึกษาทั้งปีการศึกษา ที่มีระยะเวลาทำงานไม่ต่างกว่า ๕ เดือน ในกรณีที่อาจารย์มีระยะเวลาทำงาน ๖ เดือน ให้นับเป็น ๐.๕ คน รวมรวมล้วนสุดปีการศึกษา

ค่าใช้จ่ายทั้งหมด หมายถึง งบทหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเลื่อมราคা โดยไม่รวมงบลงทุน ครุภัณฑ์ ที่ดิน และลิ้งก่อสร้าง รวมรวมล้วนสุดปีงบประมาณหรือปีการเงิน

บันทึก หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ทุกหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรปกติ หลักสูตรต่อเนื่อง และหลักสูตรสมทบ)

สารสาระด้านนาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ สารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูลวารสารที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ เช่น ฐานข้อมูล Science Citation Index (SCI) ฐานข้อมูล Ei Compendex ฐานข้อมูล INSPEC ฐานข้อมูล ScienceDirect ฐานข้อมูล PUBMED ฐานข้อมูล AGRICOLA (AGRICultural Online Access) ฐานข้อมูล ERIC (Education Database) หรือฐานข้อมูล PUBSCIENCE เป็นต้น

สารสาระด้านนาชาติที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ สารสารที่คณะกรรมการวิชาชีวกรรมต้องเป็นชาวต่างประเทศ อย่างน้อย ๑ คน และสารสารต้องมีบทความวิจัยจากต่างประเทศลงตีพิมพ์ด้วย

สารสาระดับชาติ ได้แก่ สารสารที่ตีพิมพ์บทความวิจัยจากนักวิชาการกลุ่มต่างๆ จากสถาบันต่างๆ และคณะกรรมการวิชาชีวกรรมจะต้องเป็นผู้ที่มีเชื้อเลียงในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสารสาร และกองบรรณาธิการจะต้องมาจากสถาบันอื่นๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวอย่างแหล่งล้วนฐานข้อมูลมาตรฐานสากล

- ๑) ISI = <http://portal.isiknowledge.com/>
- ๒) MathSciNet = <http://www.ams.org/mathscinet>
- ๓) ScienceDirect = <http://www.sciencedirect.com/>
- ๔) Agricola = <http://agricola.nal.usda.gov/>
- ๕) Biosis = <http://www.biosis.org/>
- ๖) Scopus = <http://www.info.scopus.com/>

- ๗) Pubmed = <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/>
- ๘) Academic Search Premium = <http://www.ebsco.com/home/> (select ebscohost and then academic search premium)
- ๙) Infotrieve = <http://www.infotrieve.com>
- ๑๐) Wilson = <http://www.nova.edu/library/dils/lessons/wilsonweb/>
- ทั้งนี้การนับวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ สามารถนับรวมฐานข้อมูลที่ สกว.ให้การรับรองด้วย

คำอธิบายและข้อมูลที่สถาบันอุดมศึกษาต้องรายงานเมื่อดังนี้

๑. มาตรฐานด้านคุณภาพบันทึก

บันทึกเป็นผู้เรืองปัญญา มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีทักษะและภูมิปัญญาในงานอาชีพในฐานะนักวิชาชีพชั้นสูง มีทักษะวิจัยในฐานะนักวิชาการชั้นสูง มีจิตสำนึกรักและภูมิธรรมในฐานะพลเมืองดีของลังคอมไทยและลังคอมโลก

ตัวบ่งชี้ร่วม

ตัวบ่งชี้ ๑.๑ ร้อยละของบันทึกระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปี คำอธิบาย

จำนวนของบันทึกที่ได้งานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาค nok เวลาในสาขาวัสดุฯ ที่ได้งานทำ หรือ มีกิจกรรมของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบันทึกที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น โดยไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบันทึกศึกษา

การนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาค nok เวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผู้ที่มีงานทำ หรือมีกิจกรรมของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว

วันที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง วันที่สามารถหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษา
สูตรการคำนวณ :

จำนวนบันทึกที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระ^{X ๑๐๐}
ภายใน ๑ ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา

จำนวนบันทึกที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น ไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อ

ข้อมูลที่ต้องการ :

ข้อมูลได้จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของบันทึกทั้งในระดับสถาบันและระดับกลุ่มสาขาวิชามี การสำรวจและรวบรวมไว้ ซึ่งอาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสถาบัน

อุดมศึกษาจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบันทึกได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บในวันช้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบันทึกที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบันทึกที่สำเร็จการศึกษาในปีนั้น ข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่

๑. จำนวนบันทึกที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น
๒. จำนวนบันทึกที่ได้งานทำแล้ว ภายใน ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
๓. จำนวนบันทึกที่มีกิจกรรมของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายใน ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
๔. จำนวนบันทึกที่ศึกษาต่อระดับบันทึกศึกษา ภายใน ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ ๐.๒ ร้อยละของบันทิดระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา

คำอธิบาย

ร้อยละของบันทิดปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ทุกหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรปกติ หลักสูตรต่อเนื่อง หลักสูตรสมทบ) ที่ได้งานทำตรงหรือสอดคล้องกับสาขาที่สำเร็จการศึกษาเทียบกับบันทึกที่ตอบแบบสอบถาม เมื่อเทียบกับบันทึกที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำ โดยให้นับเฉพาะบันทึกที่ไม่มีงานทำ ก่อนเข้าศึกษาต่อ

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{(\text{จำนวนบันทิดปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา})}{\text{จำนวนบันทิดปริญญาตรีในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำทั้งหมด}} \times 100$$

ข้อมูลที่ต้องการ :

ข้อมูลได้จากการสำรวจการมีงานทำของบันทึกทั้งในระดับสถาบันและระดับกลุ่มสาขาที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้ ซึ่งอาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบันทึกได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บข้อมูลในวันช้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบันทึกที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบันทึกที่สำเร็จการศึกษาในปีนั้นที่ได้งานทำทั้งหมด ข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่

๑. จำนวนบันทึกที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น
๒. จำนวนบันทึกที่ได้งานทำภายใน ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
๓. จำนวนบันทึกที่ได้งานทำตรงสาขาวิชาใน ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้ ๑.๓ ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ คำอธิบาย

ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ หมายถึง ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนประจำเริ่มต้น หรือรายได้ประจำจากการเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระที่บัณฑิตได้รับเทียบกับบัณฑิตที่มีงานทำ/ มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้อาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสถาบันอุดม ศึกษาจัดเก็บขึ้นทั้งนี้หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บข้อมูลในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่ได้งานทำ/มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์เงินเดือนรายได้เริ่มต้นคิดจากเกณฑ์เงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) สำหรับปีการศึกษา ๒๕๔๘ ใช้เกณฑ์เงินเดือนเริ่มต้นของปริญญาตรีขั้นต่ำ ๗,๖๓๐ บาท ทั้งนี้หากอัตราเงินเดือนดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลง สมศ. จะแจ้งให้ทราบต่อไป

สูตรการคำนวณ:

(จำนวนบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์)	X ๐๐๐
(จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำ/ มีรายได้ประจำจากการประกอบอาชีพอิสระทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น)	

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด และจำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำ/ มีรายได้ประจำ จากการประกอบอาชีพอิสระในปีการศึกษานั้นๆ
๒. จำนวนบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนรายได้เริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์เงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ในปีการศึกษานั้นๆ

ตัวบ่งชี้ ๑.๔ ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต คำอธิบาย

ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ (เทียบจากค่า ๕ ระดับ) ของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้รับบริการ จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วยตัวเอง ๑-๓ ปี โดยพิจารณาคุณสมบัติที่ครอบคลุมคุณสมบัติหลัก ๓ ด้านของบัณฑิตที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขานั้นๆ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิตหรือผู้รับบริการ ที่มีต่อบัณฑิต หมายเหตุ สมศ. จะจัดให้มีหน่วยงานกลางเพื่อการจัดเก็บข้อมูลตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑-๑.๔ แต่ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยควรดำเนินการสำรวจข้อมูลในประเด็นตามตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑-๑.๔ และประเด็นที่ลงทะเบียนความเป็นเอกลักษณ์ของสถาบันด้วย

ตัวบ่งชี้ ๐.๕ จำนวนนักศึกษา หรือคิชช์เก่าที่ได้รับประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิต ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา

คำอธิบาย

จำนวนนักศึกษาหรือคิชช์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่อง ต้องเป็นรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณของต่างหน่วยงาน เช่น หน่วยงานของภาครัฐในระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัด หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เป็นองค์กรทางวิชาการ หรือองค์กรวิชาชีพ หรือหน่วยงาน/องค์กรวิชาการ/วิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นต้น โดยมีลายลักษณ์อักษรปรากฏ ซึ่งแสดงถึงการเชิดชูเกียรติสร้างชื่อเสียงให้กับบุคลากรและหน่วยงาน โดยให้นับรวมในรอบ ๓ ปีติดต่อกัน ทั้งนี้สามารถนับรวมรางวัลผลงานวิทยานิพนธ์ได้ด้วย ทั้งนี้การนับรางวัลของนักศึกษา สามารถนับได้ทั้งรางวัลของนักศึกษาภาคปกติ และรางวัลของนักศึกษาภาคนอกเวลา และหากผู้ได้รับรางวัลนั้นเป็นคิชช์เก่าหลายสถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้ และสามารถนับช้าได้หากนักศึกษาหรือคิชช์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหลายครั้งในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนนักศึกษาและบัณฑิตที่ได้รับรางวัลและประกาศเกียรติคุณฯ ในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา
๒. ชื่อนักศึกษา และคิชช์เก่า ชื่อรางวัล/ประกาศเกียรติคุณ หน่วยงานที่ให้ และเดือนและปีที่ได้รับ ในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ ๐.๖ จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา

คำอธิบาย

จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา หมายถึง จำนวนผลงานวิทยานิพนธ์หรืองานวิชาการของนักศึกษาหรือของบัณฑิตไม่ว่าจะเป็นระดับปริญญาตรี โท หรือเอก ทั้งนักศึกษาภาคปกติ และนักศึกษาภาคนอกเวลาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ในการประเมินจะนับเฉพาะจำนวนวิทยานิพนธ์หรือจำนวนชิ้นงานวิชาการเท่านั้น และสามารถนับช้าจำนวนครั้งที่ได้รับรางวัล หากผลงานนั้นได้รับรางวัลหลายครั้งในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา

การได้รับรางวัล ต้องเป็นรางวัลของหน่วยงานที่มีพันธกิจหลักในการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยของประเทศ เช่น สถาบันวิจัยแห่งชาติ สกว. หรือหน่วยงาน/องค์กรวิชาการ/วิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นต้น โดยมีลายลักษณ์อักษรปรากฏ ซึ่งแสดงถึงการเชิดชูเกียรติสร้างชื่อเสียงให้กับบุคลากรและหน่วยงาน

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนผลงานวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา
๒. ชื่อนักศึกษา ชื่อวิทยานิพนธ์/ ผลงานวิชาการ ชื่อรางวัล หน่วยงานที่ให้ และเดือนและปีที่ได้รับรางวัล

ตัวบ่งชี้เฉพาะ

ตัวบ่งชี้ ๐.๗ ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์ เพยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ ปริญญาโททั้งหมด

คำอธิบาย

บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตทั้งหมด ที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้ไม่นับภาคนิพนธ์ หรือสารนิพนธ์

สูตรการคำนวณ

(บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่) X ๑๐๐
(จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น ที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
๒. จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา นั้นทั้งหมด

หมายเหตุ

๑. ผลงานที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษานั้นๆ
๒. การเผยแพร่ผลงาน ๑ เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า ๑ ครั้ง ในหนึ่งเพียง ๑ ครั้ง โดยครรภ์นำเสนอบอกผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
๓. การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อถูกบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ
๔. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานลีบเนื้องจากการประชุม (Proceedings)
๕. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษาที่ได้รับการประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับ ต่างๆโดยระบุรายละเอียดดังนี้

ชื่อ เล่มที่ และวัน/เดือน/ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์

ชื่อบทความ

ชื่อผู้เขียน

เลขหน้า

ตัวบ่งชี้ ๑.๔ บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ทั้งหมด

คำอธิบาย

บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของดุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของดุษฎีบัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้ ไม่นับภาคนิพนธ์หรือสารนิพนธ์

สูตรการคำนวณ

(บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของดุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา

ในปีการศึกษานั้นที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่)

X ๑๐๐

(จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของดุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของดุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
๒. จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของดุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นทั้งหมด

หมายเหตุ

๑. ผลงานที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษานั้นๆ
๒. การเผยแพร่ผลงาน ๑ เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับเพียง ๑ ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
๓. การตีพิมพ์ในวารสารนับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ
๔. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings)
๕. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษาที่ได้รับการประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่างๆ โดยระบุรายละเอียดดังนี้

ชื่อ เล่มที่ และวัน/เดือน/ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์

ชื่อบทความ

ชื่อผู้เขียน

เลขหน้า

๒. มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นงานนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เชี่ยวชาญสูง การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นการขยายพร้อมเดนของความรู้ และทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้จริง เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนไทย รวมทั้งการพัฒนาสู่สังคมเรียนรู้ สังคมความรู้ และสังคมแห่งภูมิปัญญา อันก่อให้เกิดวัฒนธรรมการใช้ความรู้ในการกำหนดทิศทางและการพัฒนา ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

ตัวบ่งชี้ร่วม

ตัวบ่งชี้ ๒.๑ ร้อยละของงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เพย์เพร์ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

คำอธิบาย

ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า หรือแสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ให้นับรวมผลงานของนักวิจัยได้ด้วย

สูตรการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์ เพย์เพร์ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น}}{\text{(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)}} \times 100$$

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. งานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เพย์เพร์ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น
๒. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย และไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

๑. ผลงานที่ตีพิมพ์ เพย์เพร์ และใช้ประโยชน์ร่วมกับผลงานในปีการศึกษานั้นๆ
๒. การเผยแพร่ผลงาน ๑ เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับเพียง ๑ ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
๓. การตีพิมพ์ในวารสารนับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ
๔. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings)

๕. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษาที่ได้รับการประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่างๆโดยระบุรายละเอียดดังนี้

ชื่อ เล่มที่ และวัน/เดือน/ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์

ชื่อบทความ และเลขหน้า

ชื่อผู้เขียน

ตัวบ่งชี้ ๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ของสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ คำอธิบาย

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันจัดสรรเพื่อการสนับสนุนการทำวิจัย และงานสร้างสรรค์ต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด โดยให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำ และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า หรือแสดงออกทางคิลปะอันเป็นที่ยอมรับ

สูตรการคำนวณ

(จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์สถาบันจัดสรรให้กับ
อาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)

(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย และไม่นับรวมอาจารย์ และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
๒. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้จัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัย ในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุ

๑. เงินที่ได้รับการจัดสรรครอบคลุมถึงงบประมาณแผ่นดิน และรายได้ของสถาบันที่ได้จัดสรรให้อาจารย์และนักวิจัยเพื่อทำวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ ๒.๓ เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ คำอธิบาย

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับจัดสรรจากหน่วยงานภายนอกต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำ และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ หมายถึง จำนวนเงิน รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ต่างๆที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

เงินสนับสนุนที่ได้จากแหล่งทุนภายนอก จำแนก ดังนี้

- ๑) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกอ. วช. สสส. เป็นต้น
- ๒) แหล่งทุนต่างประเทศ
- ๓) จากหน่วยงานภาครัฐสหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- ๔) จากภาคเอกชน
- ๕) จากแหล่งอื่นๆ

สูตรการคำนวณ :

$$\begin{aligned} & \text{(จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่อาจารย์ประจำ} \\ & \text{และนักวิจัยได้รับจากภายนอกสถาบันในปีการศึกษานั้น)} \\ & \text{(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)} \end{aligned}$$

ข้อมูลที่ต้องการ

- ๑. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำ เนพะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
- ๒. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำแนกตามแหล่งเงินทุน ดังนี้
  - ๑) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกอ. วช. สสส. เป็นต้น
  - ๒) แหล่งทุนต่างประเทศ
  - ๓) จากหน่วยงานภาครัฐสหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
  - ๔) จากภาคเอกชน
  - ๕) จากแหล่งอื่นๆ
- ๓. ชื่อผู้ทำผลงาน ชื่องานวิจัย งบประมาณที่ได้รับจริงในปีการศึกษานั้นๆ

หมายเหตุ

- ๑. กรณีมีผู้ร่วมทำท้ายคนหลายคนหน่วยงาน ให้แบ่งสัดส่วนเงินเป็นค่าเฉลี่ยตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
- ๒. กรณีที่โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนเป็นเวลามากกว่า ๑ ปี ให้รายงานจำนวนเงินเฉลี่ยตามสัดส่วนในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ ๒.๔ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันเทียบกับอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับเฉพาะอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

การได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หมายรวมถึง การได้รับเงิน วัสดุ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือ ต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสถานบันเพื่อการทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวนเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

สูตรการคำนวณ

(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

จากภายนอกสถานบันปีการศึกษานั้น)

X ๐๐๐

(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำ และนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
๒. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถานบันในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุ

ในการประเมินจะนับจำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพียงครั้งเดียว เมื่่าว่าอาจารย์หรือนักวิจัยท่านนั้นจะได้รับทุนมากกว่า ๑ ทุนในรอบปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ ๒.๕ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถานบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถานบัน เทียบกับอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

การได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หมายรวมถึง การได้รับเงิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวนเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

แหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถานบัน จำแนกดังนี้

- ๑) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกอ. วช. ลสส. เป็นต้น
- ๒) แหล่งทุนต่างประเทศ
- ๓) จากหน่วยงานภาครัฐส่วนราชการ กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- ๔) จากภาคเอกชน
- ๕) จากแหล่งอื่นๆ

สูตรการคำนวณ

(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถานบัน) X ๐๐๐

(จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ/ วิธีการเก็บข้อมูล

๑. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
๒. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุ

ในการประเมินจะนับจำนวนอาจารย์ที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพียงครั้งเดียว แม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นจะได้รับทุนมากกว่า ๑ ทุน ในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้เฉพาะ

ตัวบ่งชี้ ๒.๖ ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ การนับบทความที่ได้รับการอ้างอิงใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลในระดับชาติหรือระดับนานาชาตินั้น ให้นับเพียงครั้งเดียว ไม่นับซ้ำ แม้ว่าบทความวิจัยนั้นจะได้รับการอ้างอิงหลายครั้งก็ตาม

บทความวิจัยในฐานข้อมูลมาตราฐานสากลตามที่กำหนด ให้นับเฉพาะที่เป็นบทความวิจัยเท่านั้น ได้แก่ “Research article”, “letter” และ “review”

- การจำแนกฐานข้อมูล มีดังนี้

๑) ฐานข้อมูล ISI

๒) ฐานข้อมูลอื่นที่ไม่ซ้ำกับ ISI เช่น MathScinet, ScienceDirect, Biosci, Biosis, Agricolar, Scopus, Pubmed, Academic search premium, Infotrieve, Ingenta connect, Wilson, ERIC

สูตรการคำนวณ :

(จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูล
ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในปีการศึกษานั้น)

X ๑๐๐

(จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้สามารถนับผลงานของนักวิจัยและผลงานของอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย
๒. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ ๒.๗ จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรือ อนุสิทธิบัตรในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา

คำอธิบาย

จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา
ลิขิพัตร หรืออนุสิทธิบัตรในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา โดยสามารถนับได้ทั้งการจดทะเบียนในประเทศไทย
ต่างประเทศ ทั้งนี้ไม่นับการจดลิขสิทธิ์

ข้อมูลที่ต้องการ :

จำนวนและการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา ลิขิพัตร หรืออนุสิทธิบัตร จำนวนใน
ประเทศไทยหรือต่างประเทศ ในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้การนับจำนวนการจดทะเบียนจะนับได้ต่อเมื่อได้รับ^{การจดทะเบียนแล้วเท่านั้น ไม่นับรวมกรณีอยู่ในระหว่างยื่นจดทะเบียน}

๓. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ

การให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ เป็นที่พึงและเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ
และวิชาชีพ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมสมสอดคล้อง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็ง^{ของสังคม ชุมชน ประเทศไทย และนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมบทบาททางวิชาการและวิชาชีพ}
ของสถาบันการศึกษาในการพัฒนาสังคมเรียนรู้และสังคมความรู้ โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อ
สาธารณะ

ตัวบ่งชี้ร่วม

ตัวบ่งชี้ ๓.๑ ร้อยละของกิจกรรม/โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการ พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศไทย และนานาชาติต่อ อาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

ร้อยละของกิจกรรม หรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และชุมชน
หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศไทย หรือ นานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
รวมถึงการบริการวิชาการที่มีค่าตอบแทนและบริการวิชาการแบบใหม่เปล่า ทั้งนี้การนับอาจารย์ประจำให้
นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

- ลักษณะการบริการวิชาการ มีดังนี้

- ๑) บริการวิเคราะห์ ทดสอบ ตรวจสอบ และตรวจซ่อน
- ๒) บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ทางการศึกษา
- ๓) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบเก็บค่าลงทะเบียน
- ๔) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการแบบใหม่เปล่า
- ๕) บริการจัดฝึกอบรม สัมมนา และประชุมเชิงปฏิบัติการในลักษณะการว่าจ้าง
- ๖) บริการเกี่ยวกับสุขภาพที่นอกเหนือจากหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ๗) บริการศึกษา วิจัย สำรวจ การวางแผน การจัดการ
- ๘) บริการศึกษาความเหมาะสมของโครงการและการศึกษาผลกระทบลั่นโหมด
- ๙) บริการวางแผน ออกแบบ สร้าง ประดิษฐ์ และผลิต
- ๑๐) บริการอื่น ๆ ทั้งนี้ไม่นับรวมการเป็นวิทยากรที่ไม่ได้อยู่ในแผนของสถาบัน
  - การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาและสถาบันอื่นในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชน หรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือหน้าที่ใดๆที่มีผลต่อการพัฒนาขั้นของชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของชุมชน ประเทศไทยและนานาชาติ
  - โครงการบริการวิชาการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการบริการวิชาการที่สถาบันจัดขึ้น หรือดำเนินการขึ้นแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนในด้านต่างๆ และทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพของตน เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับโครงการตามพระราชดำริ การอบรมเพื่อพัฒนาความสามารถของชุมชนในด้านการเกษตร ฯลฯ สูตรการคำนวณ

(จำนวนกิจกรรม หรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชน
หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศไทย หรือ นานาชาติ ในปีการศึกษานั้น) X ๑๐๐
(จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนกิจกรรม หรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศไทย หรือ นานาชาติ ในปีการศึกษานั้น
๒. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้การนับอาจารย์ประจำให้นับอาจารย์ประจำ เฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

๑. กรณี ๑ โครงการจัดท้ายครั้ง ให้นับทุกครั้งหากกลุ่มเป้าหมายแตกต่างกัน
๒. กรณีบริการวิชาการ ๑ โครงการ มีหลายกลุ่มสาขาวิชาหรือหลายหน่วยงานช่วยกัน ให้นับแยกได้
๓. กรณีบริการวิชาการที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบันลงทะเบียนอาจารย์ไปช่วย ให้รายงานเป็นโครงการ ๑ โครงการตามชื่อโครงการ

ตัวบ่งชี้ ๓.๒ ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ไปเป็นที่ปรึกษา กรรมการวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาภายนอกสถาบัน หรือเป็นกรรมการทางด้านวิชาการ/วิชาชีพให้กับหน่วยงานภายนอกหรือสถาบัน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนต่อจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับทั้งนี้สามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย โดยจะไม่นับซ้ำแม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นจะเป็นกรรมการulatory ตำแหน่งก็ตาม

กรรมการวิชาการ หมายถึง กรรมการร่างหลักสูตร กรรมการประเมินหลักสูตร กรรมการประเมินผลงานวิชาการ หรืออยู่ในกองบรรณาธิการของวารสารวิชาการต่างๆ กรรมการการประชุมวิชาการที่มีลักษณะการจัดเป็นประจำตั้งแต่ปี/นานาชาติ กรรมการประจำของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งการเป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นต้น

กรรมการวิชาชีพ หมายถึง การเป็นกรรมการของสมาคมวิชาชีพต่างๆ ที่ปรึกษาระดับสูงของประเทศที่ได้รับคัดเลือกหรือได้รับมอบหมายให่ว่ามเป็นคณะกรรมการหรือคณะกรรมการดำเนินการเพื่อพัฒนางานวิชาการหรือวิชาชีพภายนอกสถาบันในระดับชาติ หรือนานาชาติ

สูตรการคำนวณ

(จำนวนอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมกรวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมกรวิชาการและกรรมกรวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น) X ๑๐๐
(จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมกรวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมกรวิชาการและกรรมกรวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น
๒. จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้สามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

ตัวบ่งชี้ ๓.๓ มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอน และการวิจัย

คำอธิบาย

การที่สถาบันได้นำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการแก่ลังคม ชุมชน และประเทศชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. แผนในการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียน การสอนและการวิจัยที่เป็นรูปธรรม เช่น แผนการสอน แผนงานวิจัย หลักสูตร เป็นต้น
๒. โครงการ กิจกรรม หรือหลักฐานที่แสดงว่าได้นำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการแก่ลังคมชุมชนและประเทศชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน หรือการวิจัย

ตัวบ่งชี้ ๓.๔ ค่าใช้จ่าย และมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

จำนวนค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้กับทุกโครงการ/กิจกรรมในการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนลังคม โดยไม่เรียกเก็บเงินใดๆ จากผู้รับบริการ ต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการบริการวิชาการและวิชาชีพ

มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากบริการที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น

สูตรการคำนวณ

ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการเพื่อสังคมในปีการศึกษานั้น
จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้ไปในการให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนหรือสังคม ในแต่ละปีการศึกษา
๒. มูลค่าที่เกิดขึ้นจากการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา รวมทั้งค่าวัสดุอุปกรณ์ และค่าแรงงานที่ใช้เพื่อประกอบการให้บริการวิชาการในปีการศึกษานั้น
๓. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้เฉพาะ

ตัวบ่งชี้ ๓.๕ จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ คำอธิบาย

จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ อยู่ในความรับผิดชอบของสถาบันซึ่งยังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน

การเป็นแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง การที่สถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชามีคุณย์ หรือมีการจัดกิจกรรมทางวิชาการในหน่วยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถาบันเป็นประจำ หรือการที่สถาบันได้ทำหน้าที่เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการเป็นที่พึ่งพาในทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขั้นของชุมชนในด้านวิชาการและการพัฒนาความรู้ ซึ่งได้รับการยอมรับในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

ข้อมูลที่ต้องการ :

จำนวนคุณย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการวิชาการที่ได้รับการยอมรับในสังคม แยกรายงานในระดับ ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ โดยมีหลักฐานยืนยัน

ตัวบ่งชี้ ๓.๖ รายรับของสถานบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถานบันต่ออาจารย์ประจำ คำอธิบาย

จำนวนรายรับหลังจากหักต้นทุนในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่สามารถนำผลลัพธ์กลับสู่ องค์กรในนามสถานบันหรือคณะวิชา/หน่วยงานในสังกัดของสถานบัน ต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับ อาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

แหล่งที่มาของรายรับ ได้แก่

- ๑) จากกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการบริการวิชาการและวิชาชีพในนาม สถาบัน หรือคณะวิชา/ หน่วยงานในสังกัดของสถาบัน (สถาบันเป็นผู้จัด)
- ๒) จากการหักเป็นค่า Over charge จากโครงการที่ผ่านสถาบัน (คณาจารย์ของสถาบันได้รับ งบประมาณภายนอกให้ดำเนินการ)

สูตรการคำนวณ :

รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบันในปีการศึกษานั้น

จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนเงินที่สถาบันได้รับจากการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละ ปีการศึกษา
๒. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่ นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ

- ไม่รวมรายได้จากการจัดการเรียนการสอนภาคพิเศษ หรือการศึกษาเพื่อปวงชน (กศปช.)

ตัวบ่งชี้ ๓.๗ ระดับความสำเร็จในการบริการวิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจของสถาบัน

คำอธิบาย

สถาบันมีระดับความสำเร็จในการให้บริการวิชาการ การเป็นที่พึงทางวิชาการที่เหมาะสม ให้แก่ สังคม ชุมชน ห้องถูนและ ประเทคโนโลยีซึ่งเป็นไปตามพันธกิจของสถาบัน และได้ใช้องค์ความรู้จากการ พัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและสังคมไปในการให้บริการ ทางวิชาการ วิชาชีพแก่ชุมชน รวมทั้งได้นำองค์ความรู้จากการวิจัย หรือการค้นคว้าไปใช้ในการให้บริการ ทางวิชาการ วิชาชีพแก่ชุมชน

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. แผนในการให้บริการวิชาการที่สถาบันได้ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละ ปีการศึกษา
๒. หลักฐานที่แสดงว่าการให้บริการทางวิชาการของสถาบันได้เป็นไปตามพันธกิจของสถาบันอาทิ รายงานประจำปี โครงการบริการวิชาการ การวิเคราะห์ทดสอบ การวิจัยและให้คำปรึกษา ผลการประเมินโครงการ งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ

๓. หลักฐานที่แสดงว่าการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติที่สถาบันดำเนินการแต่ละปีนั้นได้บรรลุผลสำเร็จอย่างไร เช่น รายงานประจำปี โครงการบริการวิชาการ การวิเคราะห์ทดสอบ การวิจัยและให้คำปรึกษา ผลการประเมินโครงการ งานวิจัย เชิงประเมินโครงการ
๔. โครงการบริการวิชาการที่มีการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัย และ/หรือการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๕. โครงการวิจัยผลงานสร้างสรรค์ หรือการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคม เช่น โครงการวิจัยประเมินผลการให้บริการวิชาการ
๖. หลักฐานเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรในชุมชนในการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้

๔. มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เพย์แพร์เอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นอันเป็นมรดกไทย และการบูรณาการในการผลิตบันทิต การวิจัย และการบริการวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งการสร้างสรรค์และส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานของการพัฒนาองค์ความรู้ที่สามารถพัฒนาสู่สากล

ตัวบ่งชี้ร่วม

ตัวบ่งชี้ ๔.๑ ร้อยละของโครงการ/ กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา

คำอธิบาย

ร้อยละของกิจกรรมที่สถาบันดำเนินการอนุรักษ์ พัฒนา สร้างเสริมวัฒนธรรมรวมถึงศิลปะและวัฒนธรรมและชีวิตวัฒนธรรมให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ในการสนับสนุนดังกล่าวอาจกระทำโดยผ่านกระบวนการสร้างบันทิต งานวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ หรืออาจเป็นการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรง ต่อจำนวนนักศึกษาจะตับปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่า

ลักษณะกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วย

- ๑) โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย
- ๒) โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในชนบทรัมนียมประเพณีไทยทั้งของท้องถิ่นและของชาติ
- ๓) โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและครบทร้านในสถาบันทางศาสนา
- ๔) โครงการ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรมจริยธรรม

๕) โครงการ/กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย

๖) การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่นๆ

สูตรการคำนวณ :

(จำนวนโครงการ/ กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ในปีการศึกษานั้น)

X ๑๐๐

(จำนวนนักศึกษาจะดับปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเที่ยบเท่าในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ในปีการศึกษานั้น
๒. จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเที่ยบเท่า

หมายเหตุ

๑. กรณีเป็นโครงการของสถาบัน และกลุ่มสาขาวิชาจัดกิจกรรมร่วมด้วย แต่ละกลุ่มสาขาวิชาสามารถนับเป็นกิจกรรมได้

๒. กรณีงานที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบันไปช่วยให้สามารถนับได้

๓. ลักษณะโครงการ/กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม

๓.๑ โครงการ / กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางวัฒนธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัย ๔ ในการดำรงชีวิต คือ อาหารพื้นบ้าน ยารักษาโรคและการรักษาโรคแบบพื้นบ้าน เลือกผ้าเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน บ้านเรือนหรือการตกแต่งอาคาร สถานที่ โดยเน้นวัฒนธรรมไทยหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น อาจเป็นกิจกรรม/โครงการ ที่หน่วยงานจัดขึ้นเองโดยตรง เช่น การจัดงานหรืออนิทรรศการทางวัฒนธรรม กิจกรรมการประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิต เช่น การประกวดนักเขียน นักวงหัวจรุก การประกวดทำอาหารไทย เป็นต้น หรือ กิจกรรมที่หน่วยงานจัดทดสอบแทรกเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลัก อื่น ๆ เช่น การจัดเลี้ยงอาหารพื้นบ้าน ในงานสัมมนาหรือดับต่าง ๆ หรือ การรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาแต่งกายชุดพื้นบ้าน การนำผ้าพื้นบ้านมาตัดเป็นเสื้อ ๕ ส หรือแบบฟอร์มประจำหน่วยงาน เป็นต้น ตลอดจนการสนับสนุนให้มีกลุ่มหรือชุมชนผู้สนใจกิจกรรมทางวัฒนธรรมด้านต่างๆขึ้นในหน่วยงาน เช่น กลุ่มคนตระหง่าน กลุ่มวรรณกรรม เป็นต้น

๓.๒ โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในชนบทหรือเนียม ประเพณีไทยทั้งของท้องถิ่นและของชาติ

ชนบทหรือเนียมประเพณี หมายถึง แบบแผนการประพฤติปฏิบัติในโอกาสหรือเทศกาลต่าง ๆ ที่ลึกลับเฉพาะจากบริพบุรุษของชุมชนท้องถิ่น ภายใต้ความเข้าใจที่ถูกต้องถึงศรัทธาความเชื่อ และค่านิยม เพื่อให้สามารถนำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมสมกับยุคสมัย

ตัวอย่างกิจกรรมได้แก่ วันไหว้ครู วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันทำบุญเดือนลิน การทำบุญวันว่าง เป็นต้น

๓.๓ โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา โดยให้นับได้ทุกศาสนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดสันติสุขในปัจเจกบุคคลและสังคมโลก

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการสาดมนต์และการตักบาตร การปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ เช่น งานหล่อเทียนพรรษา การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า วันคริสต์มาส วันยาเร รายอ การส่งเสริมการปฏิบัติศาสนาจิตตลอดจนการสร้างบรรยายกาคที่สนับสนุนการปฏิบัติศาสนา กิจ เช่น ห้องละหมาด ห้องฝึกสมาธิ เป็นต้น

๓.๔ โครงการ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรมจริยธรรมในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องคำนึงถึงบริบทและเงื่อนไขต่างๆ ที่เรื่องนั้นดังอยู่ในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งอยู่นอกขอบเขต รูปแบบงานในเรื่องวิชีวิตของไทย หรือประเพณีไทย หรือที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา ซึ่งนอกจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ ให้เกิดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ แล้วยังช่วยสร้างกิจกรรมเพื่อการดึงดูดให้เยาวชนไทยเกิดความตระหนักในเรื่องระบบคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรมมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมค่ายพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่ายพัฒนาทักษะชีวิต การเข้าค่าย/ กิจกรรมพัฒนาจิต เป็นต้น ซึ่งอาจจัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เยาวชน บุคลากร สมาชิกในชุมชน เป็นต้น

๓.๕ โครงการ/กิจกรรมการแสดงคิลปวัฒนธรรมไทย เช่น ดนตรีไทย และพื้นบ้าน คิลปการแสดงของไทยและพื้นบ้าน ประดิษฐ์คิลป์ไทยและพื้นบ้าน งานหัตถกรรมกีฬาและการละเล่นพื้นบ้าน ต่าง ๆ อาจเป็นโครงการ/กิจกรรม ทั้งในส่วนที่จัดขึ้นเองโดยตรง หรือการให้บริการการแสดงแก่น่าวຍงาน ต่าง ๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การแสดงนาฏคิลป์ ดนตรีไทย การแสดงโนรา การแสดงหนังตะลุง และการละเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ เช่น ตะกร้อไทย สะบ้า หมากชุม เป็นต้น หรือการนำกลุ่มนักศึกษา/บุคลากร ไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้น เพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางคิลปะและวัฒนธรรมขึ้นเป็นต้น

๓.๖ การแสดงคิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่นๆ อันเป็นการแสดงถึงความเข้าใจ วัฒนธรรมของชาติต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดังนั้นการจัดให้นักศึกษา เยาวชน ประชาชน มีประสบการณ์และการเรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติผ่านกิจกรรมรูปแบบต่างๆ นั้น มีความสำคัญต่อการดำเนินอยู่อย่างมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ อันเป็นวัฒนธรรมโดยรวมของโลก

คิลปวัฒนธรรมสากลและชีวิตวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ที่สืบทอดกันมาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ดนตรี คิลปะการแสดง ประดิษฐ์คิลป์ งานหัตถกรรม คิลปกรรมต่างๆ ที่อาจจะสืบสานร่องรอยมาในรูปแบบของการแสดงภพยนตร์ภาพถ่าย ภาพเขียนนิทรรศการวัฒนธรรมต่างๆ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้นโดยตรง หรือการให้บริการแก่น่าวຍงานอื่นๆ หรือการเข้าร่วมชมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การแสดงดนตรีสากลและดนตรีประจำชาติต่างๆ การแสดงจินตหีลปะประกอบเพลง การประกวดดนตรีสากล

การจัดการแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมประเภทต่างๆ เช่น นิทรรศการศิลปกรรมประติมารม เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ ๔.๒ ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่องบดำเนินการ

คำอธิบาย

ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่สถาบันใช้ไปเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมเที่ยงบดำเนินการ

ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากบริการที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น

งบดำเนินการ หมายถึง ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเลื่อมราค โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดิน ลิ้งก่อสร้าง)

สูตรการคำนวณ

(จำนวนค่าใช้จ่ายและมูลค่าใช้จ่ายเป็นตัวเงินที่เกิดขึ้นในการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ใช้เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมในปีการศึกษานั้น) X ๑๐๐
(งบดำเนินการในปีการศึกษานั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้ไปในการอนุรักษ์ พัฒนา และเสริมสร้างเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
๒. ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ใช้เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมในแต่ละปีการศึกษา
๓. งบดำเนินการในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุ

๑. นับเฉพาะโครงการที่ไม่เรียกเก็บเงินใดๆ จากผู้รับบริการ
๒. นับค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้จริง ไม่ใช่ที่ตั้งงบประมาณ
๓. นับเฉพาะโครงการที่สถาบันพิจารณาเห็นชอบให้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้เฉพาะ

ตัวบ่งชี้ ๔.๓ มีผลงาน หรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรม คำอธิบาย

การที่สถาบันมีผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ที่สามารถนับได้ และ เป็นที่ยอมรับของวงวิชาการด้านนี้ และมีร่องรอยหรือกระบวนการที่วิเคราะห์ ของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจน

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนผลงาน หรือชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาองค์ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมใน แต่ละปีการศึกษา
๒. หลักฐานที่แสดงถึงกระบวนการของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจนใน แต่ละปีการศึกษา อาทิ นโยบาย มติของกรรมการสภาสถาบันที่เกี่ยวกับการดำเนินการ สร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรม รายงานการประชุม หรือเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
๓. หลักฐานที่แสดงถึงความสำเร็จของการสร้างมาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมที่ชัดเจนใน แต่ละปีการศึกษา

ตัวบ่งชี้ ๔.๔ ประสิทธิผลในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม คำอธิบาย

การที่สถาบันสามารถแสดงผลให้เป็นที่ประจักษ์ได้ว่ากิจกรรมการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริม เอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมที่ได้ดำเนินการในแต่ละปีการศึกษานั้น บรรลุความสำเร็จตามพันธกิจใน ระดับใด

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. หลักฐานที่แสดงว่ากิจกรรมหรือโครงการด้านการดำเนินการทำนุบำรุง การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษาได้เกิดประสิทธิผลและประโยชน์ต่อสาธารณะ สังคม ชุมชน หรือเทคโนโลยี อาทิ รายงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ ฯลฯ
๒. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันได้มีการบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการบริการวิชาการในแต่ละปีการศึกษา
๓. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการวิจัยที่แสดงถึงการบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละปีการศึกษา
๔. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการสร้างนวัตกรรมหรือองค์ความรู้ภูมิปัญญาไทยในแต่ละปี การศึกษา
๕. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการเผยแพร่องค์ความรู้ภูมิปัญญาไทยออกไปสู่สากลในแต่ละปี การศึกษา

๕. มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร

การบริหารและการจัดการศึกษาที่ประชุมในและนอกสถาบัน และผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี เน้นการกระจายอำนาจ กำกับด้วยนโยบาย การวางแผน ภาวะผู้นำ ของผู้บริหาร การพัฒนาบุคลากร ที่เป็นระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง การนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการบริหาร โดยมุ่งสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการรวมทั้งการสร้างเสถียรภาพทางการเงิน การใช้เงินอย่างคุ้มค่า มีอิสระ คล่องตัว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

ตัวบ่งชี้ร่วม

ตัวบ่งชี้ ๕.๑ สถาบัน มีผู้บริหารมีวิสัยทัคณ์ที่ขับเคลื่อนพันธกิจ และสามารถสะท้อนถึงนโยบาย
วัตถุประสงค์ และนำไปสู่เป้าหมายของการบริหารจัดการที่ดี มีการบริหาร แบบมีส่วนร่วม
เน้นการกระจายอำนาจ โปร่งใสและตรวจสอบได้ รวมทั้งมีความสามารถในการผลักดัน
สถาบันให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

คำอธิบาย

การที่สภามหาวิทยาลัย/ สถาบันมีนโยบายการกำกับดูแลกิจการและให้ความสำคัญเพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลและการพัฒนาสถาบันอย่างยั่งยืน โดยมีการบริหารที่ดี ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และดำเนินถึงความรับผิดชอบและเป็นธรรมต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยในทางปฏิบัติการกำกับดูแลกิจการของสถาบันตามหลักสากลจะดำเนินการโดยผ่านสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลักดันการทำงานหนนโดยนาย แผนงาน และกลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อให้ฝ่ายบริหารและคณาจารย์ มีการดำเนินงานตามนโยบายและเป้าหมายของสถาบันให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายใต้ระบบการทำงานที่ดี และมีระบบตรวจสอบการทำงานตามภารกิจของสถาบัน ตลอดจนจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการทำงานอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการทำงานและพัฒนาการทำงานที่ดียิ่งขึ้น ดังนั้นบทบาทของคณาจารย์ในการกำกับดูแลที่ดี จึงส่งผลต่อการดำเนินงานของสถาบันโดยตรง

นอกจากนี้ ในเรื่องของรายงานทางการเงินและการเบิกเผยแพรสารสนเทศและความโปร่งใสนั้น เมื่อส่วนประกอบที่สำคัญในการแสดงถึงความรับผิดชอบการทำงานขององค์กรต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ตลอดจนแสดงถึงความโปร่งใสที่พร้อมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย สามารถร่วมตรวจสอบการทำงานขององค์กรได้

ระบบงานที่สำคัญ มี ๓ ด้าน ได้แก่

๑. การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน
๒. การบริหารจัดการสารสนเทศ
๓. การบริหารทรัพยากรบุคคล

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัย/ กลุ่มสาขาวิชา ที่แสดงถึงการให้ความเห็นชอบต่อแผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์ของสถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา
๒. หลักฐานที่แสดงถึงการเปิดโอกาสให้ตรวจสอบสภามหาวิทยาลัย/ กลุ่มสาขาวิชา เช่น รายงานทางการเงิน สภาพสถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา มีส่วนร่วมในการกำหนดและให้ความเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์ และให้ข้อสังเกตที่มีนัยสำคัญ
๓. รายงานการติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจหลักของสถาบันอย่างครบถ้วน
๔. แผนการประชุมของกรรมการสภากลุ่ม/ กลุ่มสาขาวิชา
๕. จำนวนครั้งในการประชุมจริงของกรรมการสภากลุ่ม/ กลุ่มสาขาวิชา
๖. หลักฐานจำนวนวันที่ส่งเอกสารให้กรรมการสภากลุ่ม/ กลุ่มสาขาวิชา ก่อนประชุม
๗. ผลการประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา
๘. หลักเกณฑ์การประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชา

ตัวบ่งชี้ ๕.๒ มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้ โดยอาศัยผลการประเมินจากภายในและภายนอก คำอธิบาย

การที่สถาบันอุดมศึกษามีแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในการแข่งขันสูงสุด

กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในองค์กร ประกอบด้วย การระบุความรู้ การคัดเลือก การรวมรวม การจัดระบบจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูลเพื่อสร้างเป็นความรู้ และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร การสร้างบรรยายกาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กร การกำหนดแนวทางวิธีปฏิบัติงานตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. แผนการจัดการความรู้
๒. ผลการดำเนินงาน/ ความสำเร็จจากการจัดการความรู้
๓. หลักฐานการนำผลการประเมินไปปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ให้เป็นส่วนหนึ่งของการบันทึกการทำงานปกติ และปรับปรุงแผนการจัดการความรู้

ตัวบ่งชี้ ๕.๓ มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ คำอธิบาย

การแสดงให้เห็นถึงความพยายามของสถาบันอุดมศึกษาที่จะพัฒนาเพื่อให้การบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับแผนยุทธศาสตร์ของชาติ

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. รายชื่อคณะกรรมการ/ คณะกรรมการเพื่อพัฒนาแผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์
๒. แผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์
๓. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแผนยุทธศาสตร์/ แผนกลยุทธ์กับยุทธศาสตร์ชาติ

ตัวบ่งชี้ ๕.๔ การใช้ทรัพยากร่วยในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

คำอธิบาย

การแสดงให้เห็นถึงความพยายามของสถาบันอุดมศึกษา ที่จะบริหารทรัพยากร ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดโดยมีการใช้ทรัพยากร่วมกับหน่วยอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยเดียวกันในสถาบัน อุดมศึกษาหรือนอกสถาบันอุดมศึกษา

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. รายชื่อคณะกรรมการ/ คำสั่งแต่งตั้งความต้องการในการใช้ทรัพยากร
๒. ผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
๓. แผนการใช้ทรัพยากร ร่วมกับหน่วยงานภายในและภายนอกสถาบัน
๔. ผลการประยุตงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกับหน่วยอื่น

ตัวบ่งชี้ ๕.๕ ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย

คำอธิบาย

การแสดงให้เห็นถึงความพยายามของสถาบันอุดมศึกษา ในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย รวมทั้งมีการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล และประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล อีกทั้งมีการพัฒนาระบบที่มีความทันสมัยอยู่เสมอ

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. นโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
๒. ระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
๓. ผลการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล
๔. ผลการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล และประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล

ตัวบ่งชี้ ๕.๖ สินทรัพย์固定资产ต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า)

คำอธิบาย

การแสดงให้เห็นถึงสถิติภาพทางการเงินและศักยภาพด้านทรัพยากรการเงินของสถาบันในระยะยาว

สินทรัพย์固定资产 หมายถึง สินทรัพย์ที่สถาบันครอบครองในฐานะนิติบุคคลตามกฎหมาย โดยจัดเป็นประเภทอย่าง ๓ ประเภท คือ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสินทรัพย์固定资产จะแสดงถึงการจัดสรรงเงินของสถาบันที่จะนำไปใช้จ่ายในหมวดครุภัณฑ์และการก่อสร้างอาคาร

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ให้นับรวมทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และระดับปริญญาเอก

สูตรการคำนวณ :

(ลินทรัพย์ถาวรในปีงบประมาณนี้)

(จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเที่ยบเท่า ในปีงบประมาณนี้)

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. ลินทรัพย์ถาวรจำแนกตามคำนิยาม ได้แก่ ครุภัณฑ์ อสังหาริมทรัพย์ และที่ดิน
๒. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเที่ยบเท่าในปีงบประมาณนี้

ตัวบ่งชี้ ๕.๗ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเที่ยบเท่า)

คำอธิบาย

ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาสำหรับใช้ในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ค่าใช้จ่ายทั้งหมด หมายถึง งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเลื่อมราคาน้ำ ทั้งนี้ให้คิดตามปีงบประมาณ

เกณฑ์ปกติของค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเที่ยบเท่า

๑. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	(๔๐๔,๔๐๔ บาทต่อคน)
๒. วิทยาศาสตร์กายภาพ	(๖๖,๓๓๔ บาทต่อคน)
๓. วิศวกรรมศาสตร์	(๗๐,๓๗๔ บาทต่อคน)
๔. สถาปัตยกรรมศาสตร์	(๗๐,๓๗๔ บาทต่อคน)
๕. เกษตรศาสตร์	(๑๐๘,๙๑๐ บาทต่อคน)
๖. บริหารธุรกิจฯ	(๖๒,๕๓๔ บาทต่อคน)
๗. ครุศาสตร์	(๕๐,๖๑๐ บาทต่อคน)
๘. ศิลปกรรมศาสตร์	(๖๔,๔๙๔ บาทต่อคน)
๙. สังคมศาสตร์	(๔๔,๔๔๗ บาทต่อคน)

สูตรการคำนวณ :

(ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในปีงบประมาณนี้)

(จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเที่ยบเท่า ในปีงบประมาณนี้)

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในปีงบประมาณนี้ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา
๒. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเที่ยบเท่า ในปีงบประมาณนี้

ตัวบ่งชี้ ๕.๘ ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบดำเนินการ

คำอธิบาย

รายได้ทั้งหมดของสถาบันภายหลังที่หักจากงบดำเนินการทั้งหมดออกแล้ว โดยแสดงในรูปของร้อยละของงบดำเนินการ เป็นการแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการเงินของสถาบันอุดมศึกษา และใช้บ่งบอกเสถียรภาพทางการเงินและศักยภาพด้านทรัพยากรการเงินของสถาบันในระยะยาว ทั้งนี้ให้คิดตามปีงบประมาณ

งบดำเนินการ ได้แก่ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเลื่อมราคาก่อสร้างบลังทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดินและลิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการคิดจากทั้งสองแหล่งคือ จากงบประมาณแผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินกองบประมาณแผ่นดิน)

สูตรการคำนวณ :

(เงินเหลือจ่ายสุทธิในปีงบประมาณนั้น)

X ๐๐๐

(งบดำเนินการในปีงบประมาณนั้น)

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. งบดำเนินการที่ใช้จ่ายจริงทั้งหมด ในปีงบประมาณ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา
๒. งบดำเนินการในงบประมาณนั้น ได้แก่ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเลื่อมราคาก่อสร้างบลังทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดินและลิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการคิดจากทั้งสองแหล่งคือ จากงบประมาณแผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินกองบประมาณแผ่นดิน)

ตัวบ่งชี้ ๕.๔ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

คำอธิบาย

ร้อยละอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศในปีการศึกษานั้น ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ การแจงนับอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการ ในแต่ละในปีการศึกษา จะไม่นับซ้ำ ถึงแม้ว่าอาจารย์ผู้นั้นจะเข้าร่วมประชุมวิชาการนำเสนอผลงานหลายครั้ง

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ ได้แก่

๑. ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการ ระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชา
๒. การแสดงออกทางคิลปอันเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติและระดับชาติ
๓. งานที่ได้รับลิขิตรหัส / อนุลิขิตรหัสทั้งในและต่างประเทศ
๔. การแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ เสริมสร้างองค์ความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชา หรือแสดงความเป็นต้นแบบ ด้านความคิดของผลงาน หรือแสดงความสามารถในการบุกเบิกงานในสาขาวิชานั้น
๕. สิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ทางด้านคิลปกรรม และจิตรกรรม

สูตรการคำนวณ :

จำนวนอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการ

ทั้งในและต่างประเทศ ในปีการศึกษานั้น

X ๐๐๐

จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น เผพะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง
๒. จำนวนอาจารย์ประจำที่นำเสนอผลงานทางวิชาการในประเทศ ในปีการศึกษานั้น
๓. จำนวนอาจารย์ประจำที่นำเสนอผลงานทางวิชาการในต่างประเทศ ในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ ๕.๑๐ งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ คำอธิบาย

จำนวนเงินที่สถาบันจัดสรรเพื่อพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ต่อจำนวน อาจารย์ประจำ นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย

- เงินที่สถาบันจัดสรรเพื่อพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้แก่เงินที่ใช้เพื่อ
  ๑. การส่งบุคลากรไปศึกษาต่อ
  ๒. การส่งบุคลากรไปอบรม หรือดูงาน
  ๓. การฝึกอบรมที่สถาบันจัดขึ้นเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์

สูตรการคำนวณ :

เงินจัดสรรสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศในปีการศึกษานั้น X ๑๐๐
จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย
๒. จำนวนเงินที่สถาบันจัดสรรสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ในประเทศ ในปีการศึกษานั้น
๓. จำนวนเงินที่สถาบันจัดสรรสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ในต่างประเทศ ในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ ๕.๑๑ ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

คำอธิบาย

ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ต่อบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด โดยนับรวมบุคลากรที่ลาศึกษาต่อด้วย แต่จะไม่นับซ้ำเมื่อบุคลากรสายสนับสนุนท่านนั้น จะได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ หลายครั้งในปีการศึกษานั้นก็ตาม

บุคลากรสายสนับสนุน (Non-academic) หมายถึง บุคลากรสายช่วยวิชาการ สายการจัดการ และธุรการ

การพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ได้แก่

๑. การส่งบุคลากรสายสนับสนุนไปศึกษาต่อ
๒. การส่งบุคลากรสายสนับสนุนไปอบรม ลัมนานาหรือดูงาน
๓. การฝึกอบรมที่สถาบันจัดขึ้นเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสายสนับสนุน

สูตรการคำนวณ :

จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศในปีการศึกษานั้น	X ๐๐๐
จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนในปีการศึกษานั้น	

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนในปีการศึกษานั้น นับรวมบุคลากรสายสนับสนุนที่ลาศึกษา ต่อด้วย
๒. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพในประเทศ ในปีการศึกษานั้น
๓. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพในต่างประเทศ ในปีการศึกษานั้น

๖. มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

กระบวนการพัฒนาและบริหารหลักสูตรให้มีความทันสมัย ยึดหยุ่นและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม มีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน โดยใช้เทคนิคการสอนและอุปกรณ์การสอนที่หลากหลาย มีการประเมินผลการเรียนการสอนตามสภาพจริง และมีการใช้ประโยชน์ผลการประเมินในการพัฒนาผู้เรียน

การระดมทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และลิ้งอำนวยความสะดวก รวมทั้งความร่วมมือจากแหล่งต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ในการจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตร และกิจกรรมการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด

ตัวบ่งชี้ ๖.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด

คำอธิบาย

ร้อยละของหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนที่ได้มาตรฐานหลักสูตรตามเกณฑ์ มาตรฐาน หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ (ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘) เมื่อเทียบจากหลักสูตรทั้งหมดที่ สถาบัน อุดมศึกษาเปิดสอนในปีการศึกษานั้น โดยการนับหลักสูตรที่ได้รับมาตรฐานหลักสูตร ให้นับสะสม และ การแจงนับให้นับตามสาขาวิชาที่เปิดสอน มิใช่นับตามชื่อปริญญา

สูตรการคำนวณ

จำนวนหลักสูตรที่ได้มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ	X ๐๐๐
จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนในปีการศึกษานั้น	

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนหลักสูตรที่ได้มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการทั้งหมด
๒. หลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนในปีการศึกษานั้น

ดัวบ่งชี้ ๖.๒ จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

คำอธิบาย

ลัดล่วงของนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ให้เปรียบเทียบจำนวน นักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท ปริญญาเอก) และนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนเต็มเวลา ต่อ อาจารย์ประจำ นับเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง

นักศึกษาเต็มเวลาเท่า หมายถึง นักศึกษาที่มีสถานภาพเป็นนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา และได้มีการลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษานั้น ข้อพิจารณาการนับรวมนักศึกษาภาคปกติกับนักศึกษาภาคพิเศษในการคำนวณค่าตัวชี้วัดนี้ ให้ใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้ หากการสอนในช่วงเวลาพิเศษดังกล่าว สถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษในการสอนนอกเวลา ให้ถือว่านักศึกษาดังกล่าว เป็นนักศึกษาภาคปกติ แต่หากสถาบันมิได้นับว่าการสอน ดังกล่าวเป็นภาระงานของอาจารย์ หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนดังกล่าวเป็นกรณีพิเศษ นอกเหนือจากเงินเดือน ให้นับว่า�ักศึกษาดังกล่าวเป็นนักศึกษาภาคพิเศษ ทั้งนี้ สำหรับการนับจำนวน นักศึกษาของตัวชี้วัดนี้ให้นับได้ทั้งนักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษ

นักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ให้นับรวมถึงนักศึกษาภาคปกติ ภาคพิเศษ และนักศึกษา นอกเวลา ในการคำนวณค่า�ักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าของระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก ต้อง ปรับจำนวนนักศึกษาเต็มเวลา rate ดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นระดับปริญญาตรีเพื่อให้อยู่ในหน่วยวัด (Scale) เดียวกัน ซึ่งจะทำให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมของคณะได้ การปรับค่าดังกล่าวมีวิธีการ โดย คำนวณจากสัดส่วนเกณฑ์มาตรฐานระหว่างอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลา rate ดับปริญญาตรีกับสัดส่วน อาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลา rate ดับบัณฑิตศึกษา ตามเกณฑ์การจัดกลุ่มสาขาวิชามาตรฐานสากล (International Standard Classification of Education : ISCED) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๓ การบันทึก FTES ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกให้เป็นหน่วยวัดเดียวกับ FTES ระดับปริญญาตรี และค่าปกติของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

สาขาวิชา	ตัวบันทึก FTES (นำไปคูณกับค่า FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)	ค่าปกติของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวน อาจารย์ประจำ
๑. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๑	๑ : ๔
๒. วิทยาศาสตร์กายภาพ	๒	๑ : ๒๐
๓. วิศวกรรมศาสตร์	๒	๑ : ๒๐
๔. สถาปัตยกรรมศาสตร์ และการผังเมือง	๑	๑ : ๔
๕. เกษตร ป้าไน์และประมง	๒	๑ : ๒๐
๖. บริหารธุรกิจ พานิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	๑.๔	๑ : ๒๕
๗. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	๑.๔	๑ : ๒๕
๘. ศิลปกรรมศาสตร์ วิจิตรศิลป์และประยุกต์ศิลป์	๑.๔	๑ : ๔
๙. สังคมศาสตร์/ มนุษยศาสตร์	๑.๔	๑ : ๒๕

ตัวอย่างในการบันทึกนักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี

นักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
๑. กลุ่มสาขาวิชาพัฒนาสุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
๒. กลุ่มสาขาวิชาพัฒนาสุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (๒ X FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)
๓. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (๑.๔ X FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)

หน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) หมายถึง ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาที่ภาควิชาหรือคณะนั้นเปิดสอน

$$\text{FTES (ระดับปริญญาตรี)} = \text{SCH}/๓๖$$

$$\text{FTES (บัณฑิตศึกษา)} = \text{SCH}/๒๕$$

สูตรการคำนวณ FTES :

$$\frac{\text{ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับ}}{\text{จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน}} \\ \frac{\text{จำนวนหน่วยกิตที่เรียนเต็มเวลาในหนึ่งปีการศึกษา}}{}$$

สูตรการคำนวณ FTES ต่ออาจารย์ประจำ :

FTES
จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น นับเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง
๒. ข้อมูลจำนวนนักศึกษาที่เรียนเต็มเวลา ในปีการศึกษานั้น
๓. จำนวนรายวิชาและจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่สถาบันเปิดสอนและจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในแต่ละรายวิชา โดยจำแนกนักศึกษาตามระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้ ๖.๓ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่ากับจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ทั้งนี้ให้นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย

อาจารย์ประจำที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ให้นับรวมอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอก ในปีการศึกษานั้น ที่ยังคงมีสถานภาพเป็นอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษา โดยจะนับรวมอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือสูงสุดในสาขาวิชานั้นๆ เช่น ทางด้านสาขาวิชาศิลปกรรม มีปริญญา MFA (Master of Fine Arts) ซึ่งเป็นวุฒิการศึกษาสูงสุดของวิชาชีพด้านนี้เป็นต้น โดยจะต้องได้รับวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) รับรอง สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย
๒. จำนวนอาจารย์ประจำที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือวุฒิสูงสุดของสาขาวิชานั้น ในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ ๖.๔ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

คำอธิบาย

ร้อยละของอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ครอบคลุมตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ทั้งนี้ให้นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำ ในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย
๒. จำนวนอาจารย์ประจำที่มีตำแหน่งทางวิชาการ โดยให้นำเสนอแยกตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตัวบ่งชี้ ๖.๔ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ (Professional Ethics)

คำอธิบาย

การที่สถาบันได้มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ อันแสดงถึงความมีเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพพร้อมทั้งได้กำหนดกลไกที่จะให้คณาจารย์ได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ โดยมีมาตรการในการให้คุณให้โทษ กับผลการปฏิบัติจรรยาบรรณของคณาจารย์

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เพื่อกำหนดรัฐธรรมนูญวิชาชีพคณาจารย์ที่เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษา
๒. จรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ของสถาบัน
๓. คู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์
๔. ผลการประเมินการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ ๖.๕ กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเฉพาะการเรียนรู้จากการปฏิบัติและประสบการณ์จริง

คำอธิบาย

มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ดำเนินถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนิสิตนักศึกษา และการจัดให้尼สิตนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด เช่น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนได้หลากหลายวิชาทั้งในและนอกคณะ การเปิดรายวิชาเลือกเสรีที่ครอบคลุมองค์ความรู้ต่างๆ จำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอดีเพียง มีการจัดล้มมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงงาน มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้นี้จะมีลักษณะเป็นตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่ต้องอาศัยความละเอียดในการพิจารณาและมีลักษณะแตกต่างจากตัวบ่งชี้อื่นๆ ที่กล่าวมาแล้ว อย่างไรก็ตาม ตัวบ่งชี้นี้มีความสำคัญเนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้ที่จะบอกให้ทราบว่าสถาบันการศึกษาได้จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ตามมาตรา ๒๒ หรือไม่ ซึ่งมาตรา ๒๒ กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด”

ผู้ประเมินอาจจะพิจารณาหารือร้อยละลักษณะด้วยวิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกตการเรียนการสอน วิธีการตั้งปัญหา และพิจารณาจากงานที่ผู้สอนมอบหมายด้วย

ข้อมูลที่ต้องการ

ข้อมูลที่แสดงให้เห็นหลักฐานของการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น จำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติที่แสดงถึงการให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ การทำ Senior project วิชาลัมมนา และวิชาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งจำนวนชั่วโมงในภาคสนาม จำนวนโปรแกรม/ รายวิชาที่เป็นวิชาเลือกเสรี ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล ผลการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน และมีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

นอกจากนั้นยังรวมถึงผลงานอาจารย์ที่เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำผลไปใช้พัฒนาผู้เรียน จำนวนรายวิชาที่มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) จำนวนชั่วโมงที่เปิดให้บริการให้นิสิตนักศึกษาใช้ห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์ต่อวัน เป็นต้น รวมถึง แผนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ตัวบ่งชี้ ๖.๗ ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และลิ้งสนับสนุนการเรียนรู้ คำอธิบาย

ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในแต่ละรายวิชา ซึ่งประกอบด้วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการถ่ายทอดความรู้ การเตรียมเนื้อหา การบูรณาการ และความรู้ ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน

ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีแบบฟอร์มสำหรับประเมินการสอนของคณาจารย์ตามรูปแบบของทบทวนมหาวิทยาลัย โดยนิสิต นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนจะเป็นผู้ให้ความเห็นต่อการสอนของอาจารย์ ทั้งในระหว่างเรียน และเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ดังกล่าวเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการสอนของคณาจารย์และลิ้งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของนิสิต นักศึกษา ถือเป็นตัววัดในด้านทรัพยากร (Input) เนื่องจากเชื่อว่าคุณภาพครูและลิ้งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ดีจะมีผลทำให้คุณภาพของนิสิตนักศึกษาดีด้วย ทั้งนี้ ในการประเมินจะต้องคำนึงถึงปรัชญา พันธกิจและลักษณะการเรียนการสอนของแต่ละสถาบันการศึกษาด้วย

ข้อมูลที่ต้องการ

ข้อมูลค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และลิ้งสนับสนุนการเรียนรู้ ที่ฝ่ายวิชาการหรือฝ่ายบริหารได้รวบรวมไว้จากการสั่งแบบสำรวจให้นิสิตนักศึกษาตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ให้มีการประเมินอาจารย์โดยผู้เรียน โดยให้คำนวณความพึงพอใจของนิสิต นักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และลิ้งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยสำหรับอาจารย์แต่ละท่าน ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดให้มีการสำรวจดังกล่าว โดยใช้มาตรา ๕ ระดับ และแสดงให้เห็นว่าได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีความเป็นตัวแทนของนิสิตนักศึกษาทั้งหมด

ตัวบ่งชี้ ๖.๔ ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา คำอธิบาย

ร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด โดยไม่นับนักศึกษาซ้ำ แม้ว่านักศึกษาคนนั้นจะเข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษาหลายโครงการก็ตาม

สูตรการคำนวณ :

จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษาในปีการศึกษานั้น	X ๐๐๐
จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในปีการศึกษานั้น	

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษาในปีการศึกษานั้น
๒. จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ ๖.๕ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา คำอธิบาย

ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาใช้เพื่อการพัฒนาระบบท้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศที่ใช้เพื่อการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมดได้แก่ งบดำเนินการและงบลงทุนที่ใช้ในการจัดซื้อระบบ อุปกรณ์ โปรแกรม และครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อื่นๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบและเครื่องขยายคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนและการค้นคว้าของนักศึกษา ค่าจ้างบุคลากร และค่าเลื่อมราคาน้ำหนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES)

ตัวบ่งชี้นี้บ่งบอกถึงสภาพความพร้อมของเครื่องมือในการสนับสนุนการเรียนการสอน การเรียนรู้ด้วยตนเองว่าเหมาะสมสมพอเพียงหรือไม่ อย่างไร ซึ่งย่อมส่งผลต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน และคุณภาพของผลผลิตโดยตรง

งบดำเนินการ หมายถึง งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเลื่อมราคาน้ำหนักศึกษา โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง) ทั้งนี้ให้คิดตามปีงบประมาณ

ค่าใช้จ่ายทั้งหมด หมายถึง งบดำเนินการและงบลงทุน ที่เกี่ยวกับ

- การจัดซื้อห้องลีโอ วารสาร สิ่งพิมพ์ สื่อมัลติมีเดีย
- การพัฒนาระบบสารสนเทศ ซอฟท์แวร์ และฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อการสืบค้นและ การศึกษา
- วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์การศึกษา เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในระบบห้องสมุด และศูนย์สารสนเทศ (กรณีของครุภัณฑ์ให้ใช้ค่าเลื่อมราคาน้ำหนักศึกษา)
- ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงอาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ
- ค่าจ้างบุคลากร

สูตรการคำนวณ :

ค่าใช้จ่ายห้องสมุดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศในปีงบประมาณนั้น
จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในปีงบประมาณนั้น

ข้อมูลที่ต้องการ :

๑. งบดำเนินการและงบลงทุนที่ใช้ในการจัดซื้อระบบ อุปกรณ์ โปรแกรม และครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์อื่นๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบและเครื่องข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อ การเรียนการสอนและการค้นคว้าของนักศึกษา ค่าจ้างบุคลากร และค่าเลื่อมราคากำลัง
๒. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ในปีงบประมาณนั้น

๗. มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ

ระบบการประกันคุณภาพภายในหมายรวมถึงการพัฒนาคุณภาพ การตรวจติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายนอกได้

ตัวบ่งชี้ ๗.๐ มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

คำอธิบาย

การดำเนินงานของสถาบันการศึกษาในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน ระบบและกลไกการพัฒนาคุณภาพ วิธีการ ขั้นตอน บุคลากร งบประมาณ การติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพภายใน เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษาตามที่ตั้งสังกัดได้กำหนดไว้ เพื่อแสดงให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาได้ระหองถึงคุณภาพการศึกษา โดยมีระบบและกลไกต่างๆ ที่สนับสนุนให้เกิดการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามที่ได้กำหนดไว้

ข้อมูลที่ต้องการ

คู่มือการประกันคุณภาพภายใน รวมทั้งหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันการศึกษามีการกำหนด มาตรฐานการศึกษาของสถาบันและมีระบบและกลไก ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา เช่น คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน มาตรฐานและตัวบ่งชี้คุณภาพภายใน ภาพถ่าย กิจกรรมการดำเนินงาน รายงานการตรวจติดตามภายในสถาบัน รวมทั้งงบประมาณสำหรับการดำเนิน การประเมินคุณภาพภายใน รวมทั้งผลที่เกิดขึ้นจากการนำผลประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานตามพันธกิจให้เกิดผลดีเป็นต้น

ตัวบ่งชี้ ๗.๒ ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพภายใน คำอธิบาย

ผลที่ได้จากการดำเนินงานของการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาที่ได้นำมาใช้ เพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการนำเอาผลการประเมินคุณภาพภายในมาปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานให้เกิดผลดียิ่งขึ้น ตลอดจนก่อให้เกิดผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาในมาตรฐานที่ ๑-๔

ข้อมูลที่ต้องการ

คู่มือการประกันคุณภาพภายใน รวมทั้งหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันการศึกษามีระบบและกลไกในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา เช่น รายงานการตรวจสอบตามภายในสถาบัน ตลอดจนผลการพัฒนา/ มูลค่าเพิ่ม (Value added) จากการประกันคุณภาพภายใน รายงานผลการประกันคุณภาพภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงอันสืบเนื่องมาจากการประกันคุณภาพภายในวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่สาขาวิชาพัฒนาขึ้นหรือการปฏิบัติที่เป็นเลิศ หรือการเป็นแหล่งอ้างอิงของกลุ่มสาขาอื่นๆ ตลอดจนผลการพัฒนา/ มูลค่าเพิ่ม (Value added) จากการประกันคุณภาพภายใน เป็นต้น

ข้อมูลที่แสดงถึงผลการประกันคุณภาพภายในต่อการพัฒนาสถาบันและบุคลากร การบริหารจัดการของสถาบันและหลักสูตร และการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการประกันคุณภาพภายในที่ล่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คุณภาพงานวิจัย ประสิทธิผลของการบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของสถาบัน

บทที่

๖

เกณฑ์การประเมินระดับตัวบ่งชี้

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินรอบสองนี้ เป็นเกณฑ์ที่ผันแปรตามกลุ่มสถาบัน ดังนั้นจึงต้องเลือกพิจารณาใช้เกณฑ์ตามประเภทกลุ่มสถาบัน โดยกลุ่มที่หนึ่งคือ กลุ่มผลิตบัณฑิตและวิจัย กลุ่มที่สองคือ กลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม กลุ่มที่สามคือ กลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม และ กลุ่มที่สี่คือ กลุ่มผลิตบัณฑิต ในกรณีที่เป็นตัวบ่งชี้เฉพาะ (*) ให้ใช้พิจารณาเฉพาะจุดเน้นของกลุ่มสถาบัน ซึ่งกระจายน้ำหนักลงในพันธกิจนั้นตั้งแต่ว้อยลง ๑๐ ขึ้นไป

๑. มาตรฐานด้านคุณภาพน้ำทิ้ต

บัญชีตัวเป็นผู้เรียนน้ำมัน มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีทักษะและภาระน้ำหนักในการเข้าพิสูจน์ในงานอาชีพในสังคมวิชาชีพชั้นสูง มีทักษะวิจัยในรัฐมนตรีวิชาการชั้นสูง มีจิตสำนึกรักและภูมิปัญญาในเชิงคุณภาพและสังคมโลก

ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	กลุ่มทั่วไป	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	กลุ่มที่สี่
๑.๑ ร้อยละของบัญชีตัวบ่งชีวนักศึกษาที่ ที่ตั้งงานทำและการประらくอาชีพ ถูกส่งภายใน ๑ ปี	๐-๕๙% ≥๖๐	๐-๔๙% ๖๐-๗๙%	๐-๔๐ ๗๐-๗๙% ≥๘๐	๐-๔๙% ๗๐-๗๙% ≥๙๐
๑.๒ ร้อยละของบัญชีตัวบ่งชีวนักศึกษาที่ ที่ตั้งงานตรงสูญเสียที่สำเร็จการศึกษา	๐-๕๙% ≥๖๐	๐-๔๙% ๖๐-๗๙%	๐-๔๐ ๗๐-๗๙% ≥๘๐	๐-๔๙% ๗๐-๗๙% ≥๙๐
๑.๓ ร้อยละของบัญชีตัวบ่งชีวนักศึกษาที่รับเงินเดือนร่วมกับสถาบันฯ	๐-๕๙% ๖๐-๗๙%	๐-๔๙% ๗๐-๗๙%	๐-๔๐ ๗๐-๗๙% ≥๘๐	๐-๔๙% ๗๐-๗๙% ≥๙๐
๑.๔ ร้อยละของบัญชีตัวบ่งชีวนักศึกษาที่รับเงินเดือนร่วมกับสถาบันฯ	๐-๕๙% ๖๐-๗๙%	๐-๔๙% ๗๐-๗๙%	๐-๔๐ ๗๐-๗๙% ≥๘๐	๐-๔๙% ๗๐-๗๙% ≥๙๐
๑.๕ รัฐบัญชีของนักศึกษาที่รับเงินเดือนร่วมกับสถาบันฯ	๐-๕๙% ๖๐-๗๙%	๐-๔๙% ๗๐-๗๙%	๐-๔๐ ๗๐-๗๙% ≥๘๐	๐-๔๙% ๗๐-๗๙% ≥๙๐
๑.๖ รัฐบัญชีของนักศึกษาที่รับเงินเดือนร่วมกับสถาบันฯ	๐-๕๙% ๖๐-๗๙%	๐-๔๙% ๗๐-๗๙%	๐-๔๐ ๗๐-๗๙% ≥๘๐	๐-๔๙% ๗๐-๗๙% ≥๙๐
๑.๗ จำนวนนักศึกษา หรือตัวบัญชีที่ ที่รับภาระภาคการศึกษาโดยติดตามเก็บอย่าง ไม่ต้านทานวิชาการวิชาชีพ คุณธรรมรวม จริยธรรมหรือร่างกายวิชาการวิชาชีพ ตัวอ่อนอ้อที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพนักศึกษา	๐	๐	๐	๐
๑.๘ จำนวนนักศึกษา หรือตัวบัญชีที่ ที่รับภาระภาคการศึกษาโดยติดตามเก็บอย่าง ไม่ต้านทานวิชาการวิชาชีพ คุณธรรมรวม จริยธรรมหรือร่างกายวิชาการวิชาชีพ ในระดับมาตรฐานที่ต้อง汎านานาชาติใน วงกว้าง ๓ ปีที่ผ่านมา (คง)	๐-๕๙% ๖๐-๗๙%	๐-๔๙% ๗๐-๗๙%	๐-๔๐ ๗๐-๗๙% ≥๘๐	๐-๔๙% ๗๐-๗๙% ≥๙๐
๑.๙ จำนวนนักศึกษาระดับภาค วิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัล ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติภายใน ประเทศ ๓ ปีที่ผ่านมา (คง)	๐	๐	๐	๐

ตัวบ่งชี้ (หน่วย)	กลุ่มที่หนึ่ง			กลุ่มที่สอง			กลุ่มที่สาม			กลุ่มที่สี่
	กลุ่มที่หนึ่ง	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	กลุ่มที่หนึ่ง	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	กลุ่มที่หนึ่ง	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	
* ๑.๗ ร้อยละของน้ำท่วมจาก วิทยากรณ์ปริมาณูโน่ที่ติดไฟแอลไฟร์ ต่อจำนวนวัสดุในพื้นที่ปริมาณูไฟฟ้าห้องน้ำ	๑-๗%	๔๐-๕๙%	≥๖๐	๑-๗%	๙๕-๑๐๘%	≥๑๐	๑-๗%	๙๐-๑๑๘%	≥๗๐	๓๐
* ๑.๘ ร้อยละของน้ำท่วมจาก วิทยากรณ์ปริมาณูมาอพที่ติดไฟ ไฟแอลไฟร์ต่อจำนวนวัสดุในพื้นที่ ปริมาณูไฟฟ้าห้องน้ำ	๑-๗%	๔๐-๕๙%	≥๖๐	๑-๗%	๙๐-๑๐๘%	≥๖๐	๑-๗%	๙๐-๑๑๘%	≥๗๐	๓๐
๒. มาตรฐานต้านทานวัสดุและงานสร้างสรรค์	ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นงานนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาทรัพยากรูปแบบใหม่ๆ การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ ให้มีร่องรอยเป็นงานวิชาชีพและงานศิลปะที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินการพัฒนาครุภาระสิ่งที่มีการผลิตความลามารถของคนไทย รวมทั้งการพัฒนามูลสูงคงแม่เรือนรู ลักษณะความรู้ และลักษณะทักษะ ที่เกิดจากการใช้ความรู้ในการทำงานและกระบวนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศไทย									
ตัวบ่งชี้ (หน่วย)	กลุ่มที่หนึ่ง			กลุ่มที่สอง			กลุ่มที่สาม			กลุ่มที่สี่
	กลุ่มที่หนึ่ง	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	กลุ่มที่หนึ่ง	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	กลุ่มที่หนึ่ง	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	
๒.๑ ร้อยละของงานวิจัยและงาน สร้างสรรค์ ที่ติดไฟแอลไฟร์/ทั้งหมด	๑-๗%	๙๐-๑๑๘%	≥๗๐	๑-๗%	๙๐-๑๑๘%	≥๗๐	๑-๗%	๙๐-๑๑๘%	≥๗๐	๓๐
๒.๒ ร้อยละของงานวิจัยและ งานสร้างสรรค์ที่ไม่ติดไฟแอลไฟร์/ทั้งหมด	๑-๗%	๔๐-๕๙%	≥๖๐	๑-๗%	๙๐-๑๐๘%	≥๖๐	๑-๗%	๙๐-๑๑๘%	≥๗๐	๓๐
๒.๓ เงินสนับสนุนงานวิจัยและ งานสร้างสรรค์ภายในสถาบันฯ	๑๐๐,๐๐๐- ๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐- ๓๐๐,๐๐๐	≥๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐- ๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐- ๒๐๐,๐๐๐	≥๑๕๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐- ๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐- ๒๐๐,๐๐๐	≥๑๕๐,๐๐๐	๓๐
๒.๔ เงินสนับสนุนงานวิจัยและ งานสร้างสรรค์ภายในสถาบันฯ ต่อ จำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชา	๑๐๐๕,๗๗๗	๒๐๐๕,๗๗๗	≥๒๐๐๕,๗๗๗	๑๐๐๕,๗๗๗	๒๐๐๕,๗๗๗	≥๒๐๐๕,๗๗๗	๑๐๐๕,๗๗๗	๒๐๐๕,๗๗๗	≥๒๐๐๕,๗๗๗	๓๐
๒.๕ เงินสนับสนุนงานวิจัยและ งานสร้างสรรค์ประจำสาขาวิชา	๑๐๐๐๐- ๑๕๐๐๐	๑๕๐๐๐- ๒๐๐๐๐	≥๑๕๐๐๐	๑๐๐๐๐- ๑๕๐๐๐	๑๕๐๐๐- ๒๐๐๐๐	≥๑๕๐๐๐	๑๐๐๐๐- ๑๕๐๐๐	๑๕๐๐๐- ๒๐๐๐๐	≥๑๕๐๐๐	๓๐
๒.๖ เงินสนับสนุนงานวิจัยและ งานสร้างสรรค์ประจำสาขาวิชา	๑๐๐๕,๗๗๗	๒๐๐๕,๗๗๗	≥๒๐๐๕,๗๗๗	๑๐๐๕,๗๗๗	๒๐๐๕,๗๗๗	≥๒๐๐๕,๗๗๗	๑๐๐๕,๗๗๗	๒๐๐๕,๗๗๗	≥๒๐๐๕,๗๗๗	๓๐
๒.๗ จำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชา	๑๐๐๕,๗๗๗	๒๐๐๕,๗๗๗	≥๒๐๐๕,๗๗๗	๑๐๐๕,๗๗๗	๒๐๐๕,๗๗๗	≥๒๐๐๕,๗๗๗	๑๐๐๕,๗๗๗	๒๐๐๕,๗๗๗	≥๒๐๐๕,๗๗๗	๓๐
๒.๘ จำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชา	๑๐๐๐๐- ๑๕๐๐๐	๑๕๐๐๐- ๒๐๐๐๐	≥๑๕๐๐๐	๑๐๐๐๐- ๑๕๐๐๐	๑๕๐๐๐- ๒๐๐๐๐	≥๑๕๐๐๐	๑๐๐๐๐- ๑๕๐๐๐	๑๕๐๐๐- ๒๐๐๐๐	≥๑๕๐๐๐	๓๐
๒.๙ จำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชา	๑๐๐๕,๗๗๗	๒๐๐๕,๗๗๗	≥๒๐๐๕,๗๗๗	๑๐๐๕,๗๗๗	๒๐๐๕,๗๗๗	≥๒๐๐๕,๗๗๗	๑๐๐๕,๗๗๗	๒๐๐๕,๗๗๗	≥๒๐๐๕,๗๗๗	๓๐
๒.๑๐ จำนวนอาจารย์ประจำสาขาวิชา	๑๐๐๐๐- ๑๕๐๐๐	๑๕๐๐๐- ๒๐๐๐๐	≥๑๕๐๐๐	๑๐๐๐๐- ๑๕๐๐๐	๑๕๐๐๐- ๒๐๐๐๐	≥๑๕๐๐๐	๑๐๐๐๐- ๑๕๐๐๐	๑๕๐๐๐- ๒๐๐๐๐	≥๑๕๐๐๐	๓๐

ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)		กลุ่มที่หนึ่ง			กลุ่มที่สอง			กลุ่มที่สาม			กลุ่มที่สี่		
๒๙.๔ ร้อยละของอาจารย์ประจำได้รับทุนที่วิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกทั้งหมดที่เข้าร่วมประจำ	%	๗	๙	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗
๒๙.๕ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนที่วิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกทั้งหมดที่เข้าร่วมประจำ	%	๗๕-๘๕%	๙๕-๑๐%	๗-๙๕%	๗๕-๘๕%	๗๐-๑๐%	๗-๙๕%	๗๕-๗๐%	๗-๙๕%	๗๕-๗๐%	๗๕-๗๐%	๗๕-๗๐%	๗๕-๗๐%
*๒๙.๖ ร้อยละของบทความที่ได้รับการอ้างอิงที่เข้าร่วมในงานอุดมการณ์ประจำ	%	๗-๙๕%	๙๕-๑๐%	๗-๑๐%	๗๕-๑๐%	๗๐-๑๐%	๗-๑๐%	๗๕-๗๐%	๗-๑๐%	๗๕-๗๐%	๗๕-๗๐%	๗๕-๗๐%	๗๕-๗๐%
*๒๙.๗ ร้อยละของบทความที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติด้วยอาจารย์ประจำ	%	๗๐-๗๕%	๗๕-๑๐%	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
*๒๙.๘ จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนทั้งหมดที่เข้าร่วมประจำ	%	๗	๙	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๗
ทั้งพิสูจน์ทางปัญญาหรืออนุสิทธิ์บัตรในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา (ตั้งแต่ปีก่อน)													

๓. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ

การให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่เป็นไปตามมาตรฐานสากล โปร่งใสและเป็นธรรม ไม่หลอกลวง ไม่ก่อความเดือดร้อน ไม่สร้างความเสื่อมเสียแก่บุคคล ความเชื่อถือได้ โปร่งใส ตรวจสอบได้ โปร่งใส รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันถึงความสามารถเชิงวิชาการและวิชาชีพของสถาบันการศึกษาในการพัฒนาสังคมเมืองร่วมและสังคมความรู้ โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	กลุ่มที่หนึ่ง	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	กลุ่มที่สี่
๓.๑ ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการประเมินคุณภาพและวิชาชีพที่ดีที่สุด รวมถึงตัวบ่งชี้ที่ต้องสนใจ ความตื้นของ การพัฒนาและเสริมสร้าง ความเชื่อมโยงสังคม ชุมชน ประเทศไทย และนานาชาติ ตลอดไป จัดอยู่ในระดับดี	๗ ๙๐-๑๐%	๗ ๗๐-๙๘%	๗ ๗๐-๙๘%	๗ ๗๐-๙๘%
๓.๒ ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นมีคุณภาพ เป็นกรรมการวิทยาการและวิชาชีพในภายนอก สถาบันที่ไม่ใช่กรรมการวิชาการ และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน นานาชาติ ต่อจากอาจารย์ประจำ	๗ ๗๕-๑๐%	๗ ๗๕-๙๕%	๗ ๗๕-๙๕%	๗ ๗๕-๙๕%
๓.๓ มีการนำความรู้และประสบการณ์ ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการสอน ให้กับนักเรียน ในการพัฒนาการเรียนการสอนแหล่งเรียนรู้จริง (ภาคสนาม)	๗ ๗๕-๑๐%	๗ ๗๕-๙๕%	๗ ๗๕-๙๕%	๗ ๗๕-๙๕%

ระดับคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่ ๓.๓

- ๕ = มีการวิเคราะห์ผลการจัดการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการบริการวิชาชีพอย่างมุ่งมั่นโดย ๑ ครรลองการ
 ๔ = มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการสอนและการบริการวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและบริการวิชาชีพอย่างมุ่งมั่นโดย ๑ ครรลองการ
 ๓ = มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาชีพมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างมุ่งมั่นโดย ๑ ครรลองการ
 ๒ = มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างมุ่งมั่นโดย ๑ ครรลองการ
 ๑ = มีแผนในการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างมุ่งมั่นโดย ๑ ครรลองการ

ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัสดุ)		กลุ่มที่หนึ่ง				กลุ่มที่สอง				กลุ่มที่สาม				กลุ่มที่สี่	
๓.๔ ค่าใช้จ่าย แหล่งน้ำค่าเชื้อถ่าน ในการรับการบริษัทฯ และวิชาชีพที่ขอ สังคมต่อสาธารณะประจำ	๑-๔,๙๗๗ ๗,๕๗๗	๕,๐๐๐- ๗,๕๐๐	๑-๒,๔๗๗ ๗,๕๐๐	๑-๒,๔๗๗ ๗,๕๐๐	๑-๒,๔๗๗ ๗,๕๐๐	๖,๕๐๐- ๗,๕๗๗	๖,๕๐๐- ๗,๕๗๗	๖,๕๐๐- ๗,๕๗๗	๖,๕๐๐- ๗,๕๗๗	๖,๐๐๐- ๗,๕๗๗	๖,๐๐๐- ๗,๕๗๗	๑-๔,๙๗๗ ๗,๕๐๐	๑-๔,๙๗๗ ๗,๕๐๐	๔,๐๐๐- ๗,๕๐๐	๔,๐๐๐- ๗,๕๐๐
* ๓.๕ จำนวนเงินเหลือให้บริการวิชาชีพ และวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับ ชาติหรือระดับนานาชาติ (จำนวนศูนย์บริการฯ)	-	-	-	-	-	๑-๔ ๗	๑-๔ ๗	๑-๔ ๗	๑-๔ ๗	๑-๔ ๗	-	-	-	-	
* ๓.๖ รายรับของสถาบันในการบริการ วิชาการและวิชาชีพ ในนามสถาบัน ต่อสาธารณะประจำ (บาท)	๑	๙	๑	๙	๑	๙	๑	๙	๑	๙	๑	๙	๑	๙	
* ๓.๗ ระดับความสำเร็จในการให้บริการ วิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจของ สถาบัน (ระดับ)	-	-	-	-	-	๑-๔ ๗	๑-๔ ๗	๑-๔ ๗	๑-๔ ๗	๑-๔ ๗	-	-	-	-	

ระดับคุณภาพ

๕ = เกิดเครื่องข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรในชุมชนในการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ อย่างน้อย ๑ โครงการ

๔ = มีผลงานวิจัย/ผลงานสร้างสรรค์ หรือการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการร่วมกันการวิจัยการนำเสนอเรื่องการแก้ไขปัญหา อย่างน้อย ๑ โครงการ

๓ = มีการรายงานผลการบริการและวิจัย การวิจัย และการพัฒนาครุภัณฑ์และวัสดุนวัตกรรมในการให้บริการวิชาการและชุมชน อย่างน้อย ๑ โครงการ

๒ = มีการวิเคราะห์วิชาการและสังคมตามแนวที่ขอโดยวิชาการวิเคราะห์และครุภัณฑ์ตามที่ขอโดยวิชาชีปส่วนบุคคล

๑ = มีแผนหรือโครงการให้บริการวิชาการอย่างครุภัณฑ์ตามที่ขอโดยวิชาชีป

ຕະຫຼາດລົມມືອງບໍລິສັດ ຖະແຫຼງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ຮະດັບຄວາມພາງອົງຕ່ານໆທີ່

๔ = ฝึกการบูรณะทางน้ำต่อต้านภัยแล้งที่สำคัญที่สุดคือการก่อสร้างเขื่อนกั้นน้ำไว้ในแม่น้ำที่มีน้ำท่วมเรื้อรัง หรือแม่น้ำที่มีน้ำไหลอยู่ช้าๆ เช่นแม่น้ำเจ้าพระยา

ในระดับสากล อย่างน้อย ๑ โครงการ
๕ = มีการนำเทคโนโลยีทางด้านการแพทย์มาช่วยให้ผู้คนสามารถเข้าถึงพื้นที่ไกลอีก ๒ ตัวนั้น อย่างน้อย ๑ โครงการ
๖ = มีการนำเทคโนโลยีทางด้านการแพทย์มาช่วยให้ผู้คนสามารถเข้าถึงพื้นที่ไกลอีก ๑ ตัวนั้น อย่างน้อย ๑ โครงการ

๒) = ฝึกการต่อสัมภาระตัวเองครองงานชั้นต้น
๓) = ฝึกการต่อสัมภาระเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาและเสริมสร้างกล้าหายใจ ศิลปะแล้วดูแลรักษา

กฤษณาที่ทรงพิชิตภัยท้าทาย

๓. การร่วมการสร้างสรรค์งาน / ก้าวสู่สาขา เป็นโครงการให้มีการติดตามประเมินผล
  ๔. สร้างสรรค์งาน / ก้าวสู่สาขา มีส่วนร่วมในการกำหนดและให้ความเห็นชอบแบบทุนมาตรฐานแล้ว ให้ชี้อีกครั้งหนึ่งว่าต้องการที่มีอยู่ยังคงอยู่
  ๕. ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ด้านการทำงานของอาชญากรรมทางเพศแก่เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ มากกว่าปีละ ๒ เที่ยง
  ๖. ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ด้านการทำงานของอาชญากรรมทางเพศแก่เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ ให้ความรู้อย่างต่อเนื่องต่อรายละเอียด ๕๐ ชั่วโมง
  ๗. ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ด้านการทำงานของอาชญากรรมทางเพศแก่เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ ให้ความรู้อย่างต่อเนื่องต่อรายละเอียด ๕๐ ชั่วโมง
  ๘. ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ด้านการทำงานของอาชญากรรมทางเพศแก่เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ ให้ความรู้อย่างต่อเนื่องต่อรายละเอียด ๕๐ ชั่วโมง
  ๙. ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้ด้านการทำงานของอาชญากรรมทางเพศแก่เจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทางเพศ ให้ความรู้อย่างต่อเนื่องต่อรายละเอียด ๕๐ ชั่วโมง

ตัวประเมิน (หน่วยวัด)	กลุ่มที่หนึ่ง			กลุ่มที่สอง			กลุ่มที่สาม			กลุ่มที่สี่
	ดี	良	中	ดี	良	中	ดี	良	中	
๔.๒ ฝีมือ พัฒนาผลิตภัณฑ์และการ เรียนรู้ ได้อย่างต่อเนื่องในวง การไม้และภายนอก (ระดับ)	ดี-มาก	ดี	ดี	ดี	ดี-มาก	ดี	ดี	ดี	ดี	มาก

મનુષ્યજીવન

๑ = มีการบทวนและจัดทำแผนการจัดการความรู้

๒ = มีการดำเนินการตรวจสอบและเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐

๓ = มีการดำเนินการตรวจสอบและเก็บผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐

๔ = มีการจัดทำแผนการพัฒนาการจัดการความรู้

๕ = มีการนำผลความสำเร็จของการจัดการความรู้ไปเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปฏิบัติ และประยุกต์ใช้แผนการจัดการความรู้

ตัวบ่งชี้ (หน่วย)	กลุ่มที่หนึ่ง	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	กลุ่มที่สี่
๑๒.๓ ฝีกรากำแพงและภูเขาที่ เชื่อมโยงกันอยู่ระหว่างชาติ (ระดับปู)	๐ - ๑	๒	๓	๔

માર્ગ વિકાસ

๕ = แหล่งน้ำที่มีความสมดุลคือไม่ป่วนภูมิศาสตร์ชาติ ตั้งแต่รัชกาล陛下 80 ปีแล้ว
 ๖ = พลังงานที่มีความสมดุลคือไม่ป่วนภูมิศาสตร์ชาติ ให้ยกเว้าอย่างสูง 80 ปีใน
 ๗ = มีศักยภาพทางการเมืองที่จะสามารถจัดตั้งราชบัลลังก์ของมหาชนให้คงอยู่ได้
 ๘ = มีแหล่งน้ำที่คงอยู่ได้เป็นปีๆ

๙ = ดูแลภาระภัยวัววัว ให้หายใจลำบากได้ในที่ท่ามกลางภัยวัววัว

ตัวบ่งชี้ (หน่วยรด)	กลุ่มที่ประเมิน	กลุ่มที่สอง						กลุ่มที่สาม						กลุ่มที่สี่	
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒		
๔.๕ การใช้ห้องพักการอยู่ในแบบ ภายนอกสถานที่ในร่วงกัน (ระดับปี)	๑-๒	๓	≥๕	๑-๔	๓	≥๕	๑-๔	๓	๑	๔	๗	≥๕	๑-๔	๓	≥๕

ມະຫວາດກົມ

๕๕ = ผลการประยุทธงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากร่วมกับน้ำอยู่สี่

— คุณพ่อ — คุณแม่ — คุณลูก — คุณบุตร — คุณบุตรสาว — คุณบุตรชาย — คุณบุตรหลาน — คุณบุตรหลานสาว — คุณบุตรหลานชาย — คุณบุตรหลานหลาน — คุณบุตรหลานหลานสาว — คุณบุตรหลานหลานชาย

ପାଦମୁଖରେ କିମ୍ବା ପାଦମୁଖରେ କିମ୍ବା ପାଦମୁଖରେ କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀ ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ତିକାଳୀନ ହାତରେ ଦେଖିଲାମି ।

ມະນາຄດ ປະເທດລາວ

มาได้ เนื่องจากว่า ไม่สามารถที่จะตัดสินใจได้ แต่ในส่วนของคนที่ตัดสินใจได้ ก็จะต้องมีความคิดเห็นที่ดี แล้วก็ต้องมีความตั้งใจที่ดี แต่ในส่วนของคนที่ตัดสินใจไม่ได้ ก็จะต้องมีความคิดเห็นที่ไม่ดี แล้วก็ต้องมีความตั้งใจที่ไม่ดี

๔ = ผู้การบุรุษในประเทศไทยและต่างประเทศโดยทั่วไป

๗ = ผู้การบุรุษประทุมสิริกาฬและอดุลยานุรักษ์ที่มีภารกิจที่ต้องดูแล

ເມືອງປະຈາກນ້ຳອມໄລເພື່ອກາງຕົດສິນໃຈ

๓ = รัฐบาลไทยในภารกิจที่จะต้องรับมือกับการตัดสินใจ

卷之三

ก่อนหน้าที่หนึ่ง ตัวอย่าง (หน่วยราก)

卷之三

ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିଚୟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦେଖାତିଥିଲା

นักศึกษา (ปานัทต์อ่อน)	Q-	๖๕,๐๐๐-
------------------------	----	---------

କୁଳାଳ ପରିମା ହାତରେ ଦିଲ୍ଲିଯିରେ ପରିମା କରିଛି।

（三）對外貿易政策的評價

نیز ایڈم کے نام سے مذکور ہے۔

ช่องเก็บฯ	ช่องเก็บฯ	ช่องเก็บฯ	ช่องเก็บฯ	ช่องเก็บฯ
ช่องเก็บฯ	ช่องเก็บฯ	ช่องเก็บฯ	ช่องเก็บฯ	ช่องเก็บฯ

ເກມທີ່ປະຕິບັນດາໃຊ້ຈໍາຫັ້ງໜົດຕ່ອງຈໍານວນນັກສຶກຂໍາ (ເຖິງເວລາທີ່ຢູ່ມທ່າ)										
ຕົວຢ່າງ	ກໍລຸນໍ້າ (ຫນ່ວຍວັດ)	ກໍລຸນໍ້າທີ່ໜຶ່ງ				ກໍລຸນໍ້າທີ່ສອງ				ກໍລຸນໍ້າສໍາມ
		ຄ	ໜ	ຜ	ໜ	ຄ	ໜ	ຜ	ໜ	ກໍານົດທີ່ສໍາເລັດ
ຕ. ວິທະຍາຄາສົດຕື່ບຸນກາວ	(ຮອບເຊີດໄດ້ ນາທ່ອຍຄົນ)	ນັບ,ຕຳແໜ	ນາທ່ອຍຄົນ)							
ແກ. ວິທະຍາຄາສົດຕື່ບຸນກາວ	(ຕົວ,ຕຳແໜ)	ນາທ່ອຍຄົນ)								
ຕ. ວິທະຍາຄາສົດຕື່ບຸນກາວ	(ງົດ,ເສັດ)	ນາທ່ອຍຄົນ)								
ດ. ສົກາປັ້ນຫຍາກຮມຄົມສົກສົງ	(ງົດ,ເສັດ)	ນາທ່ອຍຄົນ)								
ດ. ໄກສອງຄາສົດຕື່ບຸນກາວ	(ດົວ,ເສັດ)	ນາທ່ອຍຄົນ)								
ນ. ນົກທາງຮຽງຈົ່າ	(ນັບ,ເຕັກ)	ນາທ່ອຍຄົນ)								
ໜ. ຕຽບຄາສົດຕື່ບຸນກາວ	(ເສດ,ນັດ)	ນາທ່ອຍຄົນ)								
ດ. ອິລິປາກຮມຄົມສົກສົງ	(ນັດ,ເສັດ)	ນາທ່ອຍຄົນ)								
ດ. ສັງຄົມຄາສົດຕື່ບຸນກາວ	(ແດງ,ເສັດ)	ນາທ່ອຍຄົນ)								
ກໍລຸນໍ້າທີ່ສໍາເລັດ										
ຕ. ດ. ຮ້ອຍລະຫວ່າງອັນເຫຼືອຈໍາສູ່ທີ່ ຕ້ອງປໍາຕົວໃນກາວ (ຮ້ອຍລະຫວ່າງອັນປະ ຕາໂນນາກ)	ດ ດ-ຕ ໝອງນະບ ທີ່ອ >ດີ%	+ດີ-ດີ% +ດີ-ດີ% ໝອງນະບ ທີ່ອ >ດີ%	ດ ດ-ດ ໝອງນະບ ທີ່ອ >ດີ%	+ດີ-ດີ% +ດີ-ດີ% ໝອງນະບ ທີ່ອ >ດີ%						
ຕ. ດ. ຮ້ອຍລະຫວ່າງອັນເຫຼືອຈໍາສູ່ທີ່ ວ່າມປະຊຸມ ວິຫຼາກວາເລເລ/ ທີ່ອຳນາໄສມອ ພິສັງວິຫຼາກວ ບໍ່ໃນປະເທດແລະ ຕ່າງປະເທດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ
ຕ. ດ. ພິປະວະມານຸລ້າຫັກວ່າພື້ນນາ ຄມາຈາກຮຽງທີ່ໃນປະເທດແລະ ຕ່າງປະເທດຕໍ່ອາຈາຮຽງຮະຈາ (ນາທ່ອຍຄົນ)	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ	ດ ດ-ດ ດ-ດ

ตัวบ่งชี้ (หน่วย)	กลุ่มที่นั่ง	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	กลุ่มที่สี่	
๕.๓ ร้อยละของครูลากจราจร สัญญาณไฟติดปีกพื้นที่ในประเทศไทย และต่างประเทศ	๑-๔๕ ๔๕-๗๘	๒๖๐ ๗๙-	๑-๔๔ ๔๔-๖๗	๑-๔๔ ๔๔-๖๗ ๗๗๐ ๖๗-	๑-๔๔ ๔๔-๖๗ ๗๗๐ ๖๗-

๙. มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

กระบวนการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพนักเรียน ยึดหลักสูตรเป็นกรอบความต้องการของผู้เรียนและสังคม มีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความต้องการ/ความสนใจของผู้เรียน โดยใช้บทนิเทศสอนและอุปกรณ์การสอนที่หลากหลาย ภาระไม่เกินผลการเรียนและการสอนตามสภาพชีวิต ระยะทางผู้เรียน การสอนทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมทั้งความร่วมมือจากแหล่งท่องเที่ยวในและภายนอกสถาบัน นิยามมาตรฐาน วิธีการจัดการเรียนการสอน ฯลฯ ในการจัดกิจกรรมการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาร่วมกับภาระผู้เรียน

การระดมทุนพัฒนาบุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งความสะอาด ความทันสมัย ความปลอดภัย ที่ดี ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน นิยามมาตรฐาน วิธีการจัดการเรียนการสอน ฯลฯ ในการจัดกิจกรรมการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาร่วมกับภาระผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ (หน่วย)	กลุ่มที่นั่ง	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	กลุ่มที่สี่	
๖.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน ต่อหลักสูตรทั่วโลก	๑-๗๘ ๗๙-	๒๖๐-๗๘	๑๐๐ ๑-๗๘	๑-๗๘ ๗๘-๗๗ ๗๗๐ ๖๗-	
๖.๒ จำนวนนักศึกษาต่อมหาวิทยาลัยทั่วโลก (ร้อยละของประเทศ)	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%
๖.๓ ร้อยละของครูลากจราจร ประจำวัน	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%
๖.๔ ร้อยละของอาจารย์ประจำ ภาควิชานักศึกษาที่เข้าใจ บทบาทของอาจารย์ประจำ	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%
๖.๕ ร้อยละของอาจารย์ประจำ ภาควิชานักศึกษาที่เข้าใจ บทบาทของอาจารย์ประจำ	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๷๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%	๑ ๑-๔๐% ๔๐-๕๕% ๕๕-๖๕% ๖๕-๗๕% ๗๕-๘๕% ๘๕-๙๕% ๙๕-๑๐๐%

ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)		กลุ่มที่หนึ่ง			กลุ่มที่สอง			กลุ่มที่สาม			กลุ่มที่สี่		
๑.๕ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณ วิชาชีพคุณจรรยา (Professional Ethics) (ระดับ)		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒
ระดับคุณภาพ													
๕ = ฝึกการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขข้อควรระวังทำให้ได้รับยกย่อง ๖ = มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่เป็นบุคคลทางธุรกิจและบุคคล ๗ = มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ๘ = มีกระบวนการการส่งเสริมให้เกียรติความต้องด้วยความต้องดูแล ๙ = สามารถมีการกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ในสถานที่ทำงาน													
ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)		กลุ่มที่หนึ่ง			กลุ่มที่สอง			กลุ่มที่สาม			กลุ่มที่สี่		
๑.๖ กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เปร่ำพากเพียรและการเรียนรู้จาก การปฏิบัติ และประสบการณ์จริง (ข้อ)		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒
เกณฑ์การพิจารณา													
๑. ศมดจาฯมีความรู้ความเข้าใจเรื่องมาตรฐานของการจัดการศึกษา และหลักสูตรการศึกษาอยู่ดีมาก ๒. ศมดจาฯมีภาระพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล ๓. ศมดจาฯมีความสามารถในการจัดประสมการงานที่เหมาะสมผู้เรียนเป็นลำดับ ๔. ศมดจาฯมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและผู้เรียน ๕. ศมดจาฯมีภาระประเมินผลการเรียนการสอนที่สำคัญล้อท้าสภาพการเรียนรู้ที่ดีให้ผู้เรียนและอังพันของการของผู้เรียน ๖. ศมดจาฯมีภาระประเมินผลการเรียนการสอนที่สำคัญล้อท้าสภาพการเรียนรู้ที่ดีให้ผู้เรียนและอังพันของการของผู้เรียน ๗. ศมดจาฯมีภาระประเมินผลการเรียนการสอนที่สำคัญล้อท้าสภาพการเรียนรู้ที่ดีให้ผู้เรียนและอังพันของการของผู้เรียน													

ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	กลุ่มที่หนึ่ง	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	กลุ่มที่สี่
๖.๓ ระดับการพัฒนาคุณภาพให้เข้มข้นมากถึงมากที่สุด	๑	๒	๓	๔
ต่อคุณภาพขององค์กรฯ และลักษณะการบริหารจัดการ	๑-๒.๕๙	๒.๕๙-๓.๐๗	๓-๓.๕๔	๓-๔.๔๘
สิ่งแวดล้อมภายในรีบูนร์	≥๓.๕๔	๓-๔.๕๔-๓.๘๗	๓-๓.๙๔	๓-๔.๔๘
๖.๔ ว้อยภัยของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม / โครงการพัฒนานักศึกษา	๑	๒	๓	๔
๑-๓๗	๔๐-๔๙	๕๐-๕๙	๖๐-๖๙	๗๐-๗๙
๖.๕ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในการประเมินระบบ	๑	๒	๓	๔
๑-๔๗๗	๔๕๐๐-	๔๕๐๗	๔๕๐๐-	๔๕๐๗
ห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศศูนย์ฯ	๑,๗๗๗	๗,๐๐๐	๙,๐๐๐	๙,๐๐๐
สถานที่ตั้งนักศึกษา (ป่าต่อคน)	≤๔,๙๗๗	๕,๙๗๗	๖,๙๗๗	≥๖,๙๗๗
๗. มาตรฐานดำเนินธรรมาภัย				
ระบบประกันคุณภาพในหมายรวมถึงการพัฒนาคุณภาพ การตรวจสอบติดตามคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาเพื่อไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสามารถรองรับการประกันคุณภาพภายใต้				
ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)	กลุ่มที่หนึ่ง	กลุ่มที่สอง	กลุ่มที่สาม	กลุ่มที่สี่
๗.๑ ระบบและกลไกในการประทับตรา	๑	๒	๓	๔
คุณภาพภายในที่เกิดจากการพัฒนา	๑-๒	๒	๓-๔	๔-๕
คุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง (ระดับ)	๑-๒	๒	๓-๔	๔-๕
๘. คุณภาพภายใน				
๕ = มีการนำเสนอผลจากการประเมินคุณภาพภายในมาดำเนินงานตามที่ผู้เกิดผลได้				
๖ = มีการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในในเชิงลึกในเรื่องกระบวนการบริหารการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาของสถาบัน โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้เกิดผลทั้งสิ้น				
๗ = มีการประเมินคุณภาพโดยทั้งภาคีทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีความต้องการที่จะทราบผลการประเมินคุณภาพโดยทั่วไป				
๘ = มีการกำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ของสถาบันที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณภาพที่ต้องการประเมินคุณภาพโดยทั่วไป				
๙ = มีกระบวนการจัดการศึกษาและเอกสารที่มีมาตรฐานคุณภาพโดยทั่วไปและเอกสารที่มีมาตรฐานคุณภาพโดยทั่วไป				
๑ = มีระบบและกลไกในการประเมินคุณภาพภายใน				

ตัวบ่งชี้ (หน่วยวัด)		กลุ่มที่หนึ่ง			กลุ่มที่สอง			กลุ่มที่สาม			กลุ่มที่สี่		
๗.๒.๑ ประดิษฐ์สิ่งของภาชนะ	คุณภาพภายใน (ระดับ)	๔	๓	๒	๑	๐	๑	๓	๒	๑	๑	๐	๑
๗.๒.๒ ประดิษฐ์สิ่งของภาชนะ	คุณภาพภายนอก (ระดับ)	๔-๕	๓	๒	๑-๒	๐	๑-๒	๓	๒	๑-๒	๑-๒	๐-๑	๑
ระดับคุณภาพ													
๕ = มีน้ำตักควรดูดในการใช้ประดิษฐ์สิ่งของภาชนะที่ขาดหัวหรือการปั๊บต์เป็นเล็กๆ หรือการเป็นแบบอ่องซึ่งอาจทำให้สิ่งของภาชนะเสื่อมฯ													
๔ = มีการร่วมกันหดและยืดในส่วนที่หัวหางของสิ่งของภาชนะที่ไม่สามารถดึงออกได้													
๓ = มีการร่ายงานผิดพลาดในส่วนที่หัวหางของสิ่งของภาชนะที่ไม่สามารถดึงออกได้													
๒ = มีการร่วมกันหดและยืดในส่วนที่หัวหางของสิ่งของภาชนะที่ไม่สามารถดึงออกได้													
๑ = มีการดัดแปลงการต่อสัมภาระแบบลักษณะเดียวกันในส่วนที่หัวหางของสิ่งของภาชนะที่ไม่สามารถดึงออกได้													

เกณฑ์ในการรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ.

บทนี้จะประกอบด้วยสาระสองตอน ตอนที่หนึ่งคือ วิธีการกำหนดและการกระจายน้ำหนักและตอนที่สองคือ เกณฑ์ในการรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ. รายละเอียดทั้งสองส่วนเป็นดังนี้

ตอนที่ ๑ วิธีการกำหนดและการกระจายน้ำหนัก

เพื่อให้ผู้ประเมินสามารถเสนอแนวทางการตัดสินได้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักเกณฑ์ที่ สมศ. กำหนดขึ้น ผู้ประเมินจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการกระจายน้ำหนักของสถาบันทั้ง ในระดับมาตรฐานและระดับตัวบ่งชี้ตามแนวทางการกำหนดน้ำหนักและการกระจายน้ำหนักระจาก มาตรฐานสู่ตัวบ่งชี้ในระดับสถาบันและระดับกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

๑. น้ำหนักของแต่ละมาตรฐาน ในมาตรฐานที่ ๑-๔ ให้เป็นไปตามติดของสภากองแต่ละสถาบัน โดยมาตรฐานที่มีน้ำหนักสูงที่สุดนั้นจะต้องมีน้ำหนักไม่มากไปกว่ามาตรฐานด้านคุณภาพบันทึก ส่วน น้ำหนักมาตรฐานที่ ๕-๗ มีน้ำหนักเท่าๆ กันคือมาตรฐานละ ๒๐ คะแนน

๒. ให้สัดส่วนของน้ำหนัก ของแต่ละมาตรฐานที่กระจายลงในพันธกิจหลัก ๔ ด้าน ในข้อ ๑ เป็น น้ำหนักของมาตรฐานทั้งในระดับสถาบันโดยรวม และในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา (ใช้ทดนิยม ๒ ตำแหน่ง)

๓. ในการกระจายน้ำหนักของมาตรฐานสู่ตัวบ่งชี้ในมาตรฐานที่ ๑-๗ ให้ใช้หลักการและวิธีการ ดังนี้

๓.๑ ในการนีที่มาตรฐานที่เป็นจุดเน้นของสถาบัน ให้แบ่งน้ำหนักระหว่างตัวบ่งชี้ร่วมและ ตัวบ่งชี้เฉพาะออกเป็น ๕๐ : ๕๐ เช่นในมาตรฐานที่ ๑ กรณีน้ำหนักเป็น ๕๐ สถาบันจะต้องแบ่งน้ำหนัก เป็นน้ำหนักของตัวบ่งชี้ร่วม ๒๐ คะแนน และตัวบ่งชี้เฉพาะ ๓๐ คะแนน หากถ้าตัวบ่งชี้เฉพาะที่สถาบัน/ กลุ่มสาขาวิชาที่ต้องได้รับการประเมินนั้นมีเพียงตัวเดียวจากตัวบ่งชี้เฉพาะสองตัว ก็ให้แบ่งน้ำหนักครึ่ง หนึ่งเป็นน้ำหนักตัวบ่งชี้เฉพาะ ส่วนน้ำหนักอีกครึ่งหนึ่งให้นำไปกระจายลงในตัวบ่งชี้ร่วม โดยน้ำหนัก ของตัวบ่งชี้ร่วมทุกตัวในมาตรฐานนี้ต้องมีค่าเท่ากันทุกตัว เช่นเดียวกับตัวบ่งชี้เฉพาะทุกตัวในมาตรฐานนี้ ต้องมีน้ำหนักเท่ากันด้วย และให้ใช้การกระจายน้ำหนักจากมาตรฐานสู่ตัวบ่งชี้ตามวิธีการนี้ทั้งในระดับ สถาบันโดยรวม และในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา อย่างไรก็ได้ตามมีเหตุผลและความเหมาะสม ก็สามารถ

กระจายน้ำหนักระหว่างตัวบ่งชี้ภายในกลุ่มตัวบ่งชี้ร่วม หรือ ระหว่างภายในกลุ่มตัวบ่งชี้เฉพาะแตกต่างจากสัดส่วนระหว่างตัวบ่งชี้ภายในระดับสถาบันโดยรวมได้ อีกทั้งสัดส่วนระหว่างตัวบ่งชี้ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชาอาจแตกต่างกันได้ โดยที่น้ำหนักระหว่างตัวบ่งชี้ร่วมกับตัวบ่งชี้เฉพาะต้องเป็น ๕๐ : ๕๐ ทั้งในระดับสถาบันโดยรวม และในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา

๓.๒ ในการนี้ที่มีได้เป็นมาตรฐานที่เป็นจุดเน้น ให้กระจายน้ำหนักของมาตรฐานสู่ตัวบ่งชี้ร่วมในสัดส่วนที่เท่าๆ กัน แต่ถ้ามีเหตุผลและความเหมาะสมสมกีฬาสามารถให้น้ำหนักที่แตกต่างกันได้ ทั้งนี้ขอให้ระบุเหตุผลในการให้น้ำหนักของตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐานที่แตกต่างกันด้วย วิธีการเช่นนี้ใช้ได้ทั้งการกระจายน้ำหนักในระดับสถาบันโดยรวมและในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา อย่างไรก็ได้ ถ้ามีเหตุผลและความเหมาะสมสมกีฬาสามารถกระจายน้ำหนักจากมาตรฐานสู่ตัวบ่งชี้ในสัดส่วนที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มสาขาวิชาได้

ตอนที่ ๒ เกณฑ์ในการรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ.

การประเมินคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา โดยการรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ. เป็นรายมาตรฐานและโดยรวม วิธีการและหลักการการประเมินภายนอกทั้งในระดับกลุ่มสาขาวิชาและระดับสถาบัน

ในการประเมินเพื่อตัดสินผลของสถาบันนั้น มีขั้นตอนในการพิจารณา ๔ ขั้นตอน ดังนี้

๑. ประเมินตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐาน คะแนนเต็ม ๕ คะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

๑.๑ การประเมินอิงเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำของแต่ละตัวบ่งชี้ ซึ่งผันแปรตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา คะแนนเต็ม ๓ คะแนน (ดังรายละเอียดที่ปรากฏในบทที่ ๖)

ตัวอย่าง การประเมินตัวบ่งชี้ที่ ๖.๓ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า สำหรับกลุ่มสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและการวิจัย เกณฑ์ผ่านขั้นต่ำของตัวบ่งชี้นี้คือร้อยละ ๖๐ วิธีการให้คะแนนกำหนดดังนี้

๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน
ร้อยละ ๐-๔๐	ร้อยละ ๔๑- ๕๙	≥ ร้อยละ ๖๐

๑.๒ การประเมินอิงพัฒนาการ พิจารณาจากผลประเมินภายนอกครั้งที่ ๑ และผลประเมินภายนอกครั้งที่ ๒ ถ้าผลการประเมินครั้งที่ ๒ สูงกว่าผลการประเมินครั้งที่ ๑ ไม่ต่ำกว่า ๑ ระดับ จะถือว่ามีพัฒนาการ เช่น ผลการประเมินครั้งที่ ๒ อยู่ในระดับ ๓ คะแนนในขณะที่ผลการประเมินครั้งแรกอยู่ในระดับ ๑ คะแนน หรือระดับ ๒ คะแนน หรือถ้าผลการประเมินอยู่ในระดับเดิมโดยผลประเมินทั้งสองครั้งอยู่ในระดับ ๓ คะแนน ก็จะถือว่ามีพัฒนาการด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

ในการให้คะแนนนั้น ถ้ามีพัฒนาการให้ ๑ คะแนน ถ้าไม่มีพัฒนาการให้ ๐ คะแนน ถ้าผลการประเมินครั้งที่ ๒ อยู่ในระดับ ๓ คะแนน ก็สามารถสรุปได้ว่ามีพัฒนาการโดยไม่ต้องเบรี่ยบเทียบกับผลการประเมินครั้งที่ ๑ ในกรณีที่ไม่มีผลการประเมินครั้งที่ ๑ และจำเป็นต้องใช้ผลเบรี่ยบเทียบกับผลการประเมินครั้งที่ ๒ ให้ใช้วิธีการประเมินย้อนหลัง (Ex post facto technique)

ในการตัดสินพัฒนาการของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ ๕ การตัดสินพัฒนาการของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในตัวบ่งชี้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ผลการประเมินรอบแรก	ผลการประเมินรอบที่สอง	การมีพัฒนาการ
๑	๑	ไม่มี
๑	๒	มี
๑	๓	มี
๒	๑	ไม่มี
๒	๒	ไม่มี
๒	๓	มี
๓	๑	ไม่มี
๓	๒	ไม่มี
๓	๓	มี

๑.๓ การประเมินประสิทธิผลตามแผนของสถาบัน โดยพิจารณาจากรายงานประเมินล้มเหลว ของแผนหรือรายงานประเมินตนเอง ถ้าผลการประเมินพบว่า ตัวบ่งชี้นั้นๆ บรรลุผลตามเป้าหมายของแผนของสถาบันให้ ๑ คะแนน ถ้าไม่บรรลุผลตามเป้าหมายของแผนให้ ๐ คะแนน

ในการนี้ จะต้องดำเนินการให้คะแนนจนครบทุกตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐาน ก่อนจะนำผลคะแนนที่ได้ไปคำนวณคะแนนรายมาตรฐาน

๒. การประเมินผลกระทบมาตรฐาน โดยกระจายน้ำหนักระหว่างตัวบ่งชี้ร่วมและตัวบ่งชี้เฉพาะ เป็น ๔๐:๕๐ ผลจากผลประเมินรายตัวบ่งชี้ภายใต้มาตรฐานนั้นตามข้อ ๑ ใช้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักผลการประเมินรายตัวบ่งชี้เป็นเกณฑ์พิจารณา ดังสูตรการคำนวณคะแนนรายมาตรฐาน แล้วเปลี่ยนมาเป็นคะแนนดังในตารางที่ ๖

สูตรการคำนวณคะแนนรายมาตรฐาน

$$\text{คะแนนรายมาตรฐาน} = \frac{\sum (W_n \times I_n)}{\sum W_n} \quad \text{หรือ} \quad = \frac{(W_1 \times I_1) + (W_2 \times I_2) + \dots + (W_n \times I_n)}{W_1 + W_2 + \dots + W_n}$$

โดยที่ :

W หมายถึง น้ำหนักความสำคัญที่ให้กับตัวบ่งชี้ จากการที่สถาบันอุดมศึกษาระஜานน้ำหนักลงในแต่ละตัวบ่งชี้อยู่ ผลรวมของน้ำหนักตัวชี้วัดย่อยจะมีค่าเท่ากับน้ำหนักรายมาตรฐานของตัวชี้วัดย่อยนั้น

I หมายถึง คะแนนของตัวบ่งชี้อยู่ที่ได้จากการประเมินโดยผู้ประเมินภายนอก

ก หมายถึง ลำดับที่ของตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐานของ สมศ. ; n = 1, 2, 3,....., n

ตารางที่ ๖ สรุปผลการประเมินระดับรายมาตรฐาน

ช่วงคะแนน	ผลการประเมิน	ผลการจัดการศึกษา
๔.๕๐-๕.๐๐	ดีมาก	รับรองมาตรฐาน
๓.๕๐-๔.๕๐	ดี	รับรองมาตรฐาน
๒.๕๐-๓.๕๐	พอใช้	รับรองมาตรฐานแบบมีเงื่อนไข
๑.๕๐-๒.๕๐	ควรปรับปรุง	ไม่ได้มาตรฐาน
๐.๐๐-๑.๕๐	ต้องปรับปรุง	ไม่ได้มาตรฐาน

๓. การประเมินรายกลุ่มสาขาวิชา

ผลการประเมินของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา โดยกระจายน้ำหนักระหว่างตัวบ่งชี้ร่วมและตัวบ่งชี้เฉพาะเป็น ๕๐:๕๐ ใช้คำนวณหาค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักตามรายมาตรฐาน เฉลี่ยรวม ๕ มาตรฐาน และ ๗ มาตรฐานเป็นเกณฑ์ ดังสูตรการคำนวณคะแนนระดับกลุ่มสาขาวิชาหรือสถาบัน และผลการประเมินนี้ใช้ในการพิจารณาตัวบ่งชี้รับรองกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

สูตรการคำนวณคะแนนรายของกลุ่มสาขาวิชาหรือสถาบัน

$$= \frac{\sum (W_n \times S_n)}{\sum W_n}$$

$$\text{หรือ } = \frac{(W_1 \times S_1) + (W_2 \times S_2) + \dots + (W_n \times S_n)}{W_1 + W_2 + \dots + W_n}$$

โดยที่ :

W หมายถึง น้ำหนักรความสำคัญที่ให้กับมาตรฐาน จากการที่สถาบันอุดมศึกษากำหนดความสำคัญของพันธกิจในขั้นตอนของการกำหนดกลุ่มสถาบัน

ผลรวมของน้ำหนักรมาตรฐานจะมีค่าเท่ากับผลรวมของน้ำหนักทั้ง ๗ มาตรฐานคือ ๑๖๐ คะแนน ; $\sum W = ๑๖๐$

ส่วนในกรณีที่คำนวณค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของ ๕ มาตรฐานแรก; $\sum W = ๑๐๐$

S หมายถึง คะแนนของมาตรฐานที่ได้จากการคำนวณในขั้นตอนการคำนวณคะแนนรายมาตรฐาน

ก หมายถึง ลำดับที่ของมาตรฐานของ สมศ. ; $k = 1, 2, 3, \dots, 7$

๑.๑ กลุ่มสาขาวิชาจะได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. เมื่อได้คะแนนเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป (๓.๕๐-๕.๐๐) มีอย่างน้อย ๕ มาตรฐาน (๓ ใน ๕ ของมาตรฐานทั้งหมด) มีผลประเมินไม่ต่ำกว่าระดับดี (๓.๕๐-๕.๐๐) และไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง (๐.๐๐-๑.๕๐)

๑.๒ กลุ่มสาขาวิชาจะได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ.แบบมีเงื่อนไข เป็นไปได้ใน ๒ กรณีดัง

๑.๒.๑ เมื่อผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักใน ๔ มาตรฐานแรก ไม่ต่ำกว่า ระดับดี (๓.๕๐-๕.๐๐) และค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักรวม ๗ มาตรฐาน ไม่ต่ำกว่าระดับพอใช้ (๒.๕๐-๔.๐๐) โดยมาตรฐานที่ ๑-๔ ต้องไม่มีมาตรฐานโดยยืนในระดับต้องปรับปรุง (๑.๐๐-๑.๕๐) หรือ

๑.๒.๒ เมื่อผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของ ๔ มาตรฐานแรก และทั้ง ๗ มาตรฐาน ไม่ต่ำกว่าระดับดี (๓.๕๐-๕.๐๐) แต่มีจำนวนมาตรฐานอยู่ในระดับดีขึ้นไป (๓.๕๐-๕.๐๐) ไม่ถึง ๕ มาตรฐาน (๓ ใน ๔ ของมาตรฐานทั้งหมด) โดยมาตรฐานที่ ๑-๔ ต้องไม่มีมาตรฐานโดยยืนในระดับต้องปรับปรุง (๑.๐๐-๑.๕๐)

๑.๓ กลุ่มสาขาวิชา จะไม่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. เมื่อไม่เป็นไปตาม ๑.๑ หรือ ๑.๒ หลังจากที่ได้คัดแนนของแต่ละมาตรฐานแล้ว ก็จะนำคัดแนนแต่ละมาตรฐานมาคำนวณ เป็นคะแนนรวมของกลุ่มสาขาวิชา ได้จากการคำนวณคะแนนรายของกลุ่มสาขาวิชาหรือสถาบัน (หน้า ๗๗)

๔. การประเมินระดับสถาบัน

การรับรองระดับสถาบันการศึกษาสามารถสรุปได้ ๒ แนวทาง คือ

แนวทางที่ ๑ การประเมินภายนอกเพื่อรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. ในระดับ สถาบันใช้คำนวณหาค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักตามรายการมาตรฐาน เฉลี่ยรวม ๔ มาตรฐานและ ๗ มาตรฐาน เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาประกอบกับผลการประเมินแต่ละมาตรฐานดังนี้

๑.๑ สถาบันจะได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. เมื่อได้คัดแนนเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ตั้งแต่ระดับดีขึ้นไป (๓.๕๐-๕.๐๐) มีอย่างน้อย ๕ มาตรฐาน (๓ ใน ๔ ของมาตรฐานทั้งหมด) มีผลประเมินไม่ต่ำกว่าระดับดี (๓.๕๐-๕.๐๐) และไม่มีมาตรฐานโดยยืนในระดับที่ต้องปรับปรุง (๑.๐๐-๑.๕๐)

๑.๒ สถาบันจะได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. แบบมีเงื่อนไข เป็นไปได้ใน ๒ กรณีดัง

๑.๒.๑ เมื่อผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักใน ๔ มาตรฐานแรก ไม่ต่ำกว่า ระดับดี (๓.๕๐-๕.๐๐) และค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักรวม ๗ มาตรฐาน ไม่ต่ำกว่าระดับพอใช้ (๒.๕๐-๔.๐๐) โดยมาตรฐานที่ ๑-๔ ต้องไม่มีมาตรฐานโดยยืนในระดับต้องปรับปรุง (๑.๐๐-๑.๕๐) หรือ

๑.๒.๒ เมื่อผลการประเมินได้ค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของ ๔ มาตรฐานแรก และทั้ง ๗ มาตรฐาน ไม่ต่ำกว่าระดับดี (๓.๕๐-๕.๐๐) แต่มีจำนวนมาตรฐานอยู่ในระดับดีขึ้นไป (๓.๕๐-๕.๐๐) ไม่ถึง ๕ มาตรฐาน (๓ ใน ๔ ของมาตรฐานทั้งหมด) โดยมาตรฐานที่ ๑-๔ ต้องไม่มีมาตรฐานโดยยืนในระดับต้องปรับปรุง (๑.๐๐-๑.๕๐)

๑.๓ สถาบันจะไม่ได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. เมื่อไม่เป็นไปตาม ๑.๑ หรือ ๑.๒

ตารางที่ ๗ ข้อสรุปเกณฑ์การตัดสินการรับรองสถาบันอุดมศึกษาในการประเมินคุณภาพภายนอกของสอง

(๑.๑) สถาบันอุดมศึกษาจะได้รับการรับรองเมื่อ								
มาตรฐาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	เฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ๐-๗
ระดับคะแนน	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๕๐-๕.๐๐	≥ ๗.๕๐
	---มีจำนวนมาตรฐานอยู่ในระดับคะแนน ๗.๕๐-๕.๐๐ อย่างน้อย ๕ มาตรฐาน---							
	-----เฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ≥ ๗.๕๐ -----							
(๑.๒) สถาบันอุดมศึกษาจะได้รับการรับรองแบบมีเงื่อนไขเมื่อ								
มาตรฐาน	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	เฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ๐-๗
กรณีที่ ๑ ระดับคะแนน	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๐๐-๕.๐๐	๐.๐๐-๕.๐๐	๐.๐๐-๕.๐๐	
	-----เฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ≥ ๗.๕๐ -----							
	-----เฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ≥ ๙.๕๐ -----							≥ ๙.๕๐
กรณีที่ ๒ ระดับคะแนน	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๕๐-๕.๐๐	๐.๐๐-๕.๐๐	๐.๐๐-๕.๐๐	๐.๐๐-๕.๐๐	
	-----เฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ≥ ๗.๕๐ -----							
	-----เฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก ≥ ๗.๕๐ -----							≥ ๗.๕๐
(๑.๓) สถาบันจะไม่ได้รับการรับรองเมื่อไม่เป็นไปตาม ๐.๑ หรือ ๑.๒								

แนวทางที่ ๒ สถาบันจะได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. เมื่อผลการประเมินภายนอกของกลุ่มสาขาวิชาของสถาบัน มีอย่างน้อย ๓ ใน ๔ ของกลุ่มสาขาวิชาได้รับการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ สมศ. และไม่มีกลุ่มสาขาวิชาใดมีผลการประเมินอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (๐.๐๐-๑.๕๐)

การเขียนรายงานผลการประเมินภายนอก

หลังจากที่คณบุรีประเมินภายนอกได้ดำเนินการประเมินและแจ้งผลการประเมินด้วยวิชาให้กับคณบุรีท่ารถสถาบันแล้ว ผู้ประเมินยังมีบทบาทที่สำคัญในการเขียนรายงานผลการประเมินภายนอกฉบับสมบูรณ์ ซึ่งการเขียนรายงานผลการประเมินในการประเมินรอบสองนี้ จะแตกต่างกับการเขียนรายงานในการประเมินรอบแรก กล่าวคือเป็นรายงานที่ลึก กระชับ ได้ใจความสมบูรณ์ เนื่องจาก การประเมินรอบสองนี้เป็นการประเมินเพื่อการรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ. ประกอบกับการมีเกณฑ์ในการตัดสินที่ชัดเจน จึงเชื่อได้ว่าการเขียนรายงานผลการประเมิน ควรรายงานเฉพาะส่วนสาระสำคัญ ซึ่งประกอบด้วยการดำเนินงานและสัมฤทธิผลของการดำเนินงานอันนำไปสู่ผลประเมินรายตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐาน รวมทั้งข้อสังเกตเชิงประเมินภาพรวมระดับกลุ่มสาขา วิชาและระดับสถาบัน

รายงานการประเมินคุณภาพภายนอก มุ่งตอบโจทย์การประเมินคุณภาพภายนอกที่สำคัญ คือ สถาบันอุดมศึกษาที่ประเมินได้จัดการศึกษาได้มาตรฐานคุณภาพ สมศ.หรือไม่ (๗ มาตรฐาน ๔๕ ตัวบ่งชี้) ทั้งโดยรวมและในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ถ้าได้มาตรฐาน มีแบบปฏิบัติที่ดี นวัตกรรม หรือแบบปฏิบัติที่เป็นเลิศอะไรบ้าง ถ้าไม่ได้มาตรฐาน มีเหตุปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้ผลการจัดการศึกษาไม่ได้มาตรฐาน จะทำอย่างไรให้ได้มาตรฐาน ภายในระยะเวลาเท่าใด นอกจากนี้ในรายงานประเมินคุณภาพภายนอก น่าจะมีข้อเสนอเกี่ยวกับพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาโดยรวมและกลุ่มสาขาวิชาเพื่อสู่ความเป็นเลิศ ในทุกภารกิจทางวิชาการและมีคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากลตามอัตลักษณ์และจุดเน้นของสถาบัน

รูปแบบรายงานผลการประเมินคุณภาพสถานบันอุดมศึกษา

ประกอบด้วย บทสรุปสำหรับผู้บริหาร ๓-๕ หน้า และสาระประมวล ๒๐-๓๐ หน้า โดยรายงาน
ควรประกอบด้วยสามส่วนคือส่วนนำ ส่วนสาระ และภาคผนวก ส่วนประกอบและรายละเอียดของ
ประเด็นจะลงมีดังนี้

๑. ส่วนนำ

ประกอบด้วย ปกนออก ปกใน บทสรุปสำหรับผู้บริหาร ตลอดจนสารบัญเรื่อง สารบัญตาราง/สารบัญภาพ (ถ้ามี)

๒. ส่วนสาระ

- ๒.๑) บทนำ ให้เขียนในลักษณะแสดงสัมฐาน (profile) ของสถาบันอุดมศึกษา
- ๒.๑.๑) ความเป็นมา และเอกลักษณ์ของสถาบัน
- ๒.๑.๒) ปรัชญา วิสัยทัคค์ พันธกิจ แผนกลยุทธและแผนการดำเนินงาน
- ๒.๑.๓) สภาพทางกายภาพในสถาบัน
- ๒.๑.๔) โครงสร้างองค์การและการบริหาร
- ๒.๑.๕) โครงสร้างหลักสูตร และโปรแกรมการเรียนการสอน
- ๒.๑.๖) จำนวนนักศึกษา และบุคลากร
- ๒.๑.๗) งบประมาณ (แยกเป็นเงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินกองงบประมาณ)
- ๒.๑.๘) อื่นๆ
- ๒.๒) วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก
- ๒.๒.๑) การวางแผนการประเมินคุณภาพภายนอก
- ๒.๒.๒) กระบวนการตรวจเยี่ยมและการประเมินคุณภาพภายนอก
- ๒.๒.๓) การจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกของการตรวจเยี่ยมและการหลังการตรวจเยี่ยม
- ๒.๓) ผลการประเมินคุณภาพภายนอกให้นำเสนอเป็นรายมาตรฐาน ในแต่ละมาตรฐานนำเสนอด้วยสาระสำคัญของการดำเนินงานและสัมฤทธิผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การประเมินรายตัวบ่งชี้และรายมาตรฐาน เมื่อครบถ้วนมาตรฐานแล้วให้นำเสนอผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาโดยรวม (และจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา) ในรูปตาราง ดังนี้

ตารางที่ ๔ สรุปผลการประเมินจำแนกรายมาตรฐาน

ลำดับ	ชื่อมาตรฐาน	คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
๑	คุณภาพบันทึก		
๒	งานวิจัยและงานสร้างสรรค์		
๓	การบริการวิชาการ		
๔	การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		
ค่าเฉลี่ยคงที่ ๔ มาตรฐานแรก			
๕	การพัฒนาสถาบันและบุคลากร		
๖	หลักสูตรและการเรียนการสอน		
๗	การประกันคุณภาพ		
ค่าเฉลี่ยคงที่ ๗ มาตรฐาน			
ผลการตัดสินระดับสถาบัน / กลุ่มสาขาวิชา			

สรุปผลการประเมินคุณภาพภายนอกนำไปสู่การพิจารณาว่า รับรอง ไม่รับรอง รับรองแบบมีเงื่อนไข โดยให้เหตุผลประกอบ พร้อมกำหนดเงื่อนไขที่สถาบันต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณี ไม่รับรองมาตรฐาน ผู้ประเมินต้องจัดทำข้อเสนอแนะในเชิงมาตรการที่สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการ ภายในกรอบระยะเวลาอย่างชัดเจน

.....
.....
.....
.....
.....

๒.๔) บทสรุปและข้อเสนอแนะในการพัฒนาในมาตรฐานที่ไม่รับรองและมาตรฐานที่รับรองแบบมีเงื่อนไข ตลอดจนทิศทางการพัฒนาคุณภาพของสถาบันหรือกลุ่มสาขาวิชา พร้อมนำเสนอ นวัตกรรม และแบบปฏิบัติที่ดีของสถาบันอุดมศึกษาด้วย (ถ้ามี)

๓. ส่วนภาคผนวก (อาจเขียนเป็นรายการเอกสารไว้ท้ายเล่ม)

- ๓.๑ ระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบัน
- ๓.๒ หลักฐานและสถิติต่าง ๆ
- ๓.๓ รายชื่อคณาจารย์ประเมินภายนอก
- ๓.๔ ตารางการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมินภายนอก
- ๓.๕ บันทึกภาคสนาม
- ๓.๖ ข้อมูลพื้นฐานของสถาบัน (Common data set)
- ๓.๗ คะแนนและผลประเมินรายตัวบ่งชี้และรายมาตรฐาน
- ๓.๘ ข้อมูลอื่น ๆ

รูปแบบบทสรุปสำหรับผู้บริหาร ความiyาวประมาณ ๓-๕ หน้า โดยมีโครงสร้างและแนวทางในการเขียน ดังนี้

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

๑) ข้อมูลทั่วไป (๔-๕ บรรทัด)

ประกอบด้วยชื่อสถาบันอุดมศึกษา เจตจำนงของการก่อตั้ง วิสัยทัคณ์ และอัตลักษณ์ พร้อมแสดงสถานภาพ และพัฒนาการของสถาบันในรูปลักษณะ (Profile) รวมทั้งวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกโดยสรุป

๒) ผลการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษา

๒.๑ ระดับกลุ่มสาขาวิชา

นำเสนอผลการประเมินภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ.กลุ่มสาขาวิชานั้นๆว่าได้มาตรฐาน ในด้านใดบ้าง ได้มาตรฐานแบบมีเงื่อนไขในด้านใดบ้างพร้อมระบุเงื่อนไข และด้านใดไม่ได้มาตรฐาน โดยระบุข้อเสนอแนะที่สถาบันต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่เหมาะสม พร้อมสรุปผลการประเมิน มาตรฐานของกลุ่มสาขาวิชา แล้วเขียนสรุปจุดเด่น นวัตกรรม และแบบปฏิบัติที่ดี (ถ้ามี) จุดที่ควรพัฒนา รวมทั้ง โอกาส/ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนากลุ่มสาขาวิชาโดยรวม

๒.๒ ระดับสถาบัน

นำเสนอผลประเมินภายนอกเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพ สมศ.โดยรวม ๗ มาตรฐาน (แนวทางที่ ๑) หรือนำเสนอผลการประเมินภายนอกของกลุ่มสาขาวิชาของสถาบัน (แนวทางที่ ๒) พร้อมทั้งให้ ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาที่เป็นสาเหตุของความล้มเหลว รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา มาตรฐานที่ดีด้านอื่นๆให้เกิดผลดีได้เต็มตามศักยภาพจากผลประเมินทั้งสองแนวทาง

๓) ข้อเสนอแนะและทิศทางการพัฒนา

เพื่อให้สถาบันดำเนินการตรงตามเจตจำนงของก่อตั้ง วิสัยทัคณ์ และอัตลักษณ์ของสถาบัน ขอให้เสนอ ทิศทางการพัฒนาสถาบัน และข้อเสนอแนะเร่งด่วนที่มีความสำคัญ ๓-๕ อันดับ

หลักการเขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอก

๑. หลักการเขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกที่ดี ประกอบด้วย

๑.๑ หลักเอกสารภาพ - เป็นหนึ่งเดียว เพรียลม

๑.๒ หลักสร้างสรรค์ภาพ - มีสาระครบถ้วนเฉพาะเรื่องที่สำคัญ ตอบโจทย์ประเมินคุณภาพภายนอก ผลประเมินถูกต้อง เป็นประโยชน์ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นไปได้

๑.๓ หลักล้มพันธภาพ - มีความร้อยเรียง สอดคล้องลักษณะเชื่อมโยง เป็นเหตุเป็นผล

๒. รายงานการประเมินคุณภาพภายนอก

๒.๑ ตอบโจทย์การประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานและพัฒนาสถาบัน

- สถาบันอุดมศึกษา จัดการศึกษาได้มาตรฐานตามที่ สมศ. กำหนดหรือไม่
- มีการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศในทุกภารกิจตามจุดเน้นที่กลุ่มสถาบันสังกัดหรือไม่
- ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้/ผู้รับบริการหรือไม่

๒.๒ มีข้อเสนอแนะในการพัฒนา

- สถาบันอุดมศึกษาที่ยังไม่ผ่านมาตรฐานได ควรพัฒนาอย่างไร ในกรอบระยะเวลาเท่าใด (มาตรา ๕๐) สกอ. และ สมศ. ต้องมีบทบาทในการ

♣ กำกับ (monitor)

♦ ติดตาม (follow up)

- ควรพัฒนาอย่างไรจึงเป็นเลิศทุกภารกิจตามจุดเน้นที่กลุ่มสถาบันสังกัด
- ทิศทางการพัฒนาเร่งด่วน ๓-๕ ข้อ

๒.๓ มีนวัตกรรมอะไรบ้าง

๒.๔ มีแบบปฏิบัติที่ดีหรือมีแบบปฏิบัติที่เป็นเลิศอะไรบ้าง

๓. เทคนิคการเขียนรายงาน

ควรมีบันทึกภาคสนามและเขียนรายงานแบบละเอียดทั้งสามระยะ คือ

๓.๑ เขียนรายงานก่อนตรวจประเมิน

สรุปปูรณาจุณหщейดของสถาบันอุดมศึกษา (Institutional Profile) ซึ่งเป็นผลจากการวางแผน และเตรียมการตามหลักการ “เข้าใจและเข้าถึง” ก่อนเข้าตรวจประเมินสถานศึกษา

๓.๒ เขียนรายงานขณะตรวจประเมิน

โดยเขียนรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นรายวันและแบบละเอียด เป็นรายมาตรฐาน เกี่ยวกับการดำเนินงานและสัมฤทธิผลของการดำเนินงานในแต่ละมาตรฐาน

๓.๓ เขียนรายงานฉบับสมบูรณ์หลังการตรวจประเมิน

โดยเขียนรายงานเฉพาะกรณี เพื่อตอบคำถาม “Why and how” ไม่เปรียบเทียบกับผล การประเมินคุณภาพภายนอกของสถาบันอื่น เน้นเพื่อตอบโจทย์ของการประเมินภายนอก ที่สำคัญ ว่าสถาบันอุดมศึกษาที่ประเมินนั้น จัดการศึกษาได้คุณภาพในมาตรฐานใดบ้าง ทั้งในระดับกลุ่มสาขาวิชาและระดับสถาบันโดยรวม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนา คุณภาพในมาตรฐานที่ไม่รับรอง หรือรับรองแบบมีเงื่อนไข รวมทั้งข้อเสนอแนะในทิศทาง การพัฒนาสถาบัน/กลุ่มสาขาวิชาที่สำคัญ ๓-๕ ข้อ

แบบปฏิบัติที่ดีของรายงานประเมินคุณภาพภายนอก

๑. รายงานฉบับร่างและรายงานฉบับสมบูรณ์เสร็จภายในเวลาที่กำหนดและเป็นประโยชน์มาก
๒. มีบทสรุป สำหรับผู้บริหาร
๓. มีการนำเสนอข้อมูลสาระสำคัญของภูมิหลังของสถาบันอย่างเพียงพอ
๔. มีการนำเสนอผลประเมินและวิธีการประเมินอย่างชัดเจน
๕. มีการจัดระบบและนำเสนอผลการประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ
๖. มีการนำเสนอสาระผลการประเมินตอบโจทย์ประเมินและความต้องการของผู้ใช้
๗. มีการพิจารณาตัดสินคุณค่าแต่ละมาตรฐานตามเกณฑ์ของกลุ่มสถาบัน
๘. มีการตระหนักถึงผลที่ได้รับผลกระทบจากผลประเมิน
๙. นำเสนอรายงานให้โดยน่าเชื่อถือและเป็นรูปธรรม
๑๐. มีการลือสารอย่างมีประสิทธิภาพและ ชี้ชวนให้ติดตามจากเรื่องราวที่เกิดขึ้น
๑๑. ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เช้าใจง่าย และน่าสนใจ
๑๒. มีการจัดทำรายงานทั้งรูปแบบและสไตร์การเขียนที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้ใช้
๑๓. นำเสนอผลประเมินอย่างถูกต้อง ปราศจากอคติ
๑๔. มีการนำเสนอสารสนเทศทางเทคนิคและสถิติพื้นฐานต่างๆ (ในภาคผนวก)

บรรณานุกรม

สำนักประเมินและประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. คู่มือดัชนีและเกณฑ์การประเมินระบบ
ประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. สิงหาคม ๒๕๔๔.

สำนักประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. คู่มือดัชนีประเมินและเกณฑ์มาตรฐานระบบประกัน
คุณภาพมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. เมษายน ๒๕๔๔.

สำนักประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. คู่มือการรวมรวมข้อมูลประกอบการจัดทำรายงาน
ประจำปีการประเมินคุณภาพปีงบประมาณ ๒๕๔๔. ๒๕๔๔

ส่วนประกันคุณภาพ สำนักบริหารวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คู่มือดัชนีและเกณฑ์มาตรฐาน
ระบบประกันคุณภาพของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (CU-QA ๔๔ Index). มีนาคม ๒๕๔๖
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). คู่มือการประกันคุณภาพ
ภายนอกระดับอุดมศึกษาใช้สำหรับประชุมเชิงปฏิบัติการผู้ประเมินภายนอก ระดับอุดมศึกษา.
๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙. ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙.

ภาคผนวก

**การดำเนินการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาตามจุดเน้นการปฏิบัติพันธกิจของสถาบัน
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน)
วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘**

หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยมีลักษณะของภูมิศาสตร์ที่หลากหลายทำให้มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม ด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์และความอุดมสมบูรณ์ในทรัพยากรธรรมชาติทำให้เป็นประเทศที่มีศักยภาพที่จะแข่งขันในเวทีเศรษฐกิจของโลก อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีจุดอ่อนในด้านโครงสร้างการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากทิศทางการผลิตและการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยยังขาดการศึกษา วิจัย และพัฒนาให้สถาบันอุดมศึกษาเหล่านั้นพัฒนาไปในทางที่ถูกต้อง ตามความสามารถ และตามความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และตามความต้องการของชุมชน สังคม และของประเทศ

นอกจากนี้ การผลิตบัณฑิตและการผลิตองค์ความรู้ให้มีคุณภาพเป็นที่ต้องการและสอดคล้องกับตลาดแรงงานและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการสามารถบรรลุพันธกิจอื่นของสถาบันอุดมศึกษานั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ อาทิ ประวัติการพัฒนาและเอกสารลักษณ์ของมหาวิทยาลัย สถานที่ตั้ง และชุมชนที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนจากภาครัฐและรัฐบาล ลักษณะของมหาวิทยาลัยทั่วโลกซึ่งมีความหลากหลาย เป็นต้น

ในปัจจุบัน หากแบ่งประเภทมหาวิทยาลัยตามระบบการเรียนและการรับนักศึกษา อาจแบ่งออกได้ ๒ ระบบ คือ มหาวิทยาลัยปิดหรือมหาวิทยาลัยจำกัดรับ และมหาวิทยาลัยเปิดหรือมหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับ สุวรรณ อารีกุล (รายงานชุดแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย: รูปแบบและการกิจกรรมคือ ๒๕๔๗) ได้แบ่งระบบการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาออกเป็น ๓ ประเภท โดยยึดภารกิจและเป้าหมายเป็นหลัก สำคัญ **ประเภทแรก** เป็นมหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่ในการสอน วิจัย บริการทางวิชาการและให้การศึกษาในระดับสูงจนถึงระดับปริญญาเอกในหลายสาขาวิชา โดยมุ่งสู่ความทันสมัยระดับสากล เพื่อสามารถแข่งขันกับนานาประเทศ **ประเภทที่สอง** เป็นมหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่ในการสอน วิจัย บริการวิชาการ ให้การศึกษาระดับสูง ในบางสาขาวิชา มุ่งอุดมศึกษาสู่ปวงชนและอุดมศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถพัฒนาชุมชนในท้องถิ่นได้ **ประเภทที่สาม** เป็นสถาบันระดับวิทยาลัยหรือวิทยาลัยวิชาชีพเฉพาะทำหน้าที่ในการสอน วิจัย บริการวิชาการ ให้การศึกษาระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า มุ่งอุดมศึกษาเฉพาะกลุ่ม เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพ และการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาต่อเนื่องและตลอดชีวิต

นอกจากนี้ การกำหนดแผนที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษา (University Mapping) เป็นวิธีการสำคัญ วิธีหนึ่งที่จะช่วยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการอุดมศึกษา สามารถวางแผนเพื่อส่งเสริม สนับสนุน สถาบันได้อย่างสอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจของประเทศไทย และบริบทการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของประชาคมโลก จากผลการศึกษาเพื่อกำหนดแผนที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษาของมนัส สุวรรณ (ทบทวนมหาวิทยาลัย, มปท.) ได้เสนอให้พิจารณาจัดแบ่งระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติออกเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

๑) **สถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการวิจัย (Research University)** ซึ่งสถาบันอุดมศึกษากลุ่มนี้ ควรจัดให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งชาติที่รัฐต้องสนับสนุนเป็นพิเศษ โดยมีพันธกิจในการเรียนการสอนในระดับปริญญาเอกและปริญญาโท รวมทั้งปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ขาดแคลนแล้ว ยังต้องมุ่งเน้นการค้นคว้า วิจัยเพื่อให้ได้องค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่สำหรับการพัฒนาประเทศ

๒) **สถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการเรียนการสอน (Teaching University)** สถาบันอุดมศึกษา กลุ่มนี้ควรจัดให้เป็นมหาวิทยาลัยภูมิภาค ซึ่งรัฐต้องเปิดโอกาสให้ออกชนสามารถดำเนินงานตามพันธกิจที่ สำคัญคือ การทำการสอนในระดับปริญญาโทและปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ตลาดและลังคอมมีความต้องการ รวมถึงการให้บริการทางวิชาการแก่ลังคอม สถาบันอุดมศึกษา และ

๓) **วิทยาลัยชุมชน (Community College)** สถาบันอุดมศึกษากลุ่มนี้เป็นสถาบันที่เปิดโอกาส ทางการศึกษาอย่างกว้างขวางแก่ประชาชน ทั้งนี้มุ่งเน้นการเรียนการสอนในสาขาวิชาชีพระดับต่ำกว่า ปริญญาตรี เพื่อเป็นการสร้างบุคลากรให้กับชุมชนท้องถิ่น

ทั้งนี้ สมศ. เห็นว่าการจัดกลุ่มสถาบันจะมีประโยชน์ในประเด็น ดังนี้

๑) เป็นการเปิดโอกาสให้สถาบันประกาศต่อสาธารณะว่าสถาบันมีจุดเน้นด้านใด ซึ่งเท่ากับ เป็นการให้ปฏิญญาของสถาบันว่าจะมุ่งมั่นในการพัฒนาสถาบันให้มีความเป็นเลิศตามอัตลักษณ์ ที่ได้ประกาศออกไว

๒) การเปิดโอกาสให้สถาบันได้พัฒนาตนเองจนมีความเป็นเลิศในพันธกิจของตนแสดงถึงการ ให้อิสระในเชิงวิชาการ (academic freedom) แก่สถาบันอุดมศึกษา

๓) ผลการจัดกลุ่มดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาระบบการประเมินภายนอกของ สมศ. โดย สมศ. จะได้นำผลการจัดกลุ่มดังกล่าวมาประกอบการพัฒนาเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินที่ผ่านไป ไปตามกลุ่มสถาบัน ซึ่งช่วยความยุติธรรมต่อสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการสร้างความชัดเจนเกี่ยวกับเกณฑ์ การประเมินดังกล่าว จะทำให้การประเมินที่มีลักษณะวัดถูกวิลัยหรือมีความเป็นปัจจัย (objectivity) นอกจาก นั้นผลการจัดกลุ่มดังกล่าวจะช่วยให้ สมศ. ออกแบบจัดทีมประเมินได้อย่างเหมาะสมสมกับประเภท ของสถาบันอีกด้วย

๔) การจัดกลุ่มสถาบันจะช่วยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สามารถกำหนด ทิศทางการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมและ เป็นธรรมแก่สถาบันอุดมศึกษาแต่ละกลุ่ม

๕) การจัดกลุ่มสถาบันจะส่งผลต่อการที่รัฐบาลจะกำหนดพิธีทางการผลิตบัณฑิตในลักษณะต่างๆ ตามความต้องการของประเทศ โดยการกำหนดทุนการศึกษาสำหรับสถาบันในกลุ่มต่างๆ ตามความต้องการ กำลังคนของประเทศ และการสนับสนุนงบประมาณช่วยเหลือสถานศึกษาในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้มีความเป็นเลิศในแต่ละกลุ่มสถาบัน ตลอดจนในการประเมินของ สมค. ตามกลุ่มต่างๆ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว สมค. จึงได้วางแผนเพื่อการจัดกลุ่มสถาบันตามจุดเน้นพันธกิจ โดยมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

๑. สำนักงานฯ ขอความร่วมมือสถาบันอุดมศึกษาในการกระจายน้ำหนักลงในพันธกิจหลัก โดยหลักการในการกระจายน้ำหนักที่ว่านี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการพัฒนาระบบประเมินสถาบันอุดมศึกษา ให้กำหนดกรอบการประเมินคุณภาพภายนอก เพื่อรับรองมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาของ สมค. ใน ๔ มิติ พร้อมทั้งกำหนดน้ำหนักในแต่ละมิติ โดยกำหนดให้มิติที่ ๑ เป็น ๐๐๐ คะแนน ส่วนมิติที่ ๒ มิติที่ ๓ และ ๔ มีน้ำหนักคะแนนมิติละ ๒๐ คะแนน ดังนี้

มิติที่ ๑ ด้านประสิทธิผลตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา (๐๐๐ คะแนน) <ul style="list-style-type: none"> ๑. คุณภาพบัณฑิต ($\geq ๒๐\%$) ๒. งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ($\geq ๒๐\%$) ๓. การบริการวิชาการ/ วิชาชีพ ($\geq ๒๐\%$) ๔. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ($\geq ๑๐\%$) 	มิติที่ ๒ ด้านการบริหารและการจัดการ <ul style="list-style-type: none"> ๕. การบริหารและการพัฒนาองค์กร (๒๐ คะแนน)
มิติที่ ๓ ด้านการเรียนรู้ <ul style="list-style-type: none"> ๖. การบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน (๒๐ คะแนน) 	มิติที่ ๔ ด้านการประกันคุณภาพ <ul style="list-style-type: none"> ๗. ระบบประกันคุณภาพ (๒๐ คะแนน)

ในการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา สมค. ได้กำหนดเกณฑ์น้ำหนักขั้นต่ำของมาตรฐานในมิติที่ ๑ รวมร้อยละ ๗๐ ตามตารางด้านบน และให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งเพิ่มค่าน้ำหนักอีกร้อยละ ๓๐ ตามจุดเน้นของสถาบัน ซึ่งผลจากการกำหนดน้ำหนักตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภานักบัณฑิต

๒. สำนักงานดำเนินพิจารณาค่าน้ำหนักที่สถาบันอุดมศึกษาส่งเข้ามา โดยได้ใช้วิธีการในการจัดกลุ่ม ๒ แบบ

๒.๑ พิจารณาจากน้ำหนักร่วม ๑๐๐ คะแนน ที่สถาบันอุดมศึกษาระยะจายลงใน ๔ พันธกิจหลัก หลักเกณฑ์การจัดกลุ่มสถาบันแบบที่ ๑ แสดงดังในตารางที่ ๑ ในการแบ่งดังกล่าวสำนักงานฯ พบร่างสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งค่าน้ำหนักเข้ามาทั้งหมด ๘๔ แห่ง (จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งล้วนประมาณ ๒๖๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๙๕) สามารถแบ่งกลุ่มสถาบันได้ ๔ กลุ่ม ได้แก่

ตารางที่ ๑ การจัดกลุ่มสถาบันพิจารณาจากการกระจายน้ำหนัก ๑๐๐ คะแนนใน ๔ พันธกิจหลัก ๔ ด้าน

กลุ่มสถาบันตามจุดเน้น	การปฏิบัติตามพันธกิจ			
	สอน	วิจัย	บริการ วิชาการ	ทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม
๑. การผลิตบัณฑิตและวิจัย	✓✓ (≥ ๓๐ %)	✓✓ (≥ ๓๐ %)	✓ (≥ ๒๐ %)	✓ (≥ ๑๐ %)
๒. การผลิตบัณฑิตและ การพัฒนาสังคม	✓✓ (≥ ๓๐ %)	✓ (≥ ๒๐ %)	✓✓ (≥ ๓๐ %)	✓ (≥ ๑๐ %)
๓. การผลิตบัณฑิต และพัฒนา ศิลปะและวัฒนธรรม	✓✓ (≥ ๓๐ %)	✓ (≥ ๒๐ %)	✓ (≥ ๒๐ %)	✓✓ (≥ ๒๐ %)
๔. การผลิตบัณฑิต	✓✓ (≥ ๓๕ %)	✓ (≥ ๒๐ %)	✓ (≥ ๒๐ %)	✓ (≥ ๑๐ %)

* เครื่องหมาย (✓✓) แสดงจุดเน้นที่สถาบันเพิ่มน้ำหนักจากเกณฑ์ขั้นต่ำที่ สมศ. กำหนด

กลุ่มที่ ๑ คือ กลุ่มที่กระจายน้ำหนักลงในพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและวิจัย ตั้งแต่ร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มที่ ๒ คือ กลุ่มที่กระจายน้ำหนักลงในพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ตั้งแต่ร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มที่ ๓ คือ กลุ่มที่กระจายน้ำหนักลงในพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ตั้งแต่ร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป และร้อยละ ๒๐ ขึ้นไปตามลำดับ

กลุ่มที่ ๔ คือ กลุ่มที่กระจายน้ำหนักลงในพันธกิจด้านการผลิตอย่างชัดเจนมากกว่าการกระจายลงในพันธกิจด้านอื่น กล่าวคือให้น้ำหนักด้านการผลิตบัณฑิตตั้งแต่ร้อยละ ๓๕ ขึ้นไป

๒.๒ พิจารณาจากการกระจายน้ำหนักร้อยละ ๓๐ ลงใน ๔ พันธกิจหลัก หลักเกณฑ์การจัดกลุ่มสถาบันแบบที่ ๒ แสดงดังในตารางที่ ๒ สามารถแบ่งกลุ่มสถาบันได้ ๔ กลุ่ม ได้แก่

ตารางที่ ๒ ผลการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา แบบที่ ๒ แบ่งตามการกระจายน้ำหนัก ๓๐ คะแนน

กลุ่มสถาบันตามจุดเน้น	การปฏิบัติตามพันธกิจ			
	สอน	วิจัย	บริการวิชาการ	ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
๑. เน้นการผลิตบัณฑิต	✓✓ (๓๐ คะแนน)			
๒. การผลิตบัณฑิตและวิจัย (พันธกิจที่ ๑ และ ๒ รวมกันได้ ๓๐)		✓✓ (๓๐ คะแนน)		
๓. การผลิตบัณฑิตและ การพัฒนาสังคม (พันธกิจที่ ๑ และ ๓ รวมกันได้ ๓๐)	✓✓ (≥ ๑๕ %)		✓✓ (≥ ๑๕ %)	
๔. กลุ่มอื่นๆ	มีความหลากหลายรูปแบบในการกระจายน้ำหนักลงในพันธกิจ			

กลุ่มที่ ๑ คือ กลุ่มที่กระจายน้ำหนักลงในพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิต ตั้งแต่ว้อยละ ๒๐ ขึ้นไป
กลุ่มที่ ๒ คือ กลุ่มที่กระจายน้ำหนักลงในพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและการวิจัย รวมกันตั้งแต่ว้อยละ ๒๐ ขึ้นไป

กลุ่มที่ ๓ คือ กลุ่มที่กระจายน้ำหนักลงในพันธกิจการผลิตบัณฑิตและการบริการวิชาการแก่สังคมรวมกันตั้งแต่ว้อยละ ๓๐ ขึ้นไป

กลุ่มที่ ๔ คือ กลุ่มที่มีความหลากหลายรูปแบบในการกระจายน้ำหนักลงในพันธกิจ

จากการจัดกลุ่มทั้งสองแบบ สำนักงานฯ ได้ส่งให้คณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการพัฒนาระบบประเมินสถาบันอุดมศึกษา จำนวน ๑๑ ท่าน ให้ความเห็นชี้คงกระมารถล้วนใหญ่เห็นชอบตามแบบที่หนึ่ง โดยให้เหตุผลว่าการจัดกลุ่มตามแบบที่หนึ่งมีความสมเหตุสมผล และมีสถาบันอุดมศึกษากระจายไปอยู่ในแต่ละแบบตามสภาพการจัดการศึกษาที่ควรจะเป็น ส่วนในการจัดกลุ่มแบบที่สองนั้น พบว่ามีสถาบันไปกระจุกตัวกันอยู่ที่กลุ่มที่ ๔ (จำนวน ๓๔ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๘๙) ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่มีความชัดเจนในรูปแบบของการกระจายน้ำหนัก

อย่างไรก็ตามมีกรรมการบริหารได้ตั้งข้อสังเกตว่า มีสถาบันอุดมศึกษาที่กระจายน้ำหนักลงใน ๓ พันธกิจแรกเท่ากัน ซึ่งแสดงถึงการที่สถาบันพยายามจะให้ความสำคัญกับพันธกิจทั้งสามด้านแรกเท่าๆ กัน กล่าวคือกระจายน้ำหนักลงในสามพันธกิจแรก ร้อยละ ๓๐ ทางสำนักงานฯ จึงได้ลองพิจารณาแจงนับพบทว่ามีสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ๓ แห่ง ที่กระจายน้ำหนักในลักษณะดังกล่าว แต่ในท้ายที่สุดสถาบันทั้ง ๒ แห่ง ได้แจ้งความจำนวนมากยังสำนักงานฯ ว่าขอปรับเปลี่ยนการกระจายน้ำหนักดังกล่าว จึงสรุปได้ว่าการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาโดยพิจารณาจากจุดเน้นตามพันธกิจนั้นสามารถแบ่งได้ ๔ กลุ่ม ดังนี้

๑. **กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย** เป็นกลุ่มสถาบันที่ปฏิบัติพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยเน้นด้านการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา และวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ และเผยแพร่ความรู้ไปสู่ผู้ใช้ทั้งระดับชาติและนานาชาติ โดยมุ่งสู่ความทันสมัย และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

๒. **กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม** เป็นกลุ่มสถาบันที่ปฏิบัติพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ผลิตบัณฑิตระดับสูงในบางสาขาวิชา และเน้นการบริการวิชาการ/วิชาชีพแก่สังคม

๓. **กลุ่มสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม** เป็นกลุ่มสถาบันที่ปฏิบัติพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ ผลิตบัณฑิตระดับสูงในบางสาขาวิชาโดยการประยุกต์ ความรู้ เพื่อสร้างและพัฒนามาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรมรวมทั้งการเผยแพร่ความรู้ ภูมิปัญญาไทยสู่สากล

๔. **กลุ่มสถาบันเน้นการผลิตบัณฑิต** เป็นกลุ่มสถาบันที่ปฏิบัติพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยมุ่งเน้นการสอนในระดับปริญญาตรี ประยุกต์ความรู้เพื่อใช้ในการผลิตบัณฑิต เป็นกลุ่มสถาบัน อุดมศึกษา ที่เน้นการผลิตและพัฒนาบัณฑิตในด้านวิชาการ และวิชาชีพต่าง ๆ

ทั้งนี้ ในกรณีที่สถาบันเดินมาน้ำหนักแล้วสามารถจัดกลุ่มสถาบันได้หลายกลุ่ม ให้พิจารณาเลือกกลุ่มโดยเลือกเรียงลำดับจากกลุ่ม ๑, ๒, ๓ และ ๔ โดยให้สังกัดกลุ่มสถาบันเพียงกลุ่มเดียว

๓. สำนักงานฯ ได้ล่วงผลการจัดกลุ่มสถาบันกลับไปให้สถาบันอุดมศึกษาจำนวน ๔๑ แห่ง ทบทวนและยืนยันการจัดเข้ากลุ่มสถาบัน โดยให้เหตุผลประกอบว่าการที่ให้สถาบันอุดมศึกษาระกระจายน้ำหนักจำนวนร้อยละ ๓๐ ของน้ำหนักมาตรฐานที่ ๑-๔ นั้น เป็นการเปิดโอกาสให้สถาบันประกาศต่อสาธารณะว่าสถาบันมีจุดเน้นด้านใด ซึ่งเท่ากับเป็นการให้ปฏิญญาของสถาบันว่าจะมุ่งมั่นในการพัฒนาสถาบันให้มีความเป็นเลิศตามอัตลักษณ์ที่ได้ประกาศออกไว้ นอกจากนั้นสำนักงานยังได้แจ้งให้สถาบันอุดมศึกษาทราบว่า ผลกระทบจากการกระจายน้ำหนัก นอกจากจะเป็นการละทิ้งจุดเด่นของสถาบันแล้ว ยังส่งผลสำคัญตามมาอีก ๓ ประการ คือ

๓.๑ การกระจายน้ำหนักลงในพันธกิจได้ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ขึ้นไป สถาบันจะต้องได้รับการประเมินโดยใช้ทั้งตัวบ่งชี้ร่วมและตัวบ่งชี้เฉพาะในพันธกิจนั้น เช่น หากสถาบันกระจายน้ำหนักลงในพันธกิจด้านการวิจัยรวม ร้อยละ ๓๐ สถาบันจะได้รับการประเมินมาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ด้วยตัวบ่งชี้ร่วมจำนวน ๕ ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้เฉพาะจำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ รวมทั้งสิ้น ๗ ตัวบ่งชี้ แต่หากสถาบันกระจายน้ำหนักลงในพันธกิจด้านการวิจัยรวมแล้วน้อยกว่าร้อยละ ๓๐ สถาบันจะได้รับ

การประเมินมาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ด้วยตัวบ่งชี้ร่วมจำนวน ๕ ตัวบ่งชี้เท่านั้น ดังตารางแสดงการกระจายน้ำหนักและจำนวนตัวบ่งชี้ที่สถาบันจะได้รับการประเมินดังในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ จำนวนตัวบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐานที่สถาบันจะได้รับการประเมินจำแนกตามรายการมาตรฐาน

มาตรฐาน	น้ำหนัก	จำนวน ตัวบ่งชี้	น้ำหนักร่วม ที่ต้องได้รับการประเมิน ด้วยตัวบ่งชี้เฉพาะ
๑. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	อย่างน้อย ๒๐	๖+๔ *	≥ ๓๐ %
๒. มาตรฐานด้านงานวิจัยและ งานสร้างสรรค์	อย่างน้อย ๒๐	๔+๔ *	≥ ๓๐ %
๓. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ	อย่างน้อย ๒๐	๔+๓ *	≥ ๓๐ %
๔. มาตรฐานด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	อย่างน้อย ๑๐	๒+๒ *	≥ ๒๐ %
รวม มาตรฐาน ๑-๔	๑๐๐	๑๗+๕ *	
๕. มาตรฐานด้านการพัฒนา สถาบันและบุคลากร	๒๐	๑๑	-
๖. มาตรฐานด้านหลักสูตรและ การเรียนการสอน	๒๐	๙	-
๗. มาตรฐานด้านการประกันคุณภาพ	๒๐	๒	-
รวม มาตรฐาน ๕-๗	๖๐	๒๒	-
รวม มาตรฐาน ๑-๗	๑๖๐	๓๙+๕ *	-

๓.๒ การจัดกลุ่มสถาบันดังกล่าว มีผลต่อเกณฑ์การประเมินที่แตกต่างกันไปตามกลุ่ม สถาบันที่อยู่ต่างกัน ซึ่งสถาบันที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันก็จะใช้เกณฑ์การประเมินเดียวกัน ดังตัวอย่างการ กระจายน้ำหนักของสถาบันอุดมศึกษา ในตารางที่ ๔ และจำนวนตัวบ่งชี้ที่สถาบันจะได้รับการประเมิน ตามกลุ่มสถาบันในตารางที่ ๕

๓.๓ การดำเนินการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องได้รับการยอมรับ จากสถาบันอุดมศึกษาและใช้ไปประกอบแนวทางการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาจะมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการส่งเสริมและพัฒนา โดยเฉพาะ การจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมและเป็นธรรมแก่สถาบันอุดมศึกษาแต่ละกลุ่ม สำหรับ สมศ. จะ ได้ดำเนินการออกแบบระบบประเมินคุณภาพภายนอก โดยเฉพาะตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินให้ เหมาะสมเป็นธรรมกับสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละกลุ่มต่อไป

ตารางที่ ๔ ตัวอย่างการจัดกลุ่มของสถาบันตามลักษณะการกระจายน้ำหนักในพันธกิจหลัก

มาตรฐาน	การกระจายน้ำหนักของสถาบันอุดมศึกษา				
	สถาบัน A	สถาบัน B	สถาบัน C	สถาบัน D	สถาบัน E
๑. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	๗๕	๗๕	๗๐	๗๕	๘๕
๒. มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานรังสิตฯ	๗๕	๗๐	๗๕	๗๐	๗๐
๓. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ	๗๐	๗๕	๗๐	๗๐	๗๐
๔. มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	๑๐	๑๐	๑๕	๗๕	๑๕
ผลการจัดกลุ่ม	๑	๑	๒	๑	๔

ตารางที่ ๕ ตัวอย่างการกระจายน้ำหนักและจำนวนตัวบ่งชี้ที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องใช้ จำแนกตามประเภทกลุ่มสถาบัน

มาตรฐาน	สถาบัน A	สถาบัน B	สถาบัน C	สถาบัน D	สถาบัน E
๑. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	๖+๒*	๖+๒*	๖+๒*	๖+๒*	๖+๒*
๒. มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานรังสิตฯ	๕+๒*	๕+๒*	๕	๕	๕
๓. มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ	๔	๔	๔+๑*	๔	๔
๔. มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	๒	๒	๒	๒+๒*	๒
รวม มาตรฐาน ๑-๔	๑๗+๔*	๑๗+๔*	๑๗+๔*	๑๗+๔*	๑๗+๔*
๕. มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
๖. มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	๙	๙	๙	๙	๙
๗. มาตรฐานด้านการประกันคุณภาพ	๒	๒	๒	๒	๒
รวม มาตรฐาน ๕-๗	๒๒	๒๒	๒๒	๒๒	๒๒
รวม มาตรฐาน ๑-๗	๓๙+๔*	๓๙+๔*	๓๙+๔*	๓๙+๔*	๓๙+๔*

๔. สำนักงานฯ ได้นำค่า�้ำหนักที่สถาบันได้ทบทวนและส่งเพิ่มเติมเข้ามาร่วมทั้งลิ๊นจำนวน ๑๐๒ แห่ง จำแนกตามประเภทลังกัดสถาบันอุดมศึกษาได้ดังตารางที่ ๖ โดยผลการจัดกลุ่มสถาบันของสถาบันทั้ง ๑๐๒ แห่ง แสดงได้ดังตารางที่ ๗ โดยผลการจัดกลุ่มดังกล่าวจำแนกตามกลุ่มสถาบันและประเภทของสถาบันอุดมศึกษาได้ดังตารางที่ ๘

ตารางที่ ๖ จำนวนและร้อยละของสถาบันอุดมศึกษาที่นำมาจัดกลุ่มสถาบันจำแนกตามประเภทของสถาบัน

ประเภทของสถาบัน	สถาบันที่ตอบกลับ	
	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัย	๒๗	๒๑.๕๗
มหาวิทยาลัยเอกชน	๓๓	๓๙.๓๔
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	๓๘	๔๗.๙๕
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	๙	๔.๔๔
รวม	๑๐๒	๑๐๐

ตารางที่ ๗ รายชื่อสถาบันอุดมศึกษาและน้ำหนักในแต่ละมาตรฐาน จำแนกตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา (ข้อมูล ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘)

สถานศึกษา	ค่าน้ำหนักมาตรฐานที่			
	๑	๒	๓	๔
๑. มหาวิทยาลัยเน้นผลิตบัณฑิต และวิจัย (๒๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕๗)				
มหาวิทยาลัย (๑๙ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๖๓)				
๑ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๓๕	๓๕	๒๐	๑๐
๒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๓๕	๓๕	๒๐	๑๐
๓ มหาวิทยาลัยมหิดล	๓๕	๓๕	๒๐	๑๐
๔ มหาวิทยาลัยเรศวร	๓๕	๓๕	๒๐	๑๐
๕ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	๓๕	๓๕	๒๐	๑๐
๖ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	๓๕	๓๕	๒๐	๑๐
๗ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๓๕	๓๐	๒๕	๑๐
๘ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๔๐	๓๐	๒๐	๑๐
๙ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง	๓๕	๓๕	๒๐	๑๐
๑๐ มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๔๐	๓๐	๒๐	๑๐
๑๑ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	๔๐	๓๐	๒๐	๑๐
๑๒ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๓๕	๓๕	๒๐	๑๐
๑๓ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	๔๐	๓๐	๒๐	๑๐
๑๔ มหาวิทยาลัยลูโชทัยธารมาธิราช	๓๕	๓๓	๒๒	๑๐
๑๕ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	๓๕	๓๕	๒๐	๑๐
๑๖ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	๓๕	๓๐	๒๕	๑๐
๑๗ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	๓๕	๓๐	๒๕	๑๐
๑๘ มหาวิทยาลัยศิลปากร	๓๐	๓๐	๒๐	๒๐
๑๙ สถาบันเทคโนโลยีปทุมธานี	๔๐	๓๐	๒๐	๑๐

สถานศึกษา	ค่าที่นักมารถฐานที่			
	๑	๒	๓	๔
มหาวิทยาลัยเอกชน (๓ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๙๔)				
๒๐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	๗๕	๗๕	๒๐	๑๐
๒๑ มหาวิทยาลัยคริสตเดียน	๗๐	๗๐	๒๐	๒๐
๒๒ มหาวิทยาลัยชินวัตร	๗๕	๗๕	๒๐	๑๐
๒. มหาวิทยาลัยเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาลังก์คอม (๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐)				
มหาวิทยาลัย (๑ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๔)				
๑ มหาวิทยาลัยบูรพา	๗๕	๒๕	๓๐	๑๐
มหาวิทยาลัยเอกชน (๐๙ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๖๓)				
๒ มหาวิทยาลัยศรีปทุม	๔๐	๒๐	๓๐	๑๐
๓ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	๔๐	๒๐	๓๐	๑๐
๔ วิทยาลัยตาบี	๔๐	๒๐	๓๐	๑๐
๕ วิทยาลัยโภลีเทคนิคภาคราชวัณอุอกเจียงเหมือง	๔๐	๒๐	๓๐	๑๐
๖ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	๗๕	๒๐	๓๐	๑๕
๗ มหาวิทยาลัยพายัพ	๗๕	๒๐	๓๕	๑๐
๘ วิทยาลัยเชนต์หลุยส์	๗๕	๒๐	๓๕	๑๐
๙ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	๗๕	๒๐	๓๐	๑๕
๑๐ มหาวิทยาลัยอรุณเชียงใหม่	๗๕	๒๐	๓๐	๑๕
๑๑ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	๗๕	๒๕	๓๐	๑๐
๑๒ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่	๗๕	๒๐	๓๐	๑๕
๑๓ วิทยาลัยพิษณุโลก	๗๕	๒๐	๓๐	๑๕
๑๔ มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิตวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	๗๕	๒๐	๓๐	๑๕
๑๕ วิทยาลัยฟาร์วีสเทิร์น	๗๕	๒๐	๓๕	๑๐
๑๖ วิทยาลัยดุลลิทธานี	๗๕	๒๐	๓๕	๑๐
๑๗ มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด	๗๕	๒๐	๓๕	๑๐
๑๘ มหาวิทยาลัยลักษณ์	๗๐	๒๕	๓๐	๑๕
๑๙ วิทยาลัยบัณฑิตบริหารธุรกิจ	๗๐	๒๐	๓๐	๒๐
๒๐ มหาวิทยาลัยเจ้าพระยา	๗๐	๒๐	๓๐	๒๐
มหาวิทยาลัยราชภัฏ (๒๖ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๔๙)				
๒๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏนគរปេម	๓๐	๒๐	๓๐	๒๐
๒๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	๓๐	๒๐	๓๐	๒๐
๒๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏครุวารค์	๓๐	๒๐	๓๐	๒๐
๒๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชวินทร์	๓๐	๒๕	๓๐	๑๕
๒๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	๗๕	๒๐	๓๐	๑๕

สถานศึกษา	ค่าණักหักมาตรฐานที่			
	๑	๒	๓	๔
๒๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	๗๕	๙๐	๗๕	๑๐
๒๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	๗๕	๙๐	๗๕	๑๐
๒๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	๘๐	๙๐	๗๐	๑๐
๒๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษลัลสคราม	๘๐	๙๐	๗๐	๑๐
๓๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	๗๕	๙๐	๗๐	๑๕
๓๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	๗๐	๙๐	๗๐	๙๐
๓๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏรีมัมย์	๗๕	๙๐	๗๐	๑๕
๓๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	๗๕	๙๐	๗๐	๑๕
๓๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๗๕	๙๐	๗๕	๑๐
๓๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	๗๕	๙๐	๗๐	๑๕
๓๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	๗๐	๙๕	๗๐	๑๕
๓๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	๗๕	๙๐	๗๐	๑๕
๓๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏเครือสังกัด	๗๕	๙๐	๗๐	๑๕
๓๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	๗๕	๙๑	๗๐	๑๕
๔๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	๗๐	๙๐	๗๐	๙๐
๔๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	๗๕	๙๕	๗๐	๑๐
๔๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	๗๕	๙๐	๗๐	๑๕
๔๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏอันดับ	๗๐	๙๐	๗๐	๙๐
๔๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์	๗๐	๙๐	๗๐	๙๐
๔๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๗๐	๙๕	๗๐	๑๕
๔๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏครรราชสีเมือง	๗๕	๙๐	๗๐	๑๕

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๔.๙๐)

๔๗ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	๗๐	๙๐	๗๐	๙๐
๔๘ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	๘๐	๙๐	๗๐	๑๐
๔๙ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	๘๐	๙๐	๗๐	๑๐
๕๐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	๘๐	๙๐	๗๐	๑๐
๕๑ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	๘๐	๙๐	๗๐	๑๐

สถานศึกษา	ค่าน้ำหนักมาตรฐานที่			
	๑	๒	๓	๔
๓. มหาวิทยาลัยเน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม (๐๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๐)				
มหาวิทยาลัย (๑ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๘)				
๑ มหาวิทยาลัยทักษิณ	๕๐	๒๐	๒๐	๒๐
มหาวิทยาลัยเอกชน (๔ แห่ง คิดเป็น ร้อยละ ๓.๙๒)				
๒ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น	๓๐	๒๕	๒๕	๒๐
๓ มหาวิทยาลัยวงศ์ชวลิตกุล	๓๐	๒๕	๒๕	๒๐
๔ มหาวิทยาลัยปทุมธานี	๓๕	๒๐	๒๕	๒๐
๕ วิทยาลัยเช้ามีส์ลีบงกอก	๓๕	๒๐	๒๕	๒๐
มหาวิทยาลัยราชภัฏ (๑๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๙.๘๑)				
๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	๓๐	๒๕	๒๕	๒๐
๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	๓๐	๒๐	๒๕	๒๕
๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๓๐	๒๐	๒๐	๓๐
๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	๓๐	๒๐	๒๕	๒๕
๑๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏลุ่นทรัพย์	๓๐	๒๐	๒๕	๒๕
๑๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	๓๐	๒๐	๒๕	๒๕
๑๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏไอลองกรัน	๓๐	๒๕	๒๕	๒๐
๑๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๓๕	๒๐	๒๐	๒๕
๑๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	๓๕	๒๐	๒๐	๒๕
๑๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	๔๐	๒๐	๒๐	๒๐
๔. มหาวิทยาลัยเน้นการผลิตบัณฑิต (๑๔ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๗๗)				
มหาวิทยาลัย (๑ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๘)				
๑ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๓๕	๒๕	๒๕	๑๕
มหาวิทยาลัยเอกชน (๗ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๖.๔๗)				
๒ มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น	๕๐	๒๐	๒๐	๑๐
๓ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้	๕๐	๒๐	๒๐	๑๐
๔ มหาวิทยาลัยเกริก	๕๐	๒๐	๒๐	๑๐
๕ มหาวิทยาลัยรัชต์ภาคย์	๕๐	๒๕	๒๐	๑๕
๖ วิทยาลัยมิชชั่น	๔๕	๒๐	๒๕	๑๐
๗ วิทยาลัยเทคโนโลยีอินโนเวชัน	๓๕	๒๐	๒๐	๑๖
๘ มหาวิทยาลัยเอเชียคานเนอร์	๓๕	๒๕	๒๐	๑๕
มหาวิทยาลัยราชภัฏ (๒ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๖)				
๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	๔๐	๒๕	๒๐	๑๕

สถานศึกษา		ค่าน้ำหนักมาตรฐานที่			
		๑	๒	๓	๔
๑๐	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	๔๐	๒๐	๒๕	๑๕
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (๔ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๒)					
๑๑	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิชัย	๔๕	๒๕	๒๐	๑๐
๑๒	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	๔๐	๒๕	๒๕	๑๐
๑๓	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	๔๐	๒๕	๒๕	๑๐
๑๔	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	๔๐	๒๕	๒๕	๑๐

ตารางที่ ๔ ร้อยละของกลุ่มสถาบันตามประเภทสถาบัน ข้อมูล ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘

ประเภทสถาบัน	กลุ่มสถาบัน				
	๑ จำนวน (ร้อยละ)	๒ จำนวน (ร้อยละ)	๓ จำนวน (ร้อยละ)	๔ จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)
	มหาวิทยาลัย	๑๙ (๑๔.๖๗)	๑ (๐.๙๔)	๑ (๐.๙๔)	๒๐ (๑๐.๔๗)
มหาวิทยาลัยเอกชน	๓ (๒.๙๕)	๑๙ (๑๔.๖๗)	๔ (๓.๙๔)	๗ (๖.๗๗)	๓๓ (๓๙.๓๔)
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	-	๒๖ (๒๔.๔๓)	๑๐ (๕.๔๑)	๒ (๑.๙๖)	๓๘ (๓๙.๒๔)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	-	๕ (๔.๙๐)	-	๔ (๓.๙๔)	๙ (๔.๙๒)
รวม	๒๒ (๒๑.๕๗)	๕๙ (๕๐.๐๐)	๑๕ (๑๔.๗๑)	๔๙ (๑๓.๗๓)	๑๑๙ (๑๐๐)

๔. สำนักงานฯ ได้พัฒนาเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินโดยผันแปรในแต่ละกลุ่มสถาบัน แล้ว วางแผนที่จะส่งผลการจัดกลุ่มสถาบันดังกล่าว พัฒนาด้วยเกณฑ์การประเมินผลที่สำนักงานฯ ได้จัดทำขึ้น ไปให้กับสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ เพื่อประกอบการพิจารณาทบทวนการกระจายน้ำหนักเพื่อการจัดกลุ่มเป็นครั้งสุดท้าย

จะเห็นได้ว่ากระบวนการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการจัดกลุ่มสถาบันครั้งนี้ แม้จะยังไม่แล้วเสร็จ สมบูรณ์แต่ก็ทำให้ สมศ. สามารถวางแผนบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ เอื้อให้เกิดการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอกที่สอดคล้องกับจุดเน้นและเอกสารชี้แจงของ สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งและการตัดสินผลบนพื้นฐานของหลักวิชาการ และความมีอิสระในเชิงวิชา การของสถาบันอุดมศึกษา อีกทั้งก่อให้เกิดความยุติธรรมในการประเมินและที่สำคัญยิ่งก็คือเป็นการ กระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดจุดเน้นการปฏิบัติพันธกิจ เพื่อการบริหารจัดการที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ตามจุดเน้น ที่กำหนดต่อไป

สำนักงานฯ ขอขอบคุณสถาบันและสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งใน การจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาในครั้งนี้

บรรณานุกรม

มนัส สุวรรณ. รายงานผลการศึกษา เรื่อง การกำหนดแผนที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษา. ทบวงมหาวิทยาลัย.
มปท.

สุธรรม อารีกุล. (๒๕๔๗). รายงานชุด แนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย : รูปแบบและการกิจอุดมศึกษา.

ภาคผนวก ๖ แบบกรอกข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการประเมินภายนอก

แบบกรอกข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการประเมินภายนอก

ชื่อสถาบัน.....

ผู้รับผิดชอบเอกสารข้อมูลพื้นฐาน..... โทร.....

ข้อมูล	ปีการศึกษา		
	ปีที่ประเมินครั้งที่แล้ว ปีการศึกษา..... ผล (แผน)	๒๕๘๙ ผล (แผน)	๒๕๙๐ ผล (แผน)
๑. จำนวนกลุ่มสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบัน (โปรดระบุรายละเอียด)			
๒. จำนวนและรายชื่อหลักสูตรที่เปิดสอน			
๒.๑ จำนวนและรายชื่อหลักสูตรที่เปิดสอน ระดับปริญญาตรี			
๒.๒ จำนวนและรายชื่อหลักสูตรที่เปิดสอน ระดับปริญญาโท			
๒.๓ จำนวนและรายชื่อหลักสูตรที่เปิดสอน ระดับปริญญาเอก			
๒.๔ จำนวนหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน ตามเกณฑ์ สกอ.			
๓. จำนวนอาจารย์ประจำ			
๓.๑ อาจารย์ชั้นราชการ (กรณีสถาบันอุดมศึกษาลังกัดรัฐบาล)			
๓.๒ อาจารย์พนักงาน			
๓.๓ อาจารย์ลัษณะจ้าง (ตั้งแต่ ๙ เดือนขึ้นไป)			
๔. วุฒิการศึกษาของอาจารย์ประจำ (ให้นับรวมอาจารย์ประจำตามข้อ ๓)			
๔.๑ ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า			
๔.๒ ปริญญาโทหรือเทียบเท่า			
๔.๓ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า			
๔.๔ ต่ำกว่าปริญญาตรี			

ขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความจริง

..... อธิการบดี / ผู้แทน

วันที่ ...../...../.....

ภาคผนวก ข แบบกรอกข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการประเมินภายนอก

ข้อมูล	ปีการศึกษา		
	ปีที่ประเมินครั้งที่แล้ว ปีการศึกษา..... ผล (แผน)	๒๕๖๘ ผล (แผน)	๒๕๖๙ ผล (แผน)
๕. ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ประจำ			
๕.๑ ศาสตราจารย์			
๕.๒ รองศาสตราจารย์			
๕.๓ ผู้ช่วยศาสตราจารย์			
๕.๔ อาจารย์			
๖. จำนวนนักศึกษาทั้งหมด			
๖.๑ ระดับปริญญาตรี			
๖.๑.๑ ภาคปกติ			
๖.๑.๒ ภาคพิเศษ			
๖.๒ ระดับปริญญาโท			
๖.๒.๑ ภาคปกติ			
๖.๒.๒ ภาคพิเศษ			
๖.๓ ระดับปริญญาเอก			
๖.๓.๑ ภาคปกติ			
๖.๓.๒ ภาคพิเศษ			
๗. บันทึกที่ดำเนินการศึกษาทั้งหมด			
๗.๑ ระดับปริญญาตรี			
๗.๑.๑ ภาคปกติ			
๗.๑.๒ ภาคพิเศษ			
๗.๒ ระดับปริญญาโท			
๗.๒.๑ ภาคปกติ			
๗.๒.๒ ภาคพิเศษ			
๗.๓ ระดับปริญญาเอก			
๗.๓.๑ ภาคปกติ			
๗.๓.๒ ภาคพิเศษ			

ขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความจริง

..... อธิการบดี / ผู้แทน

วันที่ ...../...../.....

ภาคผนวก ข แบบกรอกข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการประเมินภายนอก

ข้อมูล	ปีการศึกษา		
	ปีที่ประเมินครั้งที่แล้ว ปีการศึกษา..... ผล (แผน)	๒๕๕๙ ผล (แผน)	๒๕๖๐ ผล (แผน)
๔. จำนวนบันทิดระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำ และการประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี			
๕. จำนวนบันทิดระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงาน ตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา			
๑๐. ร้อยละของบันทิดที่ได้เงินเดือน เริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ กพ.			
๑๑. จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่า ที่จบการศึกษา ที่ได้รับการประกาศ เกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการวิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบันทิด ในระดับชาติ/นานาชาติในรอบ ๓ ปี ที่ผ่านมา			
๑๒. จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการ ของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับ ชาติหรือระดับนานาชาติ ภายใน รอบ ๓ ปีที่ผ่านมา			
๑๓. จำนวนวิทยานิพนธ์ทั้งหมด			
๑.๓.๑ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท			
๑.๓.๒ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก			
๑๔. จำนวนจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่			
๑๔.๑ บทความจากวิทยานิพนธ์ระดับ ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่			
๑๔.๒ บทความจากวิทยานิพนธ์ระดับ ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่			
๑๕. จำนวนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ ตีพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ			

ขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความจริง

..... อธิการบดี / ผู้แทน

วันที่ ...../...../.....

ภาคผนวก ข แบบกรอกข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการประเมินภายนอก

ข้อมูล	ปีการศึกษา		
	ปีที่ประเมินครั้งที่แล้ว ปีการศึกษา..... ผล (แผน)	๒๕๖๙ ผล (แผน)	๒๕๗๐ ผล (แผน)
๑๖. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ของสถาบัน			
๑๗. เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ จากภายนอกสถาบัน			
๑๘. จำนวนอาจารย์ประจำที่รับทุนทำวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์			
๑๙. จำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน			
๒๐. จำนวนอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัย หรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน			
๒๑. จำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือใน ฐานข้อมูล ระดับชาติหรือระดับนานาชาติ			
๒๒. จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ ได้รับ การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา สิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร ในรอบ ๕ ปี ที่ผ่านมา			
๒๓. จำนวนกิจกรรม/โครงการบริการวิชาการ และ วิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการ ของลังคม ชุมชน ประเทศไทย และนานาชาติ			
๒๔. จำนวนอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็น กรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการและกรรมการวิชาชีพ ในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ			
๒๕. ค่าใช้จ่าย และมูลค่าของสถาบันในการ บริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อลังคม			

ขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความจริง

..... อธิการบดี / ผู้แทน

วันที่ ...../...../.....

ภาคผนวก ข แบบกรอกข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการประเมินภายนอก

ข้อมูล	ปีการศึกษา		
	ปีที่ประเมินครั้งที่แล้ว ปีการศึกษา..... ผล (แผน)	๒๕๘๙ ผล (แผน)	๒๕๙๐ ผล (แผน)
๒๖. จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและ วิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ หรือนานาชาติ			
๒๗. รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการ และวิชาชีพในนามสถาบัน			
๒๘. จำนวนกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และ สร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม			
๒๙. ค่าใช้จ่าย และมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม			
๓๐. สินทรัพย์ถาวร			
๓๑. ค่าใช้จ่ายทั้งหมด			
๓๒. งบดำเนินการทั้งหมด			
๓๓. เงินเหลือจ่ายสุทธิ			
๓๔. เงินรายรับทั้งหมด			
๓๕. งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ			
๓๖. จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุน ที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะใน วิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ			
๓๗. จำนวนอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุม วิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ			
๓๘. จำนวนบุคลากรประจำสายสนับสนุน ทั้งหมด			
๓๙. จำนวนของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษา			

ขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความจริง

..... อธิการบดี / ผู้แทน

วันที่ ...../...../.....

ภาคผนวก ข แบบกรอกข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการประเมินภายนอก

ข้อมูล	ปีการศึกษา		
	ปีที่ประเมินครั้งที่แล้ว ปีการศึกษา..... ผล (แผน)	๒๕๙๙ ผล (แผน)	๒๕๙๘ ผล (แผน)
๔๐. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบ ห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศ ต่อหนึ่งคีกีชา			
๔๑. ค่า FTES ระดับปริญญาตรี			
๔๒. ค่า FTES ระดับปริญญาโทและเอก (หลังจากที่ปรับค่าแล้ว)			

ขอรับรองว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความจริง

..... อธิการบดี / ผู้แทน

วันที่ ...../...../.....

ภาคผนวก ๖ แบบกรอกข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการประเมินภายนอก

นอกจากข้อมูลเชิงปริมาณข้างต้นแล้ว สมศ. ขอความกรุณาให้ทางมหาวิทยาลัย/ สถาบัน จัดส่งเอกสารเพิ่มเติมเพื่อประกอบการประเมินผลอีก ๒ รายการ ได้แก่ คู่มือ และแผนการประกันคุณภาพของสถาบันที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และรายงาน (การวิจัย) ประเมินตนเองของสถานศึกษา

ทั้งนี้หากทางมหาวิทยาลัย/ สถาบันเห็นว่ายังมีเอกสารอื่นใดที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินก็สามารถพิจารณาจัดส่งเพิ่มเติมได้

***** หมายเหตุ**

๑. กรุณากรอกข้อมูลดังกล่าวทั้งในระดับกลุ่มสาขาวิชาและระดับสถาบัน โดยแยกเอกสารคนละชุดกันแล้ว กรุณาล้างอีเมล์ก่อนมาที่ สมศ. info@onesqa.or.th และ/หรือ Kittiya.evans@gmail.com, หรือ Seeor001@umn.edu หากท่านมีข้อสงสัยประการใด โปรดติดต่อกลุ่มงาน กปอ. ๐ ๙๘๑๖ ๓๔๕๕ ต่อ ๑๖๐ - ๑๖๔

๒. สำหรับคณะวิชาที่เป็นกลุ่มสาขาวิชาด้วยให้ใช้รายงานการประเมินตนเองของคณะวิชา สำหรับกลุ่มสาขาวิชาที่มีหลายคณะวิชาให้จัดทำรายงานบทสรุปการประเมินตนเองของกลุ่มสาขาวิชา โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานจากการรายงานการประเมินตนเองของแต่ละคณะวิชา พร้อมทั้งส่งรายงานประเมินตนเองของคณะวิชาด้วย

๓. ขอความกรุณาให้มหาวิทยาลัยเตรียมหลักฐานไว้ที่มหาวิทยาลัยด้วย ผู้ประเมินภายนอกอาจต้องขอคึกคักเพิ่มเติมหลักฐานเอกสารต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดส่งข้อมูลตามตัวบ่งชี้มาให้ โดยเฉพาะสำหรับการประเมินตามตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ

แบบบันทึกคะแนนและผลการประเมิน

ชื่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้	น้ำหนัก	คะแนนที่ได้			คะแนนรวม/ ระดับการ ประเมิน
		จำนวนมาตรฐาน	พัฒนาการ	บรรลุเป้าหมาย	
มาตรฐานที่ ๑ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต					
ตัวบ่งชี้ร่วม					
๑.๑ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปี					
๑.๒ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา					
๑.๓ ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์					
๑.๔ ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต					
๑.๕ จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่อง ในด้านวิชาการวิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรองวัลถุทางวิชาการหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง กับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา					
๑.๖ จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ ๓ ปี ที่ผ่านมา					
ตัวบ่งชี้เฉพาะ					
๑.๗ ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด					
๑.๘ ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด					
มาตรฐานที่ ๒ มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์					
ตัวบ่งชี้ร่วม					
๒.๑ ร้อยละของงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่แล้ว/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ					
๒.๒ เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์ ของสถาบัน ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ					
๒.๓ เงินสนับสนุนงานวิจัย และงานสร้างสรรค์จากภายนอก สถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ					

ชื่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้	น้ำหนัก	คะแนนที่ได้			คะแนนรวม/ ระดับการ ประเมิน
		ปริมาณ มากที่สุด	พัฒนาการ	ปริมาณ น้อยที่สุด	
๒.๔ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำ วิจัย หรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ					
๒.๕ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ					
ตัวบ่งชี้เฉพาะ					
๒.๖ ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (citation) ใน refereed journal หรือในฐานข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ต่ออาจารย์ประจำ					
๒.๗ จำนวนผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา					
มาตรฐานที่ ๓ มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ					
ตัวบ่งชี้ร่วม					
๓.๑ ร้อยละของกิจกรรม/โครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการ พัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ					
๓.๒ ร้อยละของอาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ และกรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ					
๓.๓ มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการ และวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอน และการวิจัย					
๓.๔ ค่าใช้จ่าย และมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการ และวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ					
ตัวบ่งชี้เฉพาะ					
๓.๕ จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ					
๓.๖ รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพ ในนามสถาบันต่ออาจารย์ประจำ					
๓.๗ ระดับความล้าเร็วในการบริการวิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจของสถาบัน					

ชื่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้	น้ำหนัก	คะแนนที่ได้		คะแนนรวม/ ระดับการ ประเมิน
		ปริมาณมาตรฐาน	พัฒนาการ	
มาตรฐานที่ ๔ มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม				
ตัวบ่งชี้ร่วม				
๔.๑ ร้อยละของกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริม เอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษา				
๔.๒ ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์พัฒนา และสร้างเสริม เอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมต่อ งบดำเนินการ				
ตัวบ่งชี้เฉพาะ				
๔.๓ มีผลงาน หรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้ และสร้าง มาตรฐานศิลปะและวัฒนธรรม				
๔.๔ ประลิทธิphilในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริม เอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม				
มาตรฐานที่ ๕ มาตรฐานด้านการพัฒนาสถานบัน และบุคลากร				
๕.๑ สภาพสถานบัน และผู้บริหารมีวิสัยทัคณ์ที่ขับเคลื่อนพันธกิจ และสามารถประสานถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และนำไปสู่เป้าหมายของการบริหารจัดการที่ดี มีการบริหารแบบมีส่วนร่วม เน้นการกระจายอำนาจ โปร่งใส และตรวจสอบได้ รวมทั้งมีความสามารถในการผลักดันสถานบันให้มีความสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล				
๕.๒ มีการพัฒนาสถานบันสู่องค์การเรียนรู้ โดยอาศัยผลการประเมินจากภายในและภายนอก				
๕.๓ มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ				
๕.๔ การใช้ทรัพยากร่วยในและภายนอกสถานบันร่วมกัน				
๕.๕ ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียน การสอน และการวิจัย				
๕.๖ ศินทรัพย์สาธารณะต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า)				
๕.๗ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า)				
๕.๘ ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิที่ต้องบัด行การ				
๕.๙ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ				
๕.๑๐ งบประมาณสำหรับการพัฒนาคณาจารย์ทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ				

ชื่อมาตรฐานและตัวบ่งชี้	น้ำหนัก	คะแนนที่ได้			คะแนนรวม/ ระดับการ ประเมิน
		ปริมาณ มากที่สุด	พัฒนาการ	ปริมาณ น้อยที่สุด	
๕.๑ ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ					
มาตรฐานที่ ๖ มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน					
๖.๑ ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด					
๖.๒ จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ					
๖.๓ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีภาระสอนวิชาชีพคณาจารย์					
๖.๔ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำเนินการวิชาการ					
๖.๕ การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ (Professional Ethics)					
๖.๖ กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเฉพาะการเรียนรู้จากการปฏิบัติและประสบการณ์จริง					
๖.๗ ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และลิ่งสนับสนุนการเรียนรู้					
๖.๘ ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/ โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษา					
๖.๙ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา					
มาตรฐานที่ ๗ มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ					
๗.๑ มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในที่ก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
๗.๒ ประลิทธิ์ผลของการประกันคุณภาพภายใน					

ตารางที่ ๒ สรุปค่าแนวร่ายมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

ลำดับ	ชื่อตัวบ่งชี้	น้ำหนัก	คะแนนที่ได้	ระดับการประเมิน
๑	มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต			
๒	มาตรฐานด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์			
๓	มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ			
๔	มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			
ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักมาตรฐานที่ ๑-๔		๑๐๐		
๕	มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	๒๐		
๖	มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	๒๐		
๗	มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ	๒๐		
ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักมาตรฐานที่ ๑-๗		๖๐		

ข้อเสนอเพื่อการตัดสินผลระดับกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาที่ ....

.....

ข้อเสนอเพื่อการตัดสินผลระดับสถาบัน

แนวทางที่ ๑ .....

แนวทางที่ ๒ .....

ที่ปรึกษา

คณะกรรมการบริหาร สมศ.

ดร.โอฬาร ไชยประวัติ (ประธาน)

ดร.ธนู กุลชล

ศาสตราจารย์ ดร.พีรศักดิ์ วรสุนทรสิงห์

ดร.ศรินธร วิทยะลิรินันท์

ดร.อมรวิชช์ นาครทรรพ

ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.สมหวัง พิชัยานุวัฒน์ (ผู้อำนวยการ สมศ.)

ดร.จำรัส หนองมาก

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ดร.อุทัย ดุลยเกشم

ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร

นายชัยมงคล อินทรเมืองพิรพ์

คณะกรรมการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ดร.ธนู กุลชล (ประธาน)

ศาสตราจารย์ นายแพทย์อดุลย์ วิริยะเวชกุล

ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ วิรัตน์วัฒน์

ศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย วัฒนานนิกุล

ดร.มนิต บุญประเสริฐ

ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.สมหวัง พิชัยานุวัฒน์ (ผู้อำนวยการ สมศ.)

ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรชัย

รองศาสตราจารย์ ดร.อนุมงคล ศิริเวทิน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรางค์ พนิชยกุล

ภราดา ดร.บัญชา แสงหิรัญ

ดร.ศิริพร ตันติพูลวินัย

เจ้าหน้าที่กลุ่มงาน กปอ.

(กลุ่มงานประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา)

นางสาวศรีทัย ดร.กิตติยา เอ็ฟฟานส์

นางสาวรุจิพัชร ใจกลาง

นายพล เหลืองรังษี

นางสาวกุลวีดี บุณเกشم

นางสาวอัญญาภรณ์ เลาหะเพ็ญแสง

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
ชั้น ๒ อาคารพญาไทพลาซ่า เลขที่ ๑๙๔ ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๘๖๘๗๖ ๕๘๕๕ โทรสาร ๐ ๘๖๘๗๖ ๕๐๕๓-๖ URL : <http://www.onesqa.or.th> E-mail : info@onesqa.or.th

